

"Islam fördömer terrorism"

INTRODUKTION

Som muslimer fördömer vi starkt terroristattacker på två av Amerikas största städer den 11 september 2001, vilka orsakade dödsfall bland tusentals oskyldiga människor. Vi ger våra kondoleanser till den Amerikanska nationen. Dessa attacker driver den viktiga frågan om den verkliga källan till terrorism till toppen av världens agenda. Således har det förmedlats till hela världen att islam är en religion av fred och kärlek som kallar individer till medkänsla och rättvisa. Många världsliga ledare, ledande medieorganisationer, TV och radiostationer säger att i sann islam är våld förbjudet och fred mellan människor och mellan nationer uppmuntras. I de västerländska kretsarna där man fått ett fullständigt grepp om, och är väl informerad om religionen islam, har man noterat att i koranen finns en tydlig befallning från Allah att orden ”islam” och ”terror” inte kan stå sida vid sida. Ingen gudomlig religion tillåter våld.

Denna bok hävdar att källan till den terror vi fördömer, definitivt inte kommer från en gudomlig religion, och att det inte finns något utrymme för terrorism i islam. Detta klargörs i koranen och haditherna, de viktigaste källorna till islam, och i praxis hos alla sanna muslimska härskare. Profeten Muhammad (saas) är den främsta av dem. Med stöd av de verser som finns i koranen, och vår profet Muhammads (saas) praxis från historien, avslöjar denna bok att i islam är terrorism förbjudet. Islam riktar in sig på att skapa fred och säkerhet i världen.

I århundraden har det varit känt, att olika terroristhandlingar har utförts i olika delar av världen, av olika grupper, och för olika syften. Ibland tar kommunistiska grupper, fascistiska grupper, radikala eller separatistiska fraktioner på sig ansvaret för dessa handlingar. Medan länder som Amerika ofta blivit föremål för rasistiska angrepp och marginella terroristiska grupper, har de europeiska länderna varit i centrum för våldshandlingar som utförts av terroristgrupper. 17 november i Grekland, RAF (Röda Armé Fraktionen) och nynazister i Tyskland, ETA i Spanien, Röda Brigaderna i Italien och många andra grupper försöker göra sina röster hörda med terror och våld genom att döda oskyldiga och försvarslösa människor. Terrorismen förändras i takt med att de världsliga förhållandena förändras. Med nya medel möjliggörs en ökning av terrorismens kraft och inverkan. Tekniken utvecklas och i synnerhet är det masskommunikationsverktyg, såsom internet, som har stort inflytande på och utvidgar terroristverksamhet avsevärt.

Förutom de västerländska organisationerna finns det också andra terroristorganisationer som har sitt ursprung i mellanöstern. Terroristattacker utförs av dessa grupper i alla världens hörn. Tyvärr innebär det faktum att förövarna av olika terroristhandlingar bär kristna, muslimska

eller judiska identiteter, att vissa människor lägger fram påståenden som inte överensstämmer med gudomliga religioner. Sanningen är, att även om terrorister har en muslimsk identitet, kan den terror som de begår inte benämnas som ”islamisk terror” likaså kan det heller inte benämnas som ”judisk terror” om förövarna var judar, eller ”kristen terror” om de var kristna. Detta beror på, vilket kommer granskas i följande text, **att mörda oskyldiga människor i en gudomlig religions namn är oacceptabelt.** Vi måste komma ihåg, att bland de som dödades i New York och Washington, fanns det människor som älskade Profeten Jesus (som kristna), Profeten Moses (som judar), och Profeten Muhammad (saas) (som muslimer). Utan Allahs förlåtelse, innebär att mörda oskyldiga människor en stor synd som leder till plåga i helvetet. Ingen som är religiös och fruktar Allah skulle utföra en sådan handling.

Angriparna kan begå sådant våld endast med avsikt att attackera religionen i sig. Det kan mycket väl vara så att de som utförde detta våld gjorde det för att presentera religion som något ont inför människor, att skilja människor från religion och generera hat mot de religiöst benägna. Därför är varje angrepp på amerikanska medborgare, eller andra oskyldiga människor med en religiös fasad, en attack riktad mot religionen. Religion förespråkar kärlek, barmhärtighet och frid. Terror, å andra sidan, är motsatsen till religionen, det är grymt, obarmhärtigt och kräver blodsutgjutelse och elände. Detta innebär att terroristiska handlingar bör söka sitt ursprung i misstro snarare än i religionen. Personer med fascistisk, kommunistisk, rasistisk eller materialistisk syn på livet bör misstänkas som potentiella förövare. Namnet eller identiteten på triggerman är inte viktigt. Kan han döda oskyldiga människor utan att blinka är han icketroende, inte en troende. Han är en mördare utan fruktan för Allah och hans huvudsakliga ambition är att utgjuta blod och orsaka skada. Med anledning av detta är ”islamisk terror” ett felaktigt begrepp som strider mot islams budskap. Religionen islam kan under inga omständigheter ikläda sig terrorism. **Tvärtom är terror (dvs. mord på oskyldiga människor) en stor synd i islam och muslimer är ansvariga för att förhindra dessa handlingar och skapa fred och rättvisa i världen.**

ISALMISK MORAL: KÄLLAN TILL FRED OCH SÄKERHET

Några av de som säger att något utförs i religionens namn kan i själva verket missförstå religionen och som ett resultat av detta utöva religionen felaktigt. Av den anledningen skulle det vara fel att bilda sig en uppfattning om religionen baserat på dessa personer som exempel. Det bästa sättet att förstå en religion är att studera dess gudomliga källa. Islams gudomliga källa är koranen. Koranen är baserad på begreppen moral, kärlek, medkänsla, ödmjukhet, uppoffring, förlåtelse och fred. En muslim som lever efter dessa föreskrifter i dess sanna bemärkelse är den mest artiga, eftertänksamma, blygsamma, anständiga, ädla, pålitliga person som är lätt att umgås med. Han kommer att sprida kärlek, respekt, harmoni och glädjen av att leva runt sig.

När människor lever efter islamiska moraliska värderingar kommer en perfekt civilisation att dyka upp

Adnan Oktar: Ja. Den kristna världen har påven, men den islamiska världen har ingen ledare. Den Turkisk-islamiska världen måste ha en ledare och vara enad. När denna union är etablerad, då den Turkisk-islamiska världen är enad, kommer dessa moraliska värderingar ske omedelbart, på plats, och kommer att sprida sig. Ingen kommer att avvisa dem. **Stannar religionen kvar i händerna på folk som är okunniga eller har svag tro, inte läser böcker och förstår världen, så kan det finnas skräck, sjukdom, mord, fattigdom och motstånd mot vetenskap. Men islam är en religion folk måste följa i enighet. När den Turkisk-islamiska unionen är etablerad, när det finns ett andligt ledarskap, så kommer detta andliga ledarskap omedelbart att eliminera dessa brister. De kommer att ersättas av kärlek, tillgivenhet, medkänsla, vänskap och broderskap.** Det kommer att resultera i en mycket, mycket perfekt civilisation. Det är därför jag vill se den Turkisk-islamiska unionen etableras direkt (**Associated Press i Pakistan den 6 september 2008**).

Islam är fredens religion

Terror, i dess vidaste bemärkelse, är våld mot icke-militära mål för politiska syften. För att uttrycka det på ett annat sätt, mål av terror är helt oskyldiga civila vars enda brott, i terroristernas ögon, är att representera ”den andra sidan”. Av denna anledning innebär terror att oskyldiga människor utsätts för våld, vilket är en handling berövad all moralisk motivering. Detta, precis som med mord som begåtts av Hitler och Stalin, är ett brott mot mänskligheten. Koranen är en sann bok som uppenbarats för folket som en guide till den sanna vägen, och i denna bok uppmanar Allah folket att vidta god moral. Denna moral bygger på begrepp som kärlek, medkänsla, förståelse och barmhärtighet. Ordet ”islam” härstammar från ordet ”fred” i det arabiska språket. Islam är en religion som uppenbarats för mänskligheten med avsikt att presentera ett fridfullt liv genom en oändlig medkänsla och barmhärtighet manifesterat på jorden av Allah. Allah kallar alla människor till islamiska värderingar, vilka med hjälp av medkänsla, barmhärtighet, frid och kärlek kan upplevas över hela världen. I Sura Baqara, vers 208 adresserar Allah troenden som följer:

O Ni som tror! Kom in i absolut fred (islam). Följ inte i satans fotspår. Han är en ren fiende till Er.

Som versen klargör, kan säkerheten garanteras endast genom inträde i islam vilket medför att leva efter koranens värderingar. Värderingarna håller varje muslim ansvarig för att behandla alla människor oavsett muslimska eller icke-muslimska vänligt och rättvist, att skydda behövande och oskyldiga och **”förhindra spridning av ofog”**. Elakheter innefattar alla former av anarki och terror som tar bort säkerhet, komfort och fred. Som Allah säger i en vers, **”Gud älskar inte korrupcion”** (Surat al-Baqarah, 205). Att mörda en person utan anledning är en av de mest uppenbara exemplen på ofog. Allah upprepar i Koranen ett kommando han tidigare avslöjat för judarna i Torah thus:

Om någon dödar en människa –som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv- skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. (Surat al-Ma'ida, 32).

Som versen antyder, en person som dödar en enda människa, ”om det inte är vedergällning för någon annan eller för att orsaka korrupcion på jorden”, begår ett brott som om han hade mördat hela mänskligheten. Alltså är det uppenbart vilka stora synder mord, massakrer och attacker kända som ”självmondsbombare”, som begåtts av terrorister är. Allah informerar oss om hur terrorismens grymma ansikte kommer straffa sig i livet härefter i följande vers:

Ingen får klandras utom den som tillfogar andra människor ont och som här på jorden begår övervåld i strid med rätten och sanningen; ja, sådana människor får se fram mot ett plågsamt straff. (Surat ash-Shura, 42).

Allt detta visar, att organisera terrordåd mot oskyldiga människor är helt emot islam. Det är osannolikt att någon muslim någonsin skulle begå sådana brott. Tvärtom, är muslimer ansvariga för att stoppa dessa människor, ta bort elakheter på jorden och skapa fred och säkerhet för alla människor över hela världen. Islam kan inte förenas med terror, snarare raka motsatsen, det bör vara lösningen och sökvågen till förebyggande av terror.

Allah fördömer Ondskan

Allah befåller människor att undvika att begå onda förtryck, grymheter, mord och blodsutgjutelser, de är alla förbjudna. De som inte lyder detta kommando ”**följer i satans fotspår**” och antar en hållning som öppet visar sig som en synd i Koranen. Några av de många verserna i Koranen som visar detta, läs:

Men de som bryter förbundet med Gud som är stadfäst i människans natur, och som åtskiljer vad Gud har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden - över dem faller Guds fördömelse och ett tungt öde väntar dem. (Surat ar-Ra'd, 25).

Ät och drick i Allahs bestämmelser men sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden. (Surat al-Baqarah, 60).

Och stör inte ordningen och sprid inte sedefördärv på jorden, sedan allt där har ställts till rätta. Åkalla Honom med båvan och hopp! Guds nåd är nära dem som gör det goda och det rätta. (Surat al-A'raf, 56).

De som tror att de kommer att lyckas genom att orsaka ondska, omvålvningar och förtryck, genom att döda oskyldiga människor, begår ett stort misstag. Allah har förbjudit alla former av ondska, terrorism och våld och fördömer dem som sysslar med sådana handlingar och

säger i en av sina verser ”Gud upprätthåller inte verk av dem som orsakar ofog”. (Sura Yunus, 81).

I dagsläget inträffar terrorhandlingar, folkmord och massakrer över hela världen. Oskyldiga människor blir brutalt dödade. De länder där samhällen manas att hata varandra, av påhittade skäl, drunknar i blod. Dessa färor sker i olika länder med olika historia, kultur och sociala strukturer, med orsaker och källor utmärkande för varje specifikt land. Det är dock uppenbart att de grundläggande orsakerna är bortom den kärlek, respekt och medkänsla som är befallt i Koranen. Som en följd av brist på religion, samhällen som inte fruktar Allah, är de lurade av lögnen att de inte kommer att ställas till svars i livet. Eftersom de falskeligen tror att ”jag inte behöver redovisa mitt handlande för någon”, kan de lätt handla utan medkänsla, moral eller samvete. Förekomsten av hycklare som uppstår i Allahs namn och religion, men som faktiskt organiserar för att begå ondska, fördöms av Allah i koranen. En vers handlar om ett gäng på nio män som planerade att mörda profeten (saw) genom att svära i Allahs namn:

I staden fanns nio män som begick ständiga övergrepp och som inte ville bättra sig. De sade: ”Låt oss svära vid Gud att vi skall överfalla honom och hans familj under natten och slå ihjäl dem, därefter skall vi säga till den som bevakar hans rätt, Vi har inte bevittnat mordet på dem, det vi säger är rena sanningen!” De smidde sina onda planer - men Vi smed också Våra planer utan att de anade något. (Surat an-Naml, 48-50).

Denna händelse som beskrivs i koranen avslöjar det faktum att människor använder ett religiöst språk och gör saker i ”Allahs namn” eller svär i hans namn, vilket får dem att framstå som mycket religiösa, men det betyder inte att det de gör överensstämmer med religionen. Tvärtom kan det de gör vara helt emot Guds vilja och religionens moral. Sanningen ligger i deras handlingar. Om deras handlingar ”**orsakar korruption och felaktigheter**” som versen avslöjar, då kan du vara säker på att dessa människor inte är riktigt religiösa och att deras mål inte är att tjäna religionen.

Det är helt omöjligt att någon som fruktar Allah, och har förstått islams moral, skulle stödja våld eller ondska eller att delta i sådana handlingar. Därför är islam den sanna lösningen på terrorism. När den sublimes moralen av koranen förklaras, kommer det vara omöjligt för människor att koppla samman sann islam med dem som stödjer eller medverkar i grupper som syftar till hat, krig och oordning. Det beror på att Allah har förbjudit ondska.

När han lämnar dig ägnar han sig åt att störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv och att skövla gröda på rot och frukterna av människornas mödor. Och Gud är inte vän av oordning och sedernas fördärv. Och när någon uppmanar honom att frukta Gud, driver hans högmod honom ut i ytterligare synd. Helvetet är gott nog för honom - detta eländiga vilorum! (Surat al-Baqara, 205-206).

Som framgår av ovanstående verser, är det uteslutet för någon som fruktar Allah att blunda för minsta handling som kan skada mänskligheten. Någon som inte tror på Allah, och livet

efter detta, kan med enkelhet utföra alla former av ondska då han inte tror att han behöver redovisa sina handlingar för någon.

Det första som måste göras för att befria världen från dagens gissel, som terrorismen är, är att använda utbildning för att göra sig av med avvikande irreligiös tro som läggs fram i religionens namn, och att lära människor den sanna koranen och att frukta Allah.

Islam kan inte likställas med terror

Adnan Oktar: Amerika och Europa är först nu befriat från ateism. Det händer här och nu. Naturligtvis, även om vi stressar, så är det Allahs öde och det finns en mening med utvecklingen. Under de närmaste 10-20 åren kommer vi se tydliga resultat, utvecklingen visar att det finns en konstant ökning. Evenemang är på väg åt en riktning och fortsätter det i den takten kommer det finnas tydliga resultat inom de närmaste 15-20 åren. Med andra ord ser värdena av islams globala herravälde bra ut. I Amerika, gällande (muslimer) som terrorister; en sak är säker, det finns ingen terror i islam, det är garanterat. Islam betyder kärlek, tillgivenhet, medkänsla och förlåtelse. Allah säger även åt oss att förlåta dem som begått mord. Det finns en välkänd referens till mord i koranen. Allah säger att det är mer gynnsamt för dig att förlåta. **Det skulle vara helt irrelevant att söka efter terror i en religion som säger det. Allsmäktige Allah säger också åt oss att förlåta en mördare, detta är en religion komplett av fred och kärlek. Förlåtelse finns överallt och i allting i islam. Var förlåtande, förespråka det som är bra och vänd dig bort från det onda. Vi måste berätta om kärlek, tillgivenhet, medkänsla och solidaritet.** Naturligtvis finns det även muslimer som begår terror och människor som betar sig okunnigt, vem bombar civila till exempel? De kastar en bomb någonstans runt massor med barn. Givetvis ifrågasätts det om dessa är muslimer alls. Jag vet inte huruvida sådana typer är muslimer. **En sak är säker, det är ologiskt att säga att dessa människor är muslimer och att muslimer betyder terror. Först måste man fastställa huruvida dessa människor är muslimer.** Är de kapabla att skamlöst döda barn är de enligt min uppfattning inte muslimer. Det är oacceptabelt. **Darwinistiska, materialistiska och marxistiska ungdomar börjar gradvis intressera sig för och älska islam mer, även om de förblir marxister. De förblir darwinister. De begår kommunistisk terror i islams namn.** De gör vad de gjorde under kommunismen. De antar därför att det är mer motiverat. Men i deras själar finns fortfarande lusten för terror. Önskan om våld. Jag menar, även om personen inte säger att han är muslim, kommer han fortfarande göra det som marxist. Gör han inte det som marxist, gör han det som fascist. Men han kommer oundvikligen att göra det. Hans själ är sjuk. **Därför är det respektlöst mot islam att säga att det finns terror i islam. Och det är ett enormt fel. Islam är känd som en religion av fred. Själva namnet betyder fred. Så ingen rationell person kan signera något sådant** (Denge TV, 9 december 2008).

Alla befäller oss att göra goda handlingar

En muslim är en person som följer Allahs befallningar och noggrant lever efter koranens moral, fred och harmoni. Detta gör världen till en vackrare plats och leder den till

framgång. Muslimens mål är att leda människor till skönhet, godhet och välbefinnande. I koranen förklaras det såhär:

...Och gör gott mot andra såsom Gud har gjort gott mot dig, och stör inte ordningen på jorden och sprid inte sedligt fördärv, Gud är inte vän av dem som stör ordningen på jorden och fördärvar sederna. (Surat al-Qasas, 77).

En person som åtar sig den islamiska tron vill tjäna Allahs glädje och medkänsla och komma in i himmelriket. Han måste göra stora ansträngningar för att göra detta och anta en moral, godtagbar av Allah, medan han är i denna världen. De tydligaste tecknen på denna moral är medkänsla, medlidande, rättvisa, ärlighet, förlåtelse, ödmjukhet, uppoffring och tålamod. Den troende kommer att bete sig väl mot människor, försöka utföra goda gärningar och sprida godhet. I sina verser befäller Allah:

Vi har inte skapat himlarna och jorden och allt däremellan utan en plan och ett syfte. Och Stunden skall komma med räkenskap och dom. Förlåt dem därför Muhammad och överse med deras fel och brister. (Surat al-Hijr, 85).

...Och visa godhet mot era föräldrar och nära anförvanter, mot de faderlösa och de behövande, mot grannen som står er nära och grannen som är främling, mot vännen vid er sida och mot vandringsmannen och mot dem som ni rättmätigt besitter. Gud älskar inte de högmodiga och skrytsamma. (Surat an-Nisa', 36).

...Hjälp varandra i godhet och fromhet. Hjälp inte varandra till missgärningar och fiendskap. Och frukta Allah. Allahs straff är svårt.

De troendes ansvar

De som inte känner någon oro för händelser, såvida händelsen inte direkt påverkar dem själva, saknar helt insikten att hänge sig åt osjälviskhet, broderskap, vänskap, ärlighet och den service religionen skänker människor. Under hela sitt liv försöker dessa människor serva sina egna egon genom att slösa sina tillgångar, helt omedvetna om de hot mänskligheten står inför. I koranen däremot, prisar Gud de vars moral strävar efter att göra gott för sin omgivning, som är bekymrade över de händelser som äger rum runt dem, och de som kallar människor till den rätta vägen. I en vers från koranen ges en metafor för dem som aldrig erbjuder något bra för andra och för dem som alltid vandrar på godhetens väg:

Och Gud framställer liknelsen om två män, varav en är stum och inte kan reda sig själv och är en börda för sin beskyddare; vilket uppdrag denne än ger honom, misslyckas han. Kan han jämföras med den som föreskriver rättvisa förhållanden mellan människor och själv följer rättens raka väg? (Surat an-Nahl, 76).

Som det framgår av koranen, är det uppenbart att de som är på ”den rätta vägen”, är de som ägnar sig åt sin religion, fruktar och lyssnar till Allah, håller andliga värden högt och är fyllda med iver att tjäna människor. Dessa människor är i allmänhet till för att tjäna mänskligheten och de för med sig stora fördelar för mänskligheten. Av denna anledning är det mycket viktigt för människor att lära sig den sanna religionen och leva efter den moral

som förklaras i koranen – den sista uppenbarelsen från Allah. I koranen definierar Allah de människor som lever efter denna höga moral som följer:

De som, om Vi ger dem makt och myndighet på jorden, förrättar bönen och ger åt de fattiga och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Allt går till sist upp i Gud. (Surat al-Hajj, 41).

Som det görs klart i verserna, vill Allah att de som tror på Honom uppför sig väl mot människor, samarbetar med varandra när det gäller godhet och undviker ondska. I Surat al-An'am, vers 160, lovar Allah att **"Den som för med sig en god handling skall belönas tiofalt, men den som för med sig en dålig handling skall bara straffas med vad som motsvarar denna handling och ingen orätt skall tillfogas dem."**

I koranen, beskriver Allah sig själv som Han som vet "hemligheter i människors hjärtan" och uppmanar folk att **"undvika alla former av ondska"**. Därför måste en muslim, vilket innebär **"en som överlämnar sig själv till Allah"**, uppenbarligen vara någon som gör sitt bästa för att bekämpa terrorism i intellektuella och ideologiska termer.

En muslim förblir inte likgiltig för vad som händer runt omkring honom, och antar aldrig mentaliteten att ingenting betyder någonting så länge det inte skadar honom själv. Detta är på grund av att han har överlämnat sig till Allah. Han är Hans representant och ambassadör för godhet. Han kan därför inte vara likgiltig inför grymhet och terrorism. I själva verket är muslimen den största intellektuella fienden till terrorism, som dödar människor som inte gjort något fel. Koranens moral är emot alla former av terrorism och försöker förhindra den från början, det vill säga redan på idéns nivå. Den kräver fred mellan människor och att rättvisa får råda, och befäller människor att undvika oenighet, konflikter och ondska.

Allah befäller oss att vara rättvisa

Den sanna rättvisan som beskrivs i koranen befäller mannen att bete sig rättvist. Att inte göra någon diskriminering mellan människor för att skydda människors rätt, att inte tillåta våld oavsett omständigheterna, att stötta de förtryckta mot förtryckarna och hjälpa de behövande. Denna rättvisa kräver rätt för båda parter att skyddas när det fattas beslut i en tvist genom att bedöma alla aspekter av incidenten, åsidosätta alla fördomar, vara objektiv, ärlig, full av kärlek, barmhärtig och medkännande. Till exempel, så kommer någon som inte kan bedöma händelsen på ett skäligt sätt på grund av känslomässig påverkan, inte kunna fatta sunda beslut. Den som styr med rättvisa måste kunna sätta alla personliga känslor och åsikter åt sidan. Han måste behandla alla parter med rättvisa när de ber om hjälp, stötta det som är rätt under alla omständigheter, och inte avvika från den ärliga och sanna vägen. En person bör, införliva värdet av koranen i sin själ på ett sådant sätt, att han kan överväga andra parter intressen framför sina egna och bibehålla rättvisa, även om det skadar hans egna intressen.

Allah befäller i Surat an-Nisa', vers 58 **"...när ni dömer mellan människor, döm rättvist"**. I en annan vers, befäller Allah troende att agera rättvist, även om det är mot dem själva:

Troende! Slå vakt om rätten och rättvisan som Guds vittnen, även om det skulle vara till skada för er själva eller era föräldrar och nära anförvanter. Vare sig det gäller en rik man eller en fattig stackare är Gud närmast att döma såväl den ene som den andre. Låt därför inte era känslor för eller emot någon påverka er; då är det fara att ni avviker [från rättens väg]. Och om ni förvanskar sanningen eller undandrar er att vittna, är Gud väl underrättad om vad ni gör. (Surat an-Nisa', 135).

I koranen ger Allah en detaljerad beskrivning av rättvisa och informerar troende, att inför incidenter de stöter på, anta en troendes attityd och tillvägagångssätt att utöva rättvisa. Sådan vägledning är en stor tröst för troende och en nåd från Allah. Detta innebär, att de som är troende är ansvariga för utövandet av rättvisa på ett odelat sätt, både för att få Allahs godkännande och för att leva sina liv i fred och säkerhet.

Rättvisan som Allah befäller i koranen är den rättvisa som utövas lika mellan alla människor, utan hänsyn till språk, ras eller etnisk tillhörighet. Rättvisan i koranens mening varierar inte beroende på tid, plats och människor. I dagsläget i alla världens hörn, finns människor som utsätts för grym och orättvis behandling, på grund av färgen på deras hud eller på grund av deras ras.

Men, i koranen informerar Allah oss, att syftet med skapandet av olika stammar och folk är att **”de skulle lära känna varandra”**. Olika nationer eller folk, alla vilka är tjänare av Allah, bör lära känna varandra, det vill säga lära sig om olika kulturer, språk, traditioner och förmågor. I korthet är ett av syftena med att skapa olika raser och nationer inte att skapa konflikter och krig, utan kulturell rikedom. Sådan variation är en belöning från Allahs skapelse. Det faktum att någon är längre än någon annan eller att hans hud är gul eller vit, gör honom inte överlägsen andra, men heller inte något att skämmas över. Varje drag en person har är ett resultat av Allahs målmedvetna skapelse, men inför Allah har dessa variationer inte någon som helst betydelse. En troende vet att någon når överlägsenhet endast genom att ha fruktan för Allah och för styrkan i hans tro på Allah. Detta faktum är relaterat till följande vers:

Människor! Vi har skapat er av en man och en kvinna, och Vi har samlat er i folk och stammar för att ni skall lära känna varandra. Inför Gud är den av er den bäste vars gudsfruktan är djupast. Gud vet allt, är underrättad om allt. (Surat al-Hujurat, 13).

Som Allah informerar oss i versen, att förstå rättvisa rekommenderat av Honom, innebär lika behandling, medkännande och fredlig behandling av alla, utan diskriminering mellan dem.

Hatet mot en gemenskap hindrar inte de troende att utöva rättvisa

Hat och ilska är de största källorna till det onda och kommer sannolikt att hindra människor att fatta rättvisa beslut, tänka sunt och handla rationellt. Människor kan lätt orsaka alla typer av orättvisa mot människor de känner fiendskap inför. De kan anklaga dessa människor för handlingar de aldrig begått, eller bära falsk vittnesbörd mot dem även om de är medvetna om dess oskuld. På grund av sådan fiendskap kan människor utsättas för outhärdligt förtryck. Vissa människor undviker att vittna till förmån för de människor de mistycker

med, även om deras oskuld är känd för dem, och de undanhåller bevis som skulle kunna styrka deras oskuld. Dessutom ser de nästan lite nöje i att betrakta misären dessa människor möter i form av orättvisa och stort lidande. Deras största oro, å andra sidan, är att rättvisa ska skipas och att de oskyldigas oskuld blir bevisad.

På grund av detta, är det mycket svårt för människor i korrupta samhällen att lita på varandra. Folk oroar sig för att de kan falla offer för någon annan när som helst. Efter att ha förlorat sitt förtroende förlorar de också sina mänskliga känslor som medkänsla, broderskap och samarbete, och börjar istället hata varandra.

Men, känslorna som någon håller i sitt hjärta gentemot en annan person eller gemenskap, bör aldrig påverka den troendes beslut. Oavsett hur omoralisk eller fiendlig en person må vara, så ställer den troende alla dessa känslor åt sidan och agerar och beslutar rättvist och rekommenderar det som är rättvist. Hans känslor för den personen kastar ingen skugga över hans visdom och samvete. Hans samvete inspirerar honom alltid att följa Allahs uppmaningar och råd, och aldrig överge gott uppförande eftersom det är ett kommando Allah ger i koranen. I Surat Ma'ida är det relaterat som följer:

Troende! Stå fasta på Guds sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt - det ligger gudsfruktan närmast; Gud är väl underrättad om vad ni gör. (Surat al-Ma'ida, 8).

Relaterat till versen, att uppvisa en rättvis attityd är vad de flesta efterlever av fruktan för Allah. En troende person vet att han kommer uppnå Allahs välbehag endast när han agerar rättvist. Varje person som bevittnat hans eller hennes goda seder kommer lita på denna person, trivas i dess närvaro och lita på hans förmåga. Sådana människor behandlas med respekt även av sina motståndare. Deras attityd kan även leda vissa människor att tro på Allah.

Islam försvarar tankefrihet

Islam är en religion som tillhandahåller och garanterar frihet, idéer, tankar och liv. Den har utfärdat kommandon för att förebygga och förbjuda spänningar, konflikter, förtal och negativt tänkande bland människor. På samma sätt är terrorism och alla former av våld medvetet förbjudet i islam, så även de minsta ideologiska påtryckningar:

Tvång skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. (Surat al-Baqara, 256).

Påminn dem Muhammad! Din uppgift är att påminna – men över deras sinnen har du ingen makt. (Surat al-Ghashiyya, 21-22).

Att tvinga människor att tro på en religion eller att anta former av tro är helt i strid med kontentan och andan i islamisk moral. Enligt islam är sann tro bara möjligt med fri vilja och samvetsfrihet. Naturligtvis kan muslimer råda och uppmuntra varandra om koranens funktioner. Alla troende är skyldiga att förklara koranens moral till människor på trevligaste möjliga sätt. De kommer att förklara det vackra i religionen i ljuset av versen, **”kalla människorna, Muhammad, med kloka och goda ord att följa din Herres väg...”** (Surat

an-Nahl, 125), men de måste också komma ihåg versen **”Det är inte din uppgift, Muhammad, att förmå människor att följa den raka vägen. Nej, Gud vägleder dem Han vill”**. (Surat al-Baqara, 272).

De kommer aldrig ta till tvång eller någon fysisk eller psykisk press. Inte heller kommer de att använda något världsligt privilegium för att göra någon religiös. När de får negativ respons på det de säger, kommer muslimer svara något i stil med: **”Ni har er tro – och jag har min tro!”** (Surat Al-Kafirun, 6).

I den värld vi lever i finns många olika samhällen med alla typer av trosuppfattningar: kristna, judiska, buddhistiska, hinduiska, ateister, deister och även hedniska. Muslimer som bor i en sådan värld måste vara medkännande mot alla trosuppfattningar de stöter på, oavsett vilka de är, och vara förlåtande, rättvisa och humana. Detta ansvar som ligger på de troende, är till för att bjuda in människor till det vackra i religionen av Allah, genom fred och medkänsla. Beslutet om att inte förverkliga dessa sanningar, eller inte tro, ligger på den andra parten. Att forcera den personen att tro, eller påtvinga honom något, är ett brott mot koranens moral. I själva verket utfärdar Allah en påminnelse till de troende i koranen:

Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du, Muhammad, påtvinga människorna tron? (Surat Yunus, 99).

Vi vet vad de, som förnekar uppståndelsen, säger, och du, Muhammad, kan inte tvinga dem att tro; men varna med Koranens ord dem som fruktar Min varning! (Surah Qaf, 45).

En samhällsmodell där man tvingar människor att dyrka är helt emot den islamiska moralen. **Tro och tillbedjan bör riktas till Allah genom den fria viljan hos individen.** Om systemet påtvingar tro och tillbedjan på människor kommer de att agera som religiösa på grund av rädsla för systemet. Detta skulle innebära att hyckleri uppmuntras och ingen muslim skulle godkänna det. Ur en islamisk moralisk synvinkel är det enda som verkligen räknas, att religion bör efterlevas för Allahs välbehag, i en miljö där människors samvete är fritt.

Islams historia är full av medkännande och förstående praxis av muslimska härskare som har respekterat alla religioner och skapat religionsfrihet med sina egna händer. Till exempel, Thomas Arnold, en brittisk missionär anställd hos den indiska regeringen. Arnold beskriver med följande ord att islamisk moral främjar frihet:

Men, med organiserade ansträngningar att försöka påtvinga acceptans av islam på den icke-muslimska befolkningen, eller med systematisk förföljelse försöka utrota den kristna religionen, hör vi ingenting. Hade Kalifer valt detta tillvägagångssätt, kunde de ha sopat bort kristendomen lika lätt som Ferdinand och Isabella drev islam ur Spanien, eller som Ludvig XIV gjorde protestantismen straffrättsligt i Frankrike, eller höll judarna utanför England i 350 år. De orientaliska kyrkorna i Asien var helt avskurna från gemenskapen med resten av kristenheten, och ingen skulle ha lyft ett finger för deras räkning, som kätterska

samfund. Att dessa kyrkor överlevt till våra dagar är ett starkt bevis på den allmänt toleranta attityden från Muhammadans regering gentemot dem.

Islam ansluter sig till tankefrihet och trosfrihet

Adnan Oktar: demokrati och laicism dominerar kärnan i islam. Detta beror på att laicism är ett system som eliminerar hyckleri. Med andra ord så kan någon öppet och ärligt avslöja att han inte är religiös, att han är ateist eller medlem i en annan religion, eller att han har andra trosuppfattningar. Det är laicism som gör detta möjligt, och det är något som redan finns i islam. Demokrati är också något som finns inom islam. Vill demokrati lära sig något måste den lära sig det från islam. Med andra ord, demokrati vilar på islam. Som Ni vet är islam en mycket gammal tro. Den kommer från profeten Adam (as). Demokrati är något, en idé, som dök upp senare, återigen på grund av islam. Så både demokrati och laicism finns redan i islam. **Kultur, kunskap och kärlek är de största vapnen. Islams moraliska värderingar kommer styra världen genom kultur, kunskap och kärlek, det händer här och nu,** och så fortsätter det. Människor ser det, men är ännu inte medvetet medvetna om det. Men det går framåt, steg för steg, och faktiskt i snabbt tempo ((Indonesia's Antara News Agency, September 2008).

Islam kommer att spridas genom kärlek, vetenskap och förnuft

Adnan Oktar: darwinister fortsätter att tillämpa idéer från Lenin, Stalin, Hitler och Mussolini. Stalin, Lenin, Mussolini och Hitler var darwinister och förklarade uttryckligen att de hämtade sina idéer och filosofier från darwinismen. I sina böcker och verk upprätthåller de den ständigt pågående konflikten i universum, att människan endast kan utvecklas genom krig, att krig i världen är avgörande och att anarki och terror är outhärliga. De har injicerat okunniga muslimer med samma idé. De har lärt dem att konflikter, anarki och terror är viktigt. De har utbildat dem i Amerika, Storbritannien och europeiska länder och gett dem en terroristisk- anarkistisk anda. **Men Islam ska spridas genom kärlek, broderskap, fred, förnuft och vetenskap.** Det är Hazrat Mahdi (AS) och profeten Jesus (as) som kommer göra det. Tillkomsten av Hazrat Mahdi (as), tillsammans med profeten Jesus (as), är nära förestående, Insha'Allah. Messias (as) kommer att återvända inom 15-20 år, Insha'Allah. Vi kommer att se Messias (as), (ABN Radio, 15 November 2009).

Allah förbjuder mord på oskyldiga människor

Att döda en person utan anledning är en av de största synderna relaterat till koranen:

...att om någon dödar en människa, som inte själv har dödat någon eller försökt störa ordningen på jorden och sprida sedefördärv, skall det anses som om han hade dödat hela människosläktet. Och om någon räddar ett människoliv, skall det anses som om han hade räddat hela människosläktet. Trots att Våra sändebud har kommit till dem med klara vittnesbörd, fortsätter många bland dem att begå ohämmat övervåld på jorden. (Surat al-Ma'ida, 32).

Och de anropar aldrig en gudom vid sidan av Gud och de berövar aldrig en människas livet - som Gud har förklarat heligt - annat än i rättfärdigt syfte, och de avhåller sig från äktenskapsbrott. Den som begår dessa svåra synder skall få sona dem med en exemplarisk bestraffning. (Surat al-Furqan, 68).

Som verserna antyder, kommer en person som dödar oskyldiga människor utan anledning, hotas med en stor plåga. Allah informerar oss att döda en enda människa är lika illa som att mörda alla människor på jorden. En person som observerar Allahs gränser kan inte skada en enda människa, än mindre massakrera tusentals oskyldiga människor. De som tror att de kan undvika rättvisan och därmed straff i denna värld kommer aldrig att lyckas, för de måste redovisa för sina gärningar i närvaro av Allah. Det är därför troende, som vet att de kommer redogöra för sina gärningar efter döden, är mycket noggranna med att följa Allahs gränser.

Allah befäller att de troende ska vara medkännande och barmhärtiga

Islamisk moral beskrivs i versen:

Det innebär också att vara en av dem som tror och som uppmanar varandra att ha tålamod och uppmanar varandra att visa medkänsla med de sämre lottade. Dessa är de rättfärdiga som hör till den högra sidan. (Surat al-Balad, 17-18).

Som vi ser i denna vers, är en av de viktigaste funktionerna i moralen som leder de troende till frälsning på domedagen, och inträde till paradiset, att **”vara en av dem som tror och uppmanar varandra att visa medkänsla”**.

Den verkliga källan till medlidande är kärleken till Allah. En persons kärlek till Allah ger upphov till hans känslor att kunna känna kärlek till de saker Allah skapat. Någon som älskar Allah känner en direkt länk och närhet till de saker Han skapat. Denna starka kärlek och närhet han känner för Herren, som är hans och hela mänsklighetens skapare, leder honom att visa den tilltalande moral som befäls i koranen. Sann medkänsla framstår när han lever efter denna moral. Moralerna är fulla av kärlek, medkänsla och uppoffringar. Det beskrivs i följande verser:

De av er som åtnjuter en gynnad ställning och lever i välstånd får aldrig vägra att hjälpa sina närmaste och de nödställda och dem som övergett onskans rike för Guds sak; har dessa begått fel skall de förlåta dem och glömma. Eller önskar ni inte att Gud skall ge er Sin förlåtelse? Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (Surat an-Nur, 22).

Till dem hör också de som var bofasta i staden och antog tron före utvandrarernas ankomst, och som med kärlek bemötte alla som sökte tillflykt hos dem och inte missunnade dem vad de fick ta emot, utan tvärtom gav dem företräde, trots att de själva måste göra uppoffringar. De som värjer sig för girighetens frestelser - dem skall det gå väl i händer. (Surat al-Hashr, 9).

Och de som har antagit tron och utvandrat från onskans rike och strävar och kämpar för Guds sak, och de som har gett utvandrarerna husrum och hjälp - de är de

verkligt sanna troende. Gud skall förlåta dem deras synder och frikostigt sörja för deras behov. (Surat al-anfal, 74).

Tillbe Gud och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida. Och visa godhet mot era föräldrar och nära anförvanter, mot de faderlösa och de behövande, mot grannen som står er nära och grannen som är främling, mot vännen vid er sida och mot vandringsmannen och mot dem som ni rättmätigt besitter. Gud älskar inte de högmodiga och skrytsamma. (Surat an-nisa', 36).

Offergåvorna är avsedda enbart för de fattiga och de nödställda och för dem som har hand om insamlandet av dem och för att vinna hjärtan för tron och för att friköpa människor ur fångenskap och slaveri och för att lätta de skuldyngdas bördor och för kampen för Guds sak och för vandringsmannen. Detta har Gud föreskrivit; Gud är allvetande, vis. (surat at-tawbah, 60).

Denna höga moral som begärs av de troende, beskriven i koranen, härrör från deras djupa kärlek till Allah. Tack vare sin hängivenhet till Honom, följer de noggrant den moral Han predikar i koranen. Troende försöker aldrig få andra att känna skuld på grund av den medkänsla de visar eller den hjälp de erbjuder människor, inte ens ett tack förväntar de sig. Deras verkliga syfte är att försöka få Allahs välbehag till följd av den moral de uppvisar, eftersom de vet att de kommer ställas till svars för sin moral på domedagen. I koranen har Allah uttryckligen förmedlat att helvetet blir resultatet för dem som medvetet vägrar leva efter den moral som finns i koranen:

Vad förde er till helveteselden? De skall svara: Vi hörde inte till dem som bad och vi gav inte heller den nödställda att äta. (Surat Al-Muddaththir, 42-44).

Då skall befallningen ges: "Grip honom och slå honom i en krage av järn och låt helvetets lågor sveda honom. Kedja därefter ihop honom med andra syndare i en kedja vars längd är sjuttio alnar; han ville nämligen inte tro på Guds höga majestät, och uppmanade ingen att ge den fattige att äta. (Surat al-Haqqa, 30-34).

Vad anser du om den människa som förnekar Domen? Det är samme man som motar undan den faderlöse och som inte uppmanar någon att ge dem som lider nöd att äta. (Surat al-Ma'un, 1-3).

...och ni uppmanar inte varandra att ge den nödställda att äta. (Surat al-Fajr, 18).

Som vi ser i dessa verser, beskrivs en muslim i koranen som den mest kärleksfulla och medkännande av sin natur. Ingen som har denna natur kan samtycka till terrorism eller våldshandlingar riktade mot oskyldiga människor. Terroristiska karaktärer är den exakta motsatsen till koranens moral. En terrorist är en hänsynslös person som ser på världen med hat och som vill döda, förstöra och utgjuta blod. En muslim som uppfostrats i koranens moral förväntas att se alla med kärleksfulla ögon, respektera idéer av alla slag, skapa harmoni där det finns oenighet, tona ned spänningar, omfamna alla sidor och bete sig moderat. Samhällen som består av människor som dessa kommer att styras av en mer

utvecklad civilisation och njuta av en ökad social moral, harmoni och rättvisa än den som kan ses i de mest moderna nationer idag.

Allah befäller förlåtelse och medkänsla

Begreppen förlåtelse och medkänsla, beskrivna i ord, **”ha överseende med människor”** (Surat al A’raf, 199) är en av de mest grundläggande principerna i islam.

När vi tittar på islams historia ser vi tydligt hur muslimerna har anammat denna viktiga del av koranens moral i samhällslivet. Något vi ska överväga i kommande delar av boken, är att muslimer alltid fört med sig en atmosfär av frihet och förståelse vart de än har gått. De har gjort det möjligt för människor med olika religioner, språk och kulturer att leva tillsammans i fred och harmoni under samma tak och har förutsatt fred och harmoni för sina egna medlemmar. En av de viktigaste orsakerna till det sekellånga ottomanska imperiets existens, som spreds över en enorm region, var stämningen av medkänsla och förståelse som den islamiska moralen förde med sig. Muslimer, som varit kända för sin förstående och kärleksfulla natur i århundraden, har alltid varit de mest medkännande och rättvisa människor. I denna multinationella struktur har alla etniska grupper haft rätt att leva i enlighet med sina egna religioner och sina egna regler.

Sann medkänsla och förståelse kan bara skapa fred och välstånd i världen när den genomförs enligt de riktlinjer som finns i koranen. Detta visar versen som lyder: **”Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort den dåliga handlingen med en bättre - den som var din fiende kan bli din nära vän!”**. (Surah fussilat, 34).

I verserna i koranen, har Allah alltid beskrivit förlåtelse som en överlägsen kvalitet, och i en vers, har han gett den goda nyheten att ett sådant beteende kommer att belönas: **”Svaret på ett ont som någon har lidit är ett motsvarande ont tillfogat gärningsmannen; men den som förlåter och söker försoning med sin fiende skall få sin lön av Gud; Han är inte vän till dem som begår övergrepp.”** (Surat ash-Shura, 40). I en annan vers, är vissa egenskaper hos de troende beskrivet som: **”de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor - Gud älskar dem som gör det goda och det rätta - .** (Surah Al’Imran, 134). Allah har uppenbarat i koranen att det är dygdigt beteende att förlåta någon även om de har gjort fel. En vers i ämnet lyder:

”... Och du kommer om och om igen att möta trolöshet och svek från deras sida, utom hos ett fåtal, men förlåt dem och glöm vad de gjort. Gud älskar dem som gör gott mot andra.” (Surat al-Ma’ida, 13).

Allt detta visar att moralen som islam rekommenderar till mänskligheten bringar fördelar som fred, harmoni och rättvisa till världen. Det barbariska, känt som terrorism och så oroväckande i världens nutid, är ett verk av okunniga och fanatiska människor helt främmande för koranens moral, och har absolut ingenting med religion att göra. Lösningen för dessa människor och grupper, som försöker utföra barbari förklädda i religion, är

undervisning i den verkliga koranens moral. Med andra ord, islam och koranens moral är lösningen på terrorismens gissel, inte anhängare av den.

Muslimerna är tillgivna och medkännande

Adnan Oktar: det är naturligtvis en synd att bomba och mörda, att döda oskyldiga människor, kvinnor och barn. Detta är inget som en muslim kommer göra. Muslimerna är tillgivna och medkännande, och förutsättningarna för krig finns i koranen. Det var också angett hur dessa saker skulle utföras i vår profets (saas) tid. Vår profet (saas) accepterade aldrig masslakt av oskyldiga människor, eller några fiendtligheter, i avsikt att skapa ett klimat i krig med defensiva syften. Inte heller finns det någon annanstans i koranen. Därför är den bästa och mest effektiva kampen i dessa dagar att prata med människor som är öppna för rationella kunskaper och förslag. Vi fick utmärkta resultat efter sändningen av min Atlas till Europa. Vi bombade inte någon. Vi förklarade saker för dem ordentligt. Vi sände dem böcker. De borde spendera sina pengar på böcker snarare än på bomber. Det skulle vara mycket mer värdefullt för dem att spendera sina pengar på böcker istället för på bomber.

Det bästa sättet är förslag. Övertyga människor. Att prata med dem. Vi vet att vår profet (saas) vandrade genom Ukas marknad, predikande. Vi vet att han förflyttade sig genom marknaderna. Vi vet att törnen kastades i hans väg och att inälvor från kameler kastades på honom. Heliga profeten (saas) predikade ordet, trots hån och svåra förhållanden, trots tryck och förolämpningar. Och han var aldrig utsliten. Han skickade brev och sändebud till många platser. Han skickade Hazrat Dihye till Istanbul, till exempel. Och han kom och predikade här. Predikanter reste så långt som till Spanien. Och de använde aldrig tvång i predikandet av ordet. De beskrev religionen genom att få människor att älska den, genom att leva efter den, med kärlek och innerlighet. Filosofi är mycket viktigt i vår tid, darwinism och materialism beskrivet av Said Nursi, naturalismens idé, detta är nutidens största idol. Den stora idol behövde krossas. Vad vi gjorde var att krossa den stora idolen. Det har varit en stor chock i Europa. Alla tidningar i Europa, i Frankrike och Italien, rapporterade med förvåning och häpnad. Och mycket tydliga resultat erhöles. Vi ser i undersökningar att darwinismen har kollapsat i Europa. Tack vare Allah, Han gjorde en sådan framgång. Det betyder att Allah skänker framgång om människor strävar genom måttliga aktiviteter och förslag. Vi ser detta, insha'Allah (Al Baghdadia TV, June 2008).

Koranens syn på krig

I koranen presenteras krig som "en önskad skyldighet" som måste utföras med strikt iakttagelse av särskilda humana och moraliska riktlinjer och som inte får tillgripas utom när det är absolut oundvikligt. I en vers i koranen, förklaras det att de som börjar krig är de icke troende och att Allah inte godkänner krig:

...Var gång de tänder krigets eldar, låter Gud dem slockna. Deras hela strävan är att störa ordningen på jorden och att sprida sedefördärv - och Gud är inte vän av dem som stör ordningen på jorden. (Surat al-Ma'ida, 64).

Om det uppstår en konflikt, innan de vidtar ett krig, måste de troende vänta tills striderna blir obligatoriska. Troende får kämpa först när den andra parten attackerar och inga andra alternativ än krig kvarstår:

Men om de lägger ned vapnen skall de se att Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig. (Surat al-Baqara, 192).

En närmre granskning av profeten Muhammads (saas) liv visar att krig var en metod som tillgreps i defensivt syfte enbart i oundvikliga situationer.

Uppenbarelsen av koranen till profeten Muhammad (saas) fortsatte under en period av 23 år. Under de första 13 åren av denna period levde muslimer som en minoritet i förtryck under en hednisk order i Mecka. Många muslimer trakasserades, misshandlades, torterades och till och med mördades och fick sina hus och ägodelar plundrade. Trots detta ledde muslimerna sina liv utan att tillgripa våld och kallade alltid hedningarna till fred.

När förtrycket av hedningarna eskalerade outhärdligt emigrerade muslimerna till staden Yathrib, som senare döptes till Medina, där de kunde upprätta sin egen ordning i en friare och vänligare miljö. Även om de upprättat sitt eget system kom det inte på fråga att ta upp vapen mot de aggressiva hedningarna i Mecka. Först efter följande uppenbarelse, befallde profeten (saas) sitt folk att förbereda sig för krig:

Tillåtelse att kämpa har de mot vilka ett orättfärdigt krig förs - och Gud har makt att ge dem stöd - de som i strid mot all rätt jagas bort från sina hem därför att de säger: "Gud är vår Herre!" (Surat al-Hajj, 39-40).

I korthet, muslimer var tillåtna att föra krig bara för att de var förtryckta och utsatta för våld. För att uttrycka det på ett annat sätt, Allah beviljade tillstånd för krig endast i defensivt syfte. I andra verser varnas muslimer för att använda onödig provokation eller våld:

Kämpa för Guds sak mot dem som för krig mot er, men var inte de första som griper till vapen; Gud älskar sannerligen inte angripare. (Surat al-Baqara, 190).

Efter avslöjandet av dessa verser, inträffade flera krig mellan muslimer och de hedniska araberna. I inget av dessa krig var dock muslimerna den anstiftande parten. Dessutom inrättade profeten Muhammad (saas) en säker och fredlig social miljö för muslimer och hedningar genom att båda signerade fredsavtalet Hudaibiya, vilket medgav hedningarna de flesta av deras förfrågningar. De som bröt mot villkoren i avtalet och åter startade fientligheterna var hedningarna. Med snabba konverteringar till islam mönstrade de islamiska arméerna en stor flotta mot de hedniska araberna. Men, profeten Muhammad (saas) erövrade Mecka utan blodsutgjutelse och i en anda av medkänsla. Profeten Muhammad (saas) hämnades inte på de hedniska ledarna i staden. Han skadade inte någon av dem, förlät dem och behandlade dem med den största förståelse. Hedningarna, som senare skulle komma att konvertera till islam av egen fri vilja, kunde inte låta bli att beundra en sådan ädel karaktär i profeten (saas).

Inte bara under Meckas erövring, utan också under alla strider och erövringar som gjorts under profeten Muhammads (saas) tid, har oskyldiga och försvarslösa människor skyddats minutiöst. Profeten Muhammad (saas) påminde de troende om detta flertalet gånger och genom att själv praktisera det blev han en förebild för andra att följa. I själva verket ledde han de troende som var på väg att gå i krig med följande ord: **”Gå i krig i anslutning till Allahs religion. Rör aldrig de äldre, kvinnor eller barn. Förbättra alltid deras situation och var snäll mot dem. Allah älskar dem som är uppriktiga”**. Allahs sändebud (saas) klargjorde också attityden muslimer måste anta även när de är mitt i en rasande kamp:

Döda inte barn. Undvik att röra vid människor som ägnar sig åt att dyrka kyrkor. Mörda aldrig kvinnor och äldre. Sätt inte träd i brand och skär inte ner dem. Förstör aldrig hus!

De Islamiska principerna Allah förkunnar i koranen står för profeten Muhammads (saas) fredliga och tempererade politik. I koranen, befaller Allah troende att behandla icke-muslimer vänligt och rättvist:

Gud förbjuder er inte att visa godhet mot dem som inte bekämpar er på grund av er tro och inte driver ut er ur era hem, och Han förbjuder er inte att bemöta dem med rättvisa. Allah älskar dem som är rättvisa. (Surat al-Mumtahana, 8-9).

I ovanstående vers framgår det hur muslimer bör bete sig mot icke-muslimer. En muslim bör behandla alla icke-muslimer vänligt. I en situation där denna fiendskap orsakar våldsamma attacker mot muslimer, det är då de för krig mot dem. Muslimer bör agera rättvist mot dem genom att beakta de humana aspekterna av situationen. Alla former av barbari, onödiga våldshandlingar och orättfärdig aggression är förbjudet enligt islam. I en annan vers, varnar Allah Muslimerna för detta, och förklarar de under inga villkor bör falla i orättvisa:

Troende! Stå fasta på Guds sida som vittnen för rätt och rättvisa och låt inte avoghet mot människor förmå er att avvika från rättvisans väg. Gör rätt - det ligger gudsfruktan närmast; Gud är väl underrättad om vad ni gör. (Surat al-Ma'ida, 8).

Endast försvarskrig är tillåtet i islam

Adnan Oktar: hon betonar att det finns våld i islam. Tvärtom, det finns bara defensiva krig i islam. Det finns inga offensiva krig för attack och inga plötsliga erövringskrig. Det finns ingen sådan sak som att säga ”kom, låt oss ta vår fiendes land eller ta dess mark”. Om någon angriper dig, då försvarar du dig för att rädda ditt liv. Det är vad som händer. Alla krigen i tiden för vår Profet (saas) var defensiva. I Trench (Hendeks) krig, som framgår av namnet, byggdes det diken ifall de skulle bli attackerade. Varför annars omge sig av skyttegravar? Det enda syftet är att försvara sig. Människor på den tiden, som motsatte sig vår profet (saas), var okunniga, blodtörstiga psykopater inblandade i mordet. Det fanns ingen polis i dessa dagar, ingen domare, ingen åklagare, inga domstolar, ingenting.

De hängde och slaktade som de ville. Vad skulle profeten (saas) göra? Det fanns de rena unga muslimska flickorna, barnen och deras mödrar, systrar. Deras fiender dök upp och sa ” vi ska döda dem alla. Vi ska våldta och vanära dem alla”. Och så kom de och dödade. Vad förväntades Han, profeten (saas) att göra? Självklart försvarade han dem alla. Det är en religiös plikt. Men hon frågar ”varför försvarade han sig själv?” Vad är detta för en fråga? Om någon attackerade henne, skulle hon inte försvara sig själv? Låt oss se vad hon skulle göra om hon kontaktats av en psykopat? Självklart skulle hon också försvara sig. Vad skulle vara mer legitimt än det? Varje land och varje individ kommer att försvara sig mot attacker, rätten till självförsvar. Det är därför en mycket primitiv handling av denna kvinna att försöka attackera islam, koranen och religionen så okunnigt, att dra nytta av okunnigheten bland allmänhetens medlemmar (Adıyaman Asu TV, 5 April 2010).

Betydelsen av begreppet ”Jihad”

Ett annat begrepp som förtjänar ett förtydligande i samband med vår diskussion är begreppet ”jihad”.

Den exakta innebörden av ”jihad” är ”insats”. Således, i islam ”att utföra jihad” är ”att visa ansträngning, att kämpa”. Profeten Muhammad (saas) förklarade att ”den största jihad är den en person bedriver mot sin lägre själ”. Det som menas med ”lägre själ” här är själviska önskningar och ambitioner.

Bedömt ur koranens synvinkel, kan ordet ”jihad” också betyda en kamp utförd på intellektuella grunder gentemot dem som förtrycker människor, behandlar dem orättvist, utsätter dem för tortyr och grymhet och kränker legitima mänskliga rättigheter. Syftet med denna kamp är att åstadkomma rättvisa, fred och jämlikhet.

Användning av begreppet ”jihad” för aggressiva handlingar gentemot oskyldiga människor, som handlar om terror, är orättvist och en stor snedvridning av begreppets verkliga innebörd.

Att döda sig själv (begå självmord) är förbjudet i koranen

En annan viktig fråga som uppstod i kölvattnet under de senaste terroristangreppen mot USA är den om självmordsattacker. Vissa människor som är dåligt informerade om islam har gjort felaktiga påståenden om att islam, religionen av fred och kärlek, tillåter självmordsattacker, medans det i islam är förbjudet att döda både sig själv och andra människor. I orden, ”**döda inte er själva**” (Surat an-Nisa’, 29) har Allah deklarerat självmord som en synd. I islam är det förbjudet för alla att döda sig själv, oavsett anledning.

Att begå självmord, och utföra självmordsattacker och därmed orsaka tusentals oskyldiga människors död, är en total kränkning av islamisk moral. Allah säger i koranen att det är en synd att göra slut på sitt eget liv. Av den anledningen, är det omöjligt för någon som tror på Allah och håller sig till koranen att göra något sådant. De enda som kan göra något sådant är de som har en väldigt felaktig uppfattning av religionen, som inte har en aning om koranens sanna moral, som misslyckas med att använda sitt förnuft och samvete, som är

under inflytande av ateistiska ideologier och som blivit hjärntvättade med känslor av hat och hämnd. Alla måste motsätta sig sådana handlingar.

Muslimer måste kämpa genom kunskap och idéer

REPORTER: Ja, kan du tala lite om terror? Det sker självmordsattacker i Afghanistan. Är det accepterat i islam? Kan man utföra jihad genom att döda sig själv?

Adnan Oktar: Vilka skäl finns det för självmord? Först och främst, självmord är en synd. Att döda en oskyldig människa utan anledning är något som förtjänar en bestraffning av evigt helvete. Någon som dödar sig själv har dödat en människa och därmed begått en fruktansvärd synd, och eftersom han avviker utan ånger riskerar han att spendera evigheten i helvetet. **Det är därför en muslim bör utbilda, snarare än att döda sig själv, och öka sina kunskaper, kärlek, tillgivenhet, medkänsla och styrka och gå och predika för folket. Det finns ingen anledning att gå och bomba människor. Gå och predika för dem, berätta för dem om islam.** Det fanns en period, som ni vet, i vår profets (saas) tidiga år då han inte avslöjade sig själv. De började predika i hemlighet, och först senare öppet. De var förolämpade, förtryckta, misshandlade och blev svurna åt, de var alienerade och utsattes för sanktioner och de till och med övergav sitt land och immigrerade till ett annat. De predikade bland alla dessa många svårigheter, **och muslimer måste predika på samma sätt, predika och förklara. Men de kan inte vara till någon nytta genom att bomba och hänga människor. Det är fel. Det är oförenligt med koranen, med de moraliska värderingarna av koranen, och med logik och förnuft.**

Om de öppnar madrassas är det bra, masha'Allah. Låt dem beskriva tro och religion och tala om vetenskap. Den kan arbeta mot darwinism och riva dess filosofier och delta i seriösa intellektuella aktiviteter mot marxism, leninism, kommunism och fascism. **Låt dem höja sina nivåer av kultur, bära fläckfria kläder och sprida moraliska dygder överallt. Det är sättet att sprida islam. Men det finns inget utrymme i islam att spilla blod från oskyldiga människor, det har ingenting med någonting att göra, att bomba dem och slita dem i bitar. Detta är saker vår profet (saas) aldrig uppmuntrat, och inget som har en plats i koranen, det introducerades senare fruktansvärt fult. Och de syndar genom dessa fula handlingar.** Rätt sak att göra är att göra dessa madrassas till fredliga trädgårdar. Att etablera fina, moderna, madrassas, att undervisa och upplysa folk där, inte sant? Att sprida kärlek, fred, brödraskap, mänsklighet, iver att hjälpa andra, kort sagt, att undervisa och sprida moraliska dygder. **Du kan inte sprida tron genom att bomba människor, det har exakt motsatt effekt. Terror är totalt skadligt.** Men tron kommer genom verksamheter av de slag jag beskrivit spridas med snöbollseffekten och kommer leda till att de islamiska värderingarna kommer styra hela världen, Inshallah (Afghanistan Ayna, 12 December 2008).

Godhet, kärlek och mänsklighet i Islams historia

För att summera de fakta vi hittills har sett, islam är en religion av fred, kärlek och medkänsla. Denna sanning är accepterad av många icke-muslimska historiker och teologer. En av dessa är den brittiske historikern Karen Armstrong, en före detta nunna och expert på

mellanösterns historia. I hennes bok, *Heliga Kriget*, som behandlar historien om de tre gudomliga religionerna gör hon följande kommentarer:

”...ordet islam kommer från samma arabiska rötter som ordet fred och koranen fördömer krig som en onormal situation opponerat Allahs vilja... Islam motiverar inte ett totalt aggressivt utrotningskrig... Islam medger att krig ibland är oundvikligt och ibland en positiv skyldighet för att avsluta förtryck och lidande. **Koranen lär ut att krig måste vara begränsat och ske på ett så humant sätt som möjligt.** Mohammad fick kämpa inte bara mot Mecka utan även mot de judiska stammarna i området, och de kristna stammarna i Syrien som planerade offensiven mot honom i allians med judar. Ändå fördömde inte Mohammad Bokens Folk. Hans muslimer var tvungna att försvara sig själva men de kämpade inte ett ”heligt krig” mot sina fienders religion. När Mohammad sände sin Freedman Zaid i spetsen för den muslimska armén mot de kristna, sade han till dem att **slåss tappert men humant för Allah.** De fick inte ofreda präster, munkar och nunnor och inte heller de svaga och hjälplösa som inte kunde slåss. Det fick inte förekomma någon massaker av civila och inga träd fick skäras ner, inte heller några byggnader fick förstöras.

Kaliferna som efterträdde profeten Mohammad (saas) var också mycket känsliga i att utöva rättvisa. I erövrade länder, ledde både den inhemska befolkningen och de nytilkomna sina liv i fred och säkerhet. Abu Bakr (ra), den första kalifen, krävde att hans folk i dessa länder skulle anta en rättvis och medkännande attityd. Alla dessa attityder överensstämde med koranens värderingar. Abu Bakr (ra) gav följande kommando till sin armé före den första syriska expeditionen:

Stop, åh folk, så jag kan ge er tio regler att hålla i hjärtat: Begå inte förräderi, avvik heller inte från den rätta vägen. Du får inte förstöra, heller inte döda ett barn eller äldre man och kvinna. Förstör inte en palm eller bränn upp den i eld och klipp inte något fruktbart träd. Du får inte dräpa någon i flocken eller hjordarna, eller kameler, spara till ditt uppehälle. Du kommer sannolikt att passera människor som vikt sina liv åt monistiska tjänster, lämna dem till det vilket de vikt sina liv. Du kommer sannolikt likaså finna människor som kommer lägga fram måltider av många slag för dig. Du kan äta, men glöm inte nämna Allahs namn.

Omar ibn al-Khattab (ra), som efterträdde Abu Bakr (ra), var känd för hur han utövat rättvisa och gjort avtal med ursprungsbefolkningen i de erövrade länderna. Vart och ett av dessa kontrakt har visat sig vara ett exempel på medkänsla och rättvisa. Till exempel, i sin deklARATION att bevilja skydd för kristna i Jerusalem och Lod, försäkrade han att kyrkorna inte skulle bli demolerade och garanterade att muslimerna inte skulle bedja i grupp i kyrkorna. Hazrat Omar (ra) garanterade samma villkor för de kristna i Betlehem. Under erövringen av Medain, i förklaringen om skydd som getts till Nestorian patriarken Isho'yab III (650-660 e.Kr.), deklarerades det igen att kyrkorna inte skulle rivas och att ingen byggnad skulle omvandlas till ett hus eller en moské. Brevet som skrevs av patriarken till biskopen av Fars (Persien) efter erövringen är mest slående, på så sätt att det visar förståelse och medkänsla av muslimska härskare till Bokens Folk med den kristnes ord:

Till Araberna som Allah i denna tid givit regeringen av världen... förfölj inte den kristna religionen. Sannerligen, de främjar det, hedra våra präster och helgon av Herren och ge fördelar till kyrkor och monasteries.

Följande dokument av Omar (ra) visar oss den form av kärlek och medkänsla Allah medger sina män, under förutsättning att han antar de karaktärsdrag som beskrivs i koranen:

Detta är den säkerhet som ”Umar, Allahs tjänare, befälhavare för de troende, ger till folket av Aelia. Han ger till alla, vare sig sjuk eller frisk, säkerhet för deras liv, deras ägodelar, deras kyrkor och deras kors och allt som rör deras religion. Deras kyrkor får inte ändras till boplatser, eller förstöras, inte heller ska dem eller deras privilegier på något sätt minskas, inte heller invånarnas kors eller några av deras ägodelar, inte heller ska någon begränsning tillföras dem i fråga om deras tro, inte heller ska någon av dem skadas.

Alla dessa är mycket viktiga exempel som avslöjar förståelse av rättvisa och förståelse av sanna troende. I en vers beordrar Allah följande:

Gud befaller er att till den rättmätige ägaren återlämna det som ni fått er anförtrott och att, när ni dömer mellan människor, döma rättvist. Gott, ja, förträffligt är det som Gud förmanar er till. Gud hör allt, ser allt. (Surat an-Nisa', 58).

Canon Taylor, en av missionsledarna i den anglikanska kyrkan, uttrycker i ett av sina tal skönheten som avslöjas i den islamiska moralen:

Det (islam) förde ut de grundläggande dogmerna ur religionen – enheten och storheten i Allah, att Han är barmhärtig och rättfärdig, att Han hävdar lydnad till Hans vilja, resignation och tro. Det proklamerade människans ansvar, ett framtida liv, en dag av dom, och akter vedergällning faller över de ogudaktiga, och verkställ skyldigheterna för bön, allmosor, fasta och välvilja. Det åsidosatte konstgjorda dygder, religiösa bedrägerier och dårskaper, perversa moraliska känslor och de verbala nyanserna av teologisk disputation. Det gav hopp till slaven, brödraskap till mänskligheten och erkännande till grundläggande fakta om människans natur.

Det falska påståendet att människor i erövrade länder konverterade till islam under hot har också blivit motbevisat av västerländska forskare, och den rättvisa och medkännande attityden hos muslimer har bekräftats. L. Browne, en västerländsk forskare, förklarar denna situation med följande ord:

Förresten avyttrar dessa väletablerade fakta idén som är allmänt känd i de kristnas skrifter att muslimer, vart de än gick, tvingade människor att acceptera islam där svärdet pekade.

I sin bok, *The Prospects of Islam*, går Brown på med att säga att det verkliga motivet bakom muslimernas erövringar var broderskap inom islam. Den största majoriteten av de muslimska administratörerna, som har regerat över de muslimska länderna genom historien, fortsatte att behandla medlemmar av andra religioner med största medkänsla och respekt. Inom gränserna för alla islamiska stater, bodde både judar och kristna i säkerhet och åtnjöt frihet.

Seljuk turkarnas regeringstid och Ottomanska imperiet var också märkt av islamisk rättvisa och barmhärtighet. I sin bok, *The preaching of Islam*, förklarar Thomas Arnold de kristnas villighet att komma under Seljuks styre på grund av denna inställning:

Denna samma känsla för säkerhet i ett religiöst liv under muslimskt styre, ledde många kristna av asiatisk minoritet att även, under ungefär samma tid, välkomna tillkomsten av Saljuq turkarna som deras befriare... Under Michael VII (1261-1282) regeringstid blev turkarna ofta inbjudna av den asiatiska minoritetens invånare, att ta besittning inne i de mindre städerna, så att de kunde fly från tyranni av imperiet, och både rika och fattiga emigrerade ofta dit turkarna dominerade.

Malik Shah, härskare över det islamiska seldjukiska imperiet under dess ljusaste ålder, närmade sig människorna i de erövrade länderna med stor medkänsla och rättvisa och blev därmed ihågkommen med respekt och kärlek av dem. Alla objektiva historiker hänvisar till Malik Shahs rättvisa och medkänsla i sina verk. Hans medkänsla väckte också hjärtlig kärlek till honom av Bokens Folk. Av detta skäl, oöverträffat i historien, kom många städer under Malik Shahs styre av egen fri vilja. Sir Thomas Arnold nämner också Odo de Diogilo, en munk av St. Denis, som deltog i det andra korståget som den privata kaplan Louis VII, och refererar i sina memoarer att rättvisa administreras av muslimer oavsett utsattas religiösa tillhörighet. Baserat på grafisk hänsyn av Odo de Diogilo, skriver Sir Thomas Arnold:

Situationen för de överlevande skulle ha varit fullständigt hopplös om inte synen av deras misär smälte hjärtat till medlidande hos Muhammadans. De tenderade de sjuka och befriade de fattiga och svältande med givmild frikostighet. Vissa köpte till och med upp franska pengar som grekerna fått av pilgrimerna genom våld och list och delade frikostigt ut det bland behövande. Så stor var kontrasten mellan den vänliga behandling pilgrimerna fått från (dem)...och grymheten till sina medkristna, Grekerna, som lade tvångsarbete på dem, slog dem och rånade dem på det lilla de hade kvar, resulterade i att många av dem frivilligt anammade sina befriares tro. Som den gamla krönikören (Odo de Diogiol) säger: ”De undvek sina trosfränder som hade varit så grymma mot dem och gick i säkerhet bland de otrogna som hade medlidande med dem, och som vi hörde, mer än tre tusen vände sig själva till turkarna när de drog sig tillbaka”.

Dessa uttalanden av historiker visar att muslimska administratörer, som verkligen antagit islams moral, alltid styrts med medkänsla och rättvisa. Likaså, vimlar historien från det Ottomanska imperiet, som styrde länder på tre kontinenter i århundraden, av exempel på rättvisa.

På det sätt som judarna bosatte sig i osmanska länder under tiden för Sultan Beyazid II, efter att ha utsatts för massakrer och exil i de katolska kungarikena av Spanien och Portugal, är ett fint exempel på den medkänsla som islamisk moral för med sig. De katolska monarkerna som styrde mycket av Spanien under den tiden bringade allvarliga påtryckningar på de judar som tidigare hade levt under muslimskt styre i Andalusien. Medan muslimer, kristna och judar kunde leva sida vid sida i fred i Andalusien, försökte

den katolska monarken tvinga hela landet att bli kristet, och förklarade krig mot muslimerna samtidigt som judarna blev förtryckta. Som ett resultat av detta, störtades den sista muslimska härskaren i Granadaregionen i södra Spanien 1492. Muslimer utsattes för fruktansvärd slakt och de judar som vägrade ändra sin religion sändes i exil

En grupp av dessa judar utan hemland sökte skydd i det Ottomanska riket och staten tillät dem att göra det. Den Ottomanska flottan, under befäl av Kemal Reis, tog med sig de landsflyktige judarna och de muslimer som hade överlevt slakten till Ottomanernas land.

Sultan Beyazid II har gått till historien som den mest fromme troende, och under våren 1492 bosatte han dessa kränkta judar som fördrivits från Spanien i särskilda delar av sitt imperium, runt Edirne och Thessalonica i dagens Grekland. De flesta av de 25 000 turkiska judarna som bor i Turkiet idag är förfäder till de spanska judarna. De har praktiserat sin religion och sina seder vilket de fört med sig från Spanien för ungefär 500 år sedan, och har fortsatt leva högst bekvämt med sina egna skolor, sjukhus, ålderdomshem, kulturföreningar och tidningar. På samma sätt som de har handlare och affärsmän, har de också representanter i många andra yrken, från tekniska ämnen till reklam, med alltmer utveckling i intellektuella kretsar. Medan judiska samhällen i många länder i Europa i århundraden utsatts för rädslan av antisemitiska rasistiska attacker har de i turkiet levt i fred och säkerhet. Detta exempel för sig själv är nog för att visa den medkänsla och förståelse för rättvisa som islam för med sig.

Den medkänsla och tillgivenhet som Sultan Beyazid II uppvisar, tillämpas på alla de Osmanska sultanerna. När sultan Mehmet Erövraren erövrade Istanbul tillät han de kristna och judarna att leva fritt där. Andre Miguel, som är känd för det värdefulla verk han skrivit om den islamiska världen och muslimernas rättvisa och barmhärtiga praxis, säger:

De kristna samfundet levde under ett väl administrerat tillstånd som de inte hade under bysantinska och latinska perioder. De var aldrig utsatta för systematisk förföljelse. Tvärtom hade riket, och speciellt Istanbul, blivit en tillflyktsort för spanska judar som torterades. Människor blev aldrig islamiserade med tvång, islamiseringen skedde som ett resultat av sociala processer.

Ickemuslimer beviljades många rättigheter också i pre-ottomanska islamiska stater. Georgetown University's professor i religion och internationella relationer John L. Esposito beskriver hur judar och kristna som kom under förvaltning av muslimska stater möttes med enorm förståelse:

För många ickemuslimska befolkningar i bysantinska och persiska områden, redan underkuvade utländska härskare, innebar islamiskt styre ett byte av härskare, de nya ofta mer flexibla och toleranta, snarare än en förlust av självständighet. Många av dessa populationer hade nu ökat lokalt självstyre och betalade ofta lägre skatter. Religiöst visade islam en mer tolerant religion, gav större religiös frihet för judar och inhemska kristna.

Som framgår av dessa fakta, har muslimer inte vid något tillfälle i historien varit förtryckande. Tvärtom har de fört med sig fred och säkerhet till alla nationer och trosuppfattningar vart de än har gått. De har följt Allahs vers som säger: **”Dyrka Allah och**

associera ingenting med Honom. Var snäll mot dina föräldrar och släktingar och mot föräldralösa barn och de mycket fattiga, och till grannar som är släkt till dig och grannar som inte är släkt till dig, och kamrater och resenärer och dina slavar. Allah älskar ingen som är fåfång eller skrytsam". (Surat an-Nisa', 36). Och har uppfört sig väl mot alla människor. Kort sagt, vänskap, broderskap, fred och kärlek är grunden för koranens moral, och det är dessa överlägsna dygder som muslimer försöker följa (för fler ytterligare detaljer, se Harun Yahya's *Rättvisa och Medkänsla i Koranen*).

Muslimer måste anta den tillgivenhet vår profet (saas) modellerar

Adnan Oktar: Bokens Folk är ett ämne som uttryckligen anges i koranen. Det är inget som är okänt. Vissa okunniga människor tänker på Bokens Folk med idén om att "de bör dödas var de än är, bombade var de än är. Deras bröllop borde stormas och alla dödas, oavsett om det är kvinnor och barn". Men det är en synd. Det finns inget utrymme för det i islam. **Islam innebär ömhet och medkänsla. De litar på oss. Insha'Allah, de kommer att vara under vårt beskydd när tiden är inne för den turkisk-islamiska unionen.** Se här, från texten av en överenskommelse mellan kristna och muslimer under Hazrat Omars (ra) tid. Fördraget mellan muslimer och kristna i Hira säger "om en av dem är försvagad – någon av de kristna - eller blir gammal eller lider av någon sjukdom, eller blir fattig när han en gång var rik, då kommer han eller hans familj få hjälp av statskassan så länge de lever i islamiska länder". **Det finns inget prat om dödande, slaktande, bombningar eller hat, finns det?**

Med andra ord, **om de grundar sig på tiden för Allahs sändebud (saas) och koranen, är det de gör fel.** Enligt koranen, och Sunnan av- och de metoder som används av Allahs sändebud (saas), var praxis denna, se "om en av dem är försvagad –någon av de kristna – eller blir gammal eller lider av någon sjukdom, eller blir fattig när han en gång var rik..." med andra ord, detta är något utöver det vanliga, är det inte? Det gällde också hans egna medborgare, men var noga implementerat för de kristna "då får han eller hans familj hjälp av statskassan så länge de lever i islamiska länder". Det överlämnade dokumentet som upprättats för kristna, judar och zoroastrians boende i Debil – en Armenisk stad – under sin fångenskap under Hazrat Uthmans (ra) tid, garanterade att gudstjänstlokaler skulle skyddas. Skadade kyrkor fick lov att repareras, och tillåtelse gavs alltid för att bygga nya synagogor och kloster. Ett kloster som hade blivit nedbränt återbyggdes av patriarken Mar Amme under Hazrat Uthmans (ra) tid. Det finns inga bombningar där, finns det? Inget dödande eller slaktande. Deras gods och land garanterades också. De kunde inte tvingas att konvertera. Ingen kunde komma mellan dem och deras lagar (Gaziantep Olay TV, 23 January 2010).

DET RIKTIGA ANSIKTET PÅ TERRORISTER SOM AGERAR I RELIGIONENS NAMN

Alla dessa exempel visar att organiserat terrordåd mot oskyldiga människor är helt emot Islam och det är osannolikt att någon muslim någonsin skulle kunna begå ett sådant brott. Tvärtom, muslimer är ansvariga för att stoppa dessa människor, ta bort "bus från jorden" och skapa fred och säkerhet för alla människor i hela världen.

Det är inte möjligt att tala om ”kristen terror”, ”judisk terror” eller ”islamisk terror”. I själva verket skulle en undersökning av bakgrunden till förövarnas handlingar visa att terrorism i fråga inte är ett religiöst utan ett socialt fenomen.

Korsfarare: barbarer som trampade på sin egen religion

Det sanna budskapet i en religion, eller ett system av tro, kan ibland vara snedvridet av sina egna pseudoanhängare. Korsfararna, vars period utgör en mörk episod i den kristna historien, är ett exempel på denna typ av snedvridning.

Korsfararna var europeiska kristna som åtog sig expeditioner från slutet av 1100-talet och framåt för att återvinna det Heliga Landet (Palestina och dess omgivning) från muslimerna. Det anges som ett s.k. religiöst mål, men de ödelade varje hektar mark de beträdde och spred skräck vart de än gick. Längs vägen utsatte de civila för massavrättningar och plundrade många byar och städer. Deras erövring av Jerusalem där muslimer, judar och kristna levde i fred under islamiskt styre blev scen för enorm blodsutgjutelse. De massakrerade alla muslimer och judar i staden utan nåd.

Citerat av en historiker, ”**de dödade alla saracens och turkar de kunde hitta...oavsett man eller kvinna**”. En av korsfararna, Raymond av Aguiles, skröt inför sina egna ögon om våldet:

Underbara vyer sågs. Några av våra män (och detta var mer barmhärtigt) högg huvudet av sina fiender, andra sköt dem med pilbågar så att de föll ner från tornen, andra torterade dem längre genom att kasta dem i lågorna. **Massor av huvuden, händer och fötter sågs på gatorna i staden.** Det var nödvändigt att välja en väg över kropparna från män och hästar. Men detta var inget mot vad som hände vid Salomons tempel, en plats där religiösa yttringar normalt skådas...i templet och på verandan **red män i blod upp till knäna och tyglarna.**

På två dagar dödade korsfararnas armé närmare 40 000 muslimer på det barbariska sätt som just beskrevs.

Korsfararnas barbari var så överdrivet att under det fjärde korståget, plundrade de Konstantinopel (dagens Istanbul) en kristen stad, och stal guldföremålen från kyrkorna.

Naturligtvis, var all denna barbarism fullständigt emot kärnan i kristendomen. Kristendomen, med evangeliets ord, är ett ”budskap om kärlek”. I Matteusevangeliet, sägs det att profeten Jesus (as) sade till sina följeslagare, ”**älska era fiender och be för dem som förföljer er**” (Matteus, 05:44). I Lukasevangeliet, sägs det att profeten Jesus (as) sade, ”**till honom som slår dig på kinden, erbjud den andra också**” (Lukas, 06:29). I ingen del av evangeliet finns det någon hänvisning till legitimt våld; alltså, att mörda oskyldiga människor är otänkbart. Du kan hitta begreppet ”mörda den oskyldiga” i bibeln, men bara i grymma kung Herodes försök att döda profeten Jesus (as) när han var bebis

Om kristendomen är en religion baserad på kärlek som inte rymmer något våld, hur gjorde korsfararna för att utföra några av de mest våldsamma handlingarna i historien? Den största anledningen var att korsfararna huvudsakligen utgjordes av okunniga människor som bättre

kunde definieras som ”slödder”. Dessa massor, som visste nästan ingenting om sin religion, som antagligen aldrig ens läst eller sett bibeln en enda gång under sin livstid, och som till största delen var helt omedvetna om bibelns moral, leddes in i barbarism under konditionering av korsfararnas slogan som presenterade detta våld falskeligen som ”Allahs vilja”. Användandet av denna bedrägliga metod uppmuntrade många att utföra fruktansvärda handlingar strängt förbjudna av Allah.

Det är värt att nämna att under den perioden var österländska kristna – folket av Byzantium t.ex.- långt kulturellt före västerländska kristna och hyllade mer humana värderingar. Både före och efter korsfararnas erövringar, lyckades ortodoxa kristna leva tillsammans med muslimer. Enligt Terry Jones, BBC kommentator, gjorde tillbakadragandet av korsfararna från mellanöstern att; ”det civiliserade livet började igen och medlemmarna av de tre monoteistiska religionerna återvände till fredlig samexistens”.

Exemplet på korsfararna är utmärkande för ett allmänt fenomen. Ju mer anhängarna av en ideologi är ociviliserade, intellektuellt underutvecklade och okunniga, desto mer sannolikt är det att de tar till våld. Detta gäller även ideologier som inte har något att göra med religion. Alla kommunistiska rörelser runt om i världen är våldsbenägna. Men de mest brutala och blodtörstiga av dem alla var de Röda Khmererna i Kambodja. Detta på grund av att de var de mest okunniga.

På samma sätt som okunniga människor kan utföra sina idéer genom att bejaka våld till den grad av galenskap, kan de också involvera våld i de gudomliga religionerna, som är absolut emot våld. Exempel på detta har också skett i den islamiska världen.

Beduin -karaktären i koranen

Under perioden av profeten Muhammed (saas) fanns det två grundläggande strukturer i Arabien. Stadsbor och beduiner (ökenaraber). En sofistikerad kultur rådde i arabiska städer. Kommersiella relationer länkade städerna till den yttre världen, vilket bidrog till bildandet av ”gott uppförande” bland araberna bosatta i städerna. De hade raffinerade estetiska värden, uppskattade litteratur och framförallt poesi. Ökenaraber däremot, var nomadstammar som bodde i öknen och hade en mycket rå kultur. Fullständigt omedvetna om konst och litteratur, utvecklade de flesta av dem en oraffinerad karaktär.

Islam föddes och utvecklades bland invånarna i Mecka, den viktigaste staden på halvön. Eftersom islam spred sig till resten av halvön, anammade alla stammar i Arabien den. Bland dessa stammar var också ökenaraber, som på något sätt var problematiskt: deras kulturella bakgrund förhindrade några av dem från att ta in djupet och den ädla andan av islam. Om detta anger Allah följande i en vers:

Många ökenaraber går längre i förnekandet av sanningen och i hyckleriet än de bofasta; det är förklarligt att de inte så noga känner till de gränser som Gud har uppenbarat för Sitt Sändebud. Gud är allvetande, vis. (Surat at-Tawba, 97).

Vissa sociala grupper bland ökenaraberna som var ”sämst i misstro och hyckleri” och benägna att inte lyda Allahs kommandon, blev en del av den islamiska världen under

profetens (saas) tid. Men i efterföljande perioder, till följd av feltaktiga tolkningar och attityder, har några av dem gett upphov till organ oförenliga med de moraliska värderingarna i islam. Den sekt som kallas "Kharijis" som uppstod bland beduinerna är ett exempel. Det mest utmärkande draget hos denna perversa sekt (som kallades "Kharijis", "rebellerna", eftersom de i hög grad avvek från sunni praxis) var deras vilda och fanatiska natur. "Kharijiserna", som hade liten förståelse för kärnan i islam, och för koranens dygder och värderingar, förde krig mot alla andra muslimer. Ett krig baserat på några få koranverser på vilka de gjort förvrängda tolkningar. Dessutom genomförde de "terroristhandlingar". Hazrat Ali (ra) som var en av de närmaste följeslagarna av profeten (saw) och som beskrevs som "porten till kunskapens stad", mördades av en Kharijite.

I senare perioder uppstod "Hashashis", en annan brutal organisation. Detta var en "terroristorganisation" bestående av okunniga och fanatiska militanta, berövade en djup förståelse av kärnan i islam och som därmed lätt kunde påverkas av enkla slagord och löften.

Med andra ord, precis som korsfararna förvrängt och misstolkat kristendomen som en lära av brutalitet, har vissa perversa grupper uppstått i den islamiska världen, misstolkat islam och tillgripit brutalitet. Det som är gemensamt för dessa sekter och korsfarare var deras okunniga, oraffinerade och okultiverade natur med avsaknad av sann förståelse för deras religion. Det våld de tillgripit var resultatet av brist på förståelse snarare än från den religion de hävdade sig vara anslutna till.

En terrorist är utan medlidande vars enda syfte är att förstöra

Grundaren av rysk anarkism, Michael Bakunin och hans lärjunge Nechayev, definierar en idealisk terrorist på detta sätt:

Hela verket av hans (en revolutionärs) existens, inte bara i ord utan också i handling, är i krig med den rådande ordningen i samhället och med hela den såkallade civiliserade världen, med dess lagar, moral och seder. Han är en kompromisslös motståndare... Han vet bara en vetenskap, vetenskapen om förstörelse (*The Alarm Newspaper Article, "Bakunin's Ground-Work for the Social Revolution" 1885 26 december s. 8*).

Som förstås av dessa ord från Bakunin och Nechayev, terrorister är människor som bryter sin relation med varje materiell och andlig institution och därmed avstår allt moraliskt värde och ser dessa institutioner som hinder för sina konstruktioner. Bakunin sade också, "Dag och natt vågar han (revolutionären) ha endast en tanke, ett mål: den obarmhärtige förstörelsen, medan han, kallblodigt och utan vila följer detta mål, måste han själv vara redo att dö när som helst, och redo att döda med sina egna händer, vem som helst som försöker omintetgöra hans mål". I hans grundarbete för den sociala revolutionen finns denna beskrivning på vilken typ av person en terrorist måste vara:

Strikt mot sig själv, måste han också vara mot andra. Alla svaga sentimentet gentemot förhållande, vänskap, kärlek och tacksamhet måste undertryckas genom den enda kalla passionen för det revolutionära arbetet (*The Alarm Newspaper Article, "Bakunin's Ground-Work for the Social Revolution" 1885 26 december s. 2*).

Dessa ord blottlägger den mörka sidan av terrorism och visar att det är helt emot religionen islam som bygger på fred, medkänsla och kärlek. I denna vers, avslöjar Allah att fred är den verkliga räddningen för mänskligheten och att bedriva det motsatta, som är krig och konflikter, är att vandra i satans fotspår:

Troende! Ge er hän åt Gud i hel och full underkastelse under Hans vilja och följ inte i Djävulens fotspår - han är er svurne fiende. (Surat al-Baqara, 208).

Masspsykologin av terrorism

En annan viktig egenskap hos terrorister är att de agerar med en kollektiv anda. I denna anda bortses individuella idéer och personliga val, eftersom alla är riktade mot ett enda mål. De som agerar i denna kollektiva anda kan göra saker de aldrig skulle göra i sitt rätta sinne och begå handlingar utan att använda sin egen vilja och medvetenhet. I många länder i världen fastnar terrorgrupper som består av ett fåtal ointelligenta och utbildade människor i känslomässig hysteri av massmöten och slogans, och utan att ens veta vad de gör och varför, blir de involverade i att begå massgrymheter. På ett ögonblick kan sådana människor förvandlas till mördare med blod på sina händer, och även till terrorister som är kapabla att begå omänskliga handlingar. En person kan verka tyst och lugn när han är ensam, men när han blir en del utav en terroristgrupp kan han bli kapabel att begå handlingar som mordbrand och övergrepp utan någon uppenbar anledning. Sådan förtrollning kastas över individer att de till och med är villiga att dödas för sin sak. Majoriteten av dem som deltar i terroristiska handlingar har ofta svaga viljor och samveten och de blir som en fårscock under inflytande av masspsykologi. God känsla och bedömning ersätts med överdriven och extravagant känslomässighet och tendens till våld och aggression. Sådana människor är lättprovocerade, grymma och vet ingen begränsning av lagar.

Felet med denna masspsykologi finns uppenbarat i koranen där det står att människor måste agera enligt sin egen vilja och intelligens:

Befatta dig inte med det som du inte riktigt vet; ditt öra och ditt öga och ditt hjärta skall alla en Dag tillfrågas om detta. (Surat al-Isra', 36).

En av orsakerna till terrorism: tredje världens fanatism

Dessa exempel från historien kan hjälpa oss att få bättre förståelse för det presenterade fenomenet, den såkallade ”islamiska terrorn”, vilken numera är högst upp på den internationella agendan. Detta beror på dem som dyker upp och utför terroråd i islams namn och de som backar upp sådana handlingar, vilka representerar en liten minoritet i den islamiska världen och härrör från den ”karaktär som är utmärkande för beduiner” och darwinister, ateister och materialistiska ideologier, inte från själva islam. Misslyckade med att förstå kärnan i islam, som huvudsakligen är en religion av fred och rättvisa, försöker de göra det till ett verktyg av barbari vilket helt enkelt är ett resultat av deras sociala och kulturella struktur. Ursprunget till detta barbari, som väl kan kallas ”tredje världens fanatism”, är de oupplysta initiativ från personer som saknar kärlek till andra mänskliga varelser.

Det är ett faktum att under de senaste århundradena har muslimer i alla hörn av den muslimska världen blivit utsatta för våld av någon av de västerländska styrkorna och deras allierade. I vissa europeiska stater med kolonialistisk förståelse, har lokala kolonier backats upp av västerländska styrkor eller lokala förtryckarregimer och orsakat stort lidande för muslimer i stort. Men, för muslimer är detta en situation som man måste närma sig och svara till från en ren koranisk hållning.

I ingen del av koranen befäller Allah troende att bemöta våld med våld. Tvärtom, befäller Allah muslimer att ”bemöta ondska med godhet”.

Den goda handlingen och den dåliga handlingen kan inte ställas sida vid sida. Jaga bort den dåliga handlingen med en bättre - den som var din fiende kan bli din nära vän! (Surah Fussilat, 34).

Det är utan tvekan en legitim rätt av muslimer att reagera mot denna grymhet. Men, dessa reaktioner bör aldrig vändas till blint hat, en orättvis fiendskap. Allah varnar om detta i följande vers:

...Och låt inte hat mot dem som spärrade vägen för er till den heliga Moskén driva er till angreppshandlingar, utan samarbeta för att befrämja fromhet och gudsfruktan, och slut er inte samman för att befrämja synd och fiendskap...(Surah al-Ma'ida, 2).

Följaktligen, att utföra terrorhandlingar mot oskyldiga människor i andra nationer under förevändningen att ”föreställa oskyldiga nationer i världen” är inte på något sätt förenligt med islam.

En annan punkt som förtjänar ett särskilt omnämnande här är att alla västerländska nationer och samhällen inte kan hållas ansvariga för ovanstående våld och förtryck mot muslimer. Faktum är att materialismen, irreligiösa filosofier och ideologier som rådde under 1900-talet är huvudansvariga för dessa dystra handlingar. Den europeiska kolonialismen härstammar inte från kristendomen. Tvärtom, anti-religiösa rörelser som motsatte sig kristna värderingar ledde vägen till kolonialismen. I rötterna av 1900-talets största brutaliteter ligger den sociala darwinistiska ideologin. I västvärlden idag finns det fortfarande grymma, elaka och motstående faktorer, likväl som det finns en kultur som domineras av fredliga och rättvisa element som har sina rötter i kristendomen. I själva verket, den huvudsakliga oenigheten är inte mellan väst och Islam. I motsats till den allmänna uppfattningen, är det mellan de fromma människorna i väst och den muslimska världen, å ena sidan, och å andra sidan är det de människorna som motsätter sig religion (materialister, ateister, Darwinister etc.).

En annan indikation på att tredje världens fanatism inte har någonting med islam att göra är att fram till nyligen har denna fanatism identifierats med den kommunistiska ideologin. Som är väl känt, har liknande anti-västerländska terrordåd utförts på 1960- och -70 talet av Sovjet -stödda kommunistiska organisationer. När effekterna av den kommunistiska ideologin bleknade vände några av de sociala strukturerna som födde kommunistiska organisationer sin uppmärksamhet till islam. Denna ”brutalitet presenterad under täckmantel av religion”, som är formulerat genom införlivandet av vissa islamiska begrepp

och symboler till före detta kommunistisk litteratur, är helt emot de moraliska värderingar som utgör kärnan i islam.

Ett sista påpekande angående det här problemet är att islam inte är utmärkande för en viss nation eller geografisk region. I motsats till den dominerande västerländska uppfattningen, är inte islam en ”östlig kultur”. Islam är den sista religionen som uppenbarats för mänskligheten som en guide till den sanna vägen, rekommenderad till hela mänskligheten. muslimer är ansvariga för att kommunicera den sanna religionen de tror på till alla nationer och kulturer och få dem att känna sig närmare islam. Följaktligen finns det en unik lösning för människor och grupper som, i islams namn tillgriper terror, bildar förtryckarregeringar och förvandlar denna värld till en fruktansvärd plats istället för att försköna den; avslöja och kommunicera den islamiska moralen så att massorna kan förstå och leva efter den.

En muslim sprider skönhet runt sig

Adnan Oktar: naturligtvis kommer **en muslim att vara väldigt lugn, någon som tänker väldigt djupt, som är förlåtande, kärleksfull, omtänksam mot omgivningen, strävar för deras lycka, är ren och välvårdad och som gör omgivningen behagligare.** Hemma, förskönar han sitt hus. Han strävar efter att hans kropp är väl underhållen, att hans hår och kläder är välvårdade, att tala fint, att ha trevliga ansiktsuttryck, att ha en behaglig röst, att hans hem ska ha en trevlig atmosfär, att ha god mat och musik runt om kring och att allt ska vara behagligt. **Eftersom den troendes röst ropar, ”paradis! Paradis”. Den önskar det. Och den söker det ständigt i denna värld.** När den troende önskar det, skapar Allah paradis för honom överallt. Konstant perfektion är en muslims ideal. Hans skor till exempel, kommer att vara oklanderliga och glänsande. Det kommer inte va ett uns av gytta på dem. Det kommer inte vara någon lera på hans byxor, hans strumpor och tänder kommer vara fläckfria. Hans mun, näsa, öron och allting kommer att vara obefläckat rent. Hans hår kommer att vara ljus och attraktivt. Hans parfym eller doft eller vad han än använder kommer att vara mycket underbart. Det kommer inte att vara obekvämt. Men det viktigaste av allt är att de troende betraktar varandra med kärlek när de går ut. Att de ska känna glädje när de tittar på varandra. Det är det ideala. Men det kommer att ske i Hazrat Mahdi's (as) tid såklart. Jag ser det väldigt sällan nu, bara i mycket sällsynta fall. Men detta kommer att vara mycket kraftfullt och intensivt den sista tiden, i tiden av Hazrat Mahdi (as), insha'Allah. (Cay TV, 4 mars 2009).

En av metoderna för terrorism är att orsaka rädsla och panik i samhället

En av de viktigaste kännetecknen för terrorism är att det väljer sina mål urskillningslöst. Det faktum att det bestämmer dessa mål utan diskriminering är en av de viktigaste orsakerna till att sprida rädsla, eftersom ingen kan känna sig säker. Om människor vet att de kan vara möjliga mål utan anledning kan ingen känna sig säker från terroristerna. Det finns inget potentiella mål kan göra för att skydda sig själva eftersom terroristerna agerar i enighet med sina egna regler, efter en tid och plats som de själva väljer. Således är terrordåd i samhället nyckfulla och oförutsägbara.

Den oriktiga radikalismen

Det finns en annan idé som vi måste undersöka tillsammans med terror, det är fenomenet radikalism.

Radikalism innebär att stödja plötsliga revolutionära förändringar i något område och tillämpa en strikt kompromisslös politik för att uppnå dem. Radikaler kännetecknas av sin önskan om revolutionär förändring och den stränga, ibland aggressiva attityden de antar.

I detta liksom i varje sfär av livet, är guiden för muslimen koranen och profeten Muhammads (saas) liv. När vi tittar på radikalism i ljuset av koranen, ser vi att det har ingenting att göra med det sätt Allah befäller de troende att uppträda. När Allah beskriver en troende i koranen skildrar Han honom som en kärleksfull lågmäld person, som undviker konflikter och argumentation, närmar sig de mest fientliga människor med värme och vänskap. Ett exempel för att vägleda oss i denna fråga är det kommando som ges av Allah till profeterna Moses (as) och profeten Aaron (as) för att gå till Farao och tala försiktigt till honom:

Gå till Farao - han har gått för långt i sitt övermod - men tala till honom i försonliga ordalag; kanske förmås han då till eftertanke eller grips av fruktan. (Surah Ta Ha, 43-44).

Farao var en av de grymmaste och mest rebelliska icke-troende av sin tid. Han var en despot som förnekade Allah och ignorant dyrkade avgudar; och dessutom utsatte han troende (israeliterna under den tiden) för fruktansvärda grymheter och mord. Men Allah befälde sina profeter att gå till en sådan fientlig man och tala försiktigt med honom.

Du kommer att märka att det sätt som Allah visade, var vägen för en vänlig dialog, inte vägen för konflikt med skarpa ord, arga slagord och upprörda protester.

Det finns några andra exempel för att visa muslimer hur man uppför sig i dialogen mellan profeten Jethro (as) och förnekarna. Denna dialog är relaterad i koranen på detta sätt:

Och till Madyans folk sändes deras broder Shu`ayb. Han sade: "Dyrka Gud, mitt folk! Ni har ingen gud utom Honom. Och mät inte och väg inte upp för knappt. Jag ser att välstånd råder hos er, men jag bävar för det straff [som kan drabba er] en Dag då ni finner er inringade utan möjlighet att fly

Mitt folk! Mät och väg med fulla mått i allt vad ni företar er som rätt och rimlighet bjuder, gör inte intrång i andras rättigheter och sprid inte sedefördärv och annat ont på jorden

Det bästa för er, om ni tror på Guds löfte, är vad Gud aldrig upphör att räkna er till godo. Men jag är inte satt att vaka över er

De sade: "Hör, Shu`ayb! Måste vi enligt din tro överge det som våra förfäder tillbad och får vi inte längre göra som vi vill med vår egendom? Är du således den enda människan på jorden som är god och rättrådig!"

Han svarade: "Vad anser ni, mitt folk? Om jag har ett klart vittnesbörd från min Herre som jag stöder mig på och om Han frikostigt skänker mig allt vad jag behöver -

gör jag då inte rätt när jag talar till er som jag gör? Det är inte min avsikt att bakom er rygg göra det som jag uppmanar er att avstå från; det enda jag vill är att så långt jag förmår hjälpa er att leva ett bättre liv. Om jag skall lyckas med detta ligger helt i Guds hand; till Honom litar jag och till Honom vänder jag alltid åter i ånger över mina synder. (Surah Hud, 84-88).

När vi undersöker vad han säger, ser vi att profeten Jethro (as) bjöd in folket att tro på Allah, och att anta höga moraliska principer, och han gjorde det med vänlighet och ödmjukhet. Vi kan förklara en del av orsakerna bakom det som sägs i dessa verser:

När profeten Jethro (as) säger **”Jag är inte satt över dig att behållas”** till folket, är inte hans avsikt att dominera dem, hans enda avsikt är att informera dem om sanningen som Allah har uppenbarat.

”Du är klart den skonsamma, den rättleda”. Dessa ord från förnekarna till profeten Jethro (as) visar hans varma, mjuka och tillmötesgående karaktär och att detta var särskilt uppskattat av förnekarna.

”Mitt folk! Vad tror ni?” Detta uttryck använt av profeten Jethro (as) visar att han uppmanar förnekarna att använda sin intelligens och sitt samvete. Med andra ord, han använder inte påträngande press, men ifrågasätter deras idéer från en motsatt ståndpunkt och uppmanar dem att överväga och komma till en slutsats baserad på eget fritt samvete.

”Jag vill inte motsätta dig på vilket sätt jag förbjuder dig”. Profeten Jethros (as) förbud här är egentligen inte ett förbud. Han förklarar att visa handlingar är syndiga och uppmanar människor att överge dem. Dessutom, när profeten Jethro (as) säger **”Jag vill inte motsätta dig”** är det inte hans avsikt att tvista med folket, han vill inte göra dem obekväma och hetsa ett gräl; han vill bara bjuda in dem till tro och praktiserande av höga moraliska principer.

Om du undersöker koranen kommer du att se att en varm, mjuk och medkännande disposition kännetecknade alla profeterna. Allah avslöjar att profeten Abraham (as) var **”ömsint och överseende”** (Surat at-Tawba, 114) och i en annan vers är Profeten Muhammads (saas) moraliska principer beskrivna på detta sätt:

I Sin barmhärtighet lät Gud dig visa dem mildhet; om du hade varit sträng och hård och tillslutit ditt hjärta för dem, skulle de helt säkert ha dragit sig ifrån dig. Glöm därför nu deras fel och be Gud förlåta dem. Inhämta deras råd i de angelägenheter som är av vikt och när du väl har fattat ditt beslut, sätt då din lit till Gud; Gud älskar dem som sätter sin lit till Honom. (Surah Al 'Imran, 159).

En uppenbar egenskap hos radikalismen är dess ilska. Denna disposition kan tydligt ses i tal, texter och demonstrationer av radikaler. Däremot är inte ilska en egenskap hos muslimer. När Allah beskriver troende i koranen, beskriver han, **” de som ger åt andra såväl i välfärdens dagar som i tider av brist och som lägger band på sin vrede och förlåter sina medmänniskor - Gud älskar dem som gör det goda och det rätta.** (Surah Al 'Imran, 134).

Det finns ingen situation där en muslim visar ilska. Det enda en muslim vill ha från andra människor är att de tror på Allah och lever enligt moraliska principer, men detta är möjligt endast genom Allahs nåd. Oavsett vad vi gör, hur mycket vi än försöker förklara sanningen för människor, är människors hjärtan i Allahs händer. Allah påminner muslimer om detta mycket viktiga faktum i denna vers: **"... Har inte de troende misströstat om att förnekarna skall anta tron? De vet ju att Gud, om Han velat, skulle ha väglett alla människor?"** (Surat ar-Ra'd, 31).

Det finns en annan vers som betonar samma faktum;

Om detta hade varit din Herres vilja skulle alla jordens invånare helt visst utan undantag ha antagit tron. Men kan du Muhammad påtvinga människorna tron. (Surah Yunus, 99).

Därav är det en plikt för en muslim att förklara fakta och uppmana folk att acceptera dem. Huruvida människor accepterar uppmaningen är helt och hållet upp till deras eget samvete. Allah avslöjar denna sanning i koranen när Han säger att det finns inget tvång i religion.

Tvång skall inte förekomma i trosfrågor. Vad som är rätt handlande är nu klart skilt från fel och synd. Den som förnekar de onda makterna och som tror på Gud, har sannerligen vunnit ett säkert fäste som aldrig ger vika. Gud hör allt, vet allt. (Surat al-Baqara, 256).

Därför finns det inget tvång att få folk att tro och bli muslimer, eller att få muslimer att utföra böner och akta sig för synder. Det finns bara råd. Allah avslöjar i ett par verser adresserade till profeten (saw) att muslimer inte är förtryckare:

Vi vet vad de som förnekar uppståndelsen säger, och du Muhammad kan inte tvinga dem att tro; men varna med Koranens ord dem som fruktar Min varning! (Surah Qaf, 45).

Säg Muhammad: "Människor! Ni har nu nåtts av sanningen från er Herre. Den som låter sig ledas på rätt väg har själv all nytta av detta; och den som går vilse skadar därmed bara sig själv. Jag har inte blivit satt att vaka över er." (Surah Yunus, 108).

Muslimer är ansvariga endast för att förklara den religiösa moralen, de tillämpar inget tryck eller tvång på någon och är ålagda att tala försiktigt även till de mest tyranniska förnekarna. Sådana personer kan inte vara radikaler, eftersom radikalism står för motsatsen till de egenskaper vi räknat upp. Faktum är att radikalism är en icke- islamisk ström av tankar och politiska ståndpunkter som kom in i den islamiska världen utifrån. När vi undersöker de sociala fenomen som beskrivs i termer av radikalism, framgår det att dessa i **grunden är en samling metoder och uttalanden som använts av kommunister i det förflutna**, eller ett uttryck för **"fanatisk vrede"** som inte har någon plats i sann islam (Surat al-Fath, 26).

Alla muslimer måste helt avvisa en arg, orubblig argumenterande hållning som går emot själva naturen av koranen och istället anta en vänlig, mild, lugn och medkännande hållning. Muslimer måste föregå med gott exempel för världen och bli beundrade för sin mognad, medkänsla, måttfullhet, ödmjukhet och sitt lugn. Muslimer måste leva islam på bästa

möjliga sätt och introducera den islamiska moralen till världen, inte bara i dessa saker utan också genom sina prestationer inom områdena vetenskap, kultur, konst, estetik och social ordning mm.

Att förklara islam för andra, och försvara islam mot idéer som är främmande för det, ingår i vad vi listat ovan. I versen nedan avslöjar Allah tydligt vilken inställning en muslim måste ha med hänsyn till andra:

Kalla människorna, Muhammad med kloka och goda ord att följa din Herres väg, och lägg fram argumenten på ett måttfullt och försynt sätt; din Herre vet bäst vem det är som avviker från Hans väg och Han vet bäst vem det är som följer Hans ledning. (Surat an-Nahl, 125).

Muslimerna är människor som gläds åt kärlek och skönhet och som stöder fred

Adnan Oktar: för det första, islam är en religion av fred, som namnet antyder. Det är en religion av fred, kärlek, tillgivenhet, medkänsla, vänskap, solidaritet och allt gott. Men om du lämnar det i händerna på okunniga kommer de att döda och bomba och skapa ett tillstånd av oordning. Om du frågar varför de gör det, kommer de säga att de gör det för Allahs skull. Det är vad som sker i händerna på de okunniga. De kristna tog evangelierna och satte igång att tillämpa dem på ett annorlunda sätt. De iscensatte korstågen och vållade fruktansvärd slakt. De hängde och dräpte. Samma sak med judarna. Det finns inget slut på slakten de genomförde med Torah. Ändå uppmanar Torah till att älska och skydda sin granne, vilken som helst, oavsett hans tro. Det gäller kristendomen också. Judendomen och kristendomen är religioner av kärlek. Islam är också en religion av kärlek. Men om du sätter koranen i händerna på människor vars hjärtan har hårdnat, som har fått en darwinistisk utbildning i Europa, som har fått gerilla träning och kommunistisk utbildning, så är det det som blir resultatet eftersom dessa människor medvetet använder koranen för att agera ut hatet i sina huvuden. Men i koranen, då någon begår ett mord bjuder de in mördaren. Sedan säger Allah åt oss att förlåta mördaren. Det finns verser i den riktningen. Vad mer? I koranen får vi höra att vi ska förlåta människor som medvetet begått kallblodiga mord. Så hur kan det vara möjligt att finna våld i en sådan tro? Bombande och skjutande och dödande. De sätter bomber där det finns kvinnor och barn. Och plötsligt sprängs de i bitar. Och frågar du varför, kommer de säga att de gjorde det för Allah. Varför inte säga sanningen och säga att du fått en darwinistisk, materialistisk utbildning och är en stor beundrare av Stalin? Säg att du försökt förena detta med koranen i ditt eget huvud och vilselett allmänheten. De borde öppet säga att de vet att sådana saker inte existerar i islam. Sådana människor kommer säga att de är sjuka. Låt dem säga sanningen. Det finns inget sådant i koranen. Vår profet (saas) var mycket tillgiven och medkännande. En katt sov i hans knä, så han skar sin mantel för att inte väcka och störa djuret. Det är den typen av profet (saas) vi har. Var kommer allt detta bombande, bombande av oskyldiga barn, och våld ifrån då? De är berövade på andan. De vet inte hur man äter och dricker, de har ingen konst, ingen vetenskap, ingen teknik och ingen kärlek. Dessa människor har inget att göra med religion. De är människor som försöker tillämpa mörkret i sina själar, polyteism i sina själar, till koranen. Profetens (saas) liv är en öppen bok. Han älskade skönhet och konst,

höll allt runtomkring sig rent och underbart och talade på renaste sätt. Han var alltid tillgiven, kvick och blygsam. Hans omgivning var alltid fläckfri. Han planterade rosor med medel som fanns tillgängliga vid den tidpunkten. Bara tänk, i ökenmiljön Mecca och Medina. Bara tänk, även där planterade han rosor. Vi kan se hans benägenhet för kärlek och skönhet från det. Den mäktiga profeten (saas) till och med skojade med sina barnbarn. De jagade honom och han jagade runt efter dem. Det var den sortens person profeten (saas) var. Men titta på ansiktena på dessa människor och du kan läsa mordet i dem. Kan sådana människor vara muslimer? Det är därför det är frimurarna som står bakom försöken att skildra islam som något onormalt. Och dessa är alla människor som har haft en darwinistisk, materialistisk, stalinistisk utbildning. Deras djävulska idé var att försöka beskriva islam som något skrämmande. Muslimer orsakade förmodligen 11 september attackerna. Vilka muslimer? Titta under ytan och du kommer se människor som fick en darwinistisk utbildning, som visste allt om marxism och Stalins politik. Varför kalla dessa människor muslimer? Det är därför varje angrepp på muslimer är en attack från satan. Vi får inte falla i fällan. Islam och livet av profeten (saas) är lätt att se. De kärleksfulla orden i koranen, Allahs ord, är också lätt att se. Verserna i koranen är kristallklara. Precis som darwinism, detta är ett bedrägeri, men vi har utsatts för det och kommer utsättas för det igen i framtiden, insha'Allah (*Crimean Newspapers Interview, 14 November 2008*).

Terroristmetoder och psykologi

Begreppet terror har en vidare mening i dagens språk. Generellt hänvisar det till den väpnade konflikten som bedrivs av radikala ideologiska grupper. I allmänhet betyder terror hotelser. Men detta hot omfattar ett brett område som inkluderar hela livet för människor som känner det intensiva hotet av rädsla och våld. Terror inkluderar intensiv och systematisk skrämstaktik för att få folk att anamma ett visst sätt att tänka och bete sig, precis som alla slags våldshandlingar som utförs för att skapa dessa hotelser. Men i varje situation är målet med terrorism direkt eller indirekt medborgarna själva.

Terrororganisationer använder terror för att få stöd. De hotelser de använder beräknas öka sin styrka och på så sätt få stöd av vissa eller alla medborgare.

Det första folk tänker på när vi nämner ordet ”terror” är i allmänhet den typ som kallas ”vänsterorienterad terror”, men det finns också en typ av terror som påfunnits i tredje världens länder och som praktiseras av diktatoriska regimer. Faktum är att verkligheten här är ingenting annat än en massiv implementering av vänsterorienterad terror. En diktator eller en grupp vid makten är förtryckande och använder sin makt bara för personlig vinning och av den anledningen upplever de olika typer av social opposition.

I denna situation tillgriper den diktatoriska regimen alltid samma formel för att visa att det är starkare än oppositionen, de inviger användandet av terror så att medborgarna kommer vara rädda och den egna makten blir konsoliderad.

Terrororganisationer å andra sidan, i enighet med de ideologier de hyllar, hävdar att deras mål är att ta bort en regering och dess administratörer vilket de anser vara olagligt och grymt, och på så sätt nå sitt mål att etablera ett gladare och mer rättvist sätt att leva. Detta är

dock inte ett realistsikt påstående. I koranen, i de första verserna i Sura Baqara, utfärdar Allah detta kommando till dem som tänker på detta sätt:

Och när de manas att inte störa ordningen och sprida sedefördärv på jorden, svarar de: "Vi vill bara förbättra och ställa till rätta." Nej, det är de som stör ordningen och sprider sedefördärv men det inser de inte. (Surat al-Baqara, 11-12).

För terrorister är att döda människor ett sätt att leva. De kan skjuta oskyldiga människor utan synd och kasta bomber på barn. För dem är det ett nöje att utgjuta blod. De har upphört att vara människor och har förvandlats till rasande vilda bestar. Om det finns någon bland dem som visar minsta känsla av medlidande, märker de honom som fegis och bedragare och degraderar honom. Ofta använder de sina vapen mot varandra och utför blodiga utrensningar mot interna fraktioner i den egna organisationen.

Det syns att terrorism inte är någonting annat än en djävulsk källa till blodsutgjutelse. Den som stöder denna cirkel av barbari försvarar ett satanistiskt system. Om en terrorist använder religiöst språk eller symboler får detta inte lura någon. Terrorister som gömmer sig under täckmantel av falsk religion är dubbelt skyldiga, både från blodet de har utgjutit och för den anti-religiösa propaganda de spridit genom att begå dessa brott i religionens namn.

Terror och religion är helt motsatta till varandra. Terrorismen antar vägen för aggression, mord, konflikt, grymhet och misär. Men enligt koranen är alla dessa saker olika sorters förtryck. Allah påbjuder fred, harmoni, god vilja och kompromisser. Han förbjuder terror och varje typ av handling som inte främjar fred, och fördömer dem som begår sådana handlingar:

Men de som bryter förbundet med Gud som är stadfäst i människans natur, och som åtskiljer vad Gud har befallt skall vara sammanfogat och som stör ordningen och sprider sedefördärv på jorden - över dem faller Guds fördömelse och ett tungt öde väntar dem. (Surat ar-Ra'd, 25).

Den grundläggande egenskaper som terror och de som är infekterade av dess grymhet har gemensamt är att rädslan och kärleken till Allah är något helt främmande för dem. Deras hjärtan har blivit härdade och de är andligt sjuka. I koranen talar Allah om karaktären av sådana personer:

Och lyssna inte till den som är färdig att svära på allt och springer med skvaller och illvilligt förtal, som motarbetar det goda, överträder alla förbud och syndar av vana, grov i sättet och omåttlig [och] därtill av tvivelaktig härkomst. (Surat al-Qalam, 10-13).

Att göra uppror utan orsak och att begå övergrepp är förbjudet av Allah. I islam är handlingar som vi idag kallar terror och anarki förbjudet. I koranen står det:

Säg: "Min Herre förbjuder ingenting annat än skamlösa handlingar, både det som sker öppet och det som sker i hemlighet och [all annan] synd och orättmätigt våld.

Och Han förbjuder er att sätta vid Guds sida det som Han aldrig gett bemyndigande till och att påstå om Gud det ni inte kan veta." (Surat al-A'raf, 33).

Våldshandlingar –en av de viktigaste metoderna för terroristpropaganda

Terrorister betraktar våldshandlingar som propaganda för sina organisationer. För dem fungerar dödandet av oskyldiga människor, bankrån, mord, kidnappning och att plantera bomber som propaganda för deras kamp. För terroristen som är formad av havererad oordning är publiciteten som genereras på en dag vid en våldshandling mycket större, än vad miljontals broschyrer kan göra.

Denna idé är helt främmande för alla former av mänskliga känslor som medlidande, barmhärtighet, harmoni och kärlek, den är främmande för den moraliska undervisningen i koranen och kan få medföljare endast i de samhällen där anti-religiösa ideologier härskar. Av denna anledning är den enda möjliga lösningen som kan rädda mänskligheten från detta oupplysta tankesätt en utbredd acceptans av de moraliska lärorna som finns i koranen och att använda dem som ett sätt att leva.

ISLAMISKA FRAMTIDSUTSIKTER FÖR BOKENS FOLK

En annan viktig fråga som varit på dagordningen tillsammans med terrordåden mot USA är relationen mellan den västerländska och islamiska världen. Som bekant, på 90-talet, antydde några intellektuella felaktigt att en kamp skulle ske mellan väst och den islamiska världen inom en snar framtid. Detta är det grundläggande temat i Samuel Huntingtons välkända avhandling "The Clash of Civilisations". Men denna tes, bättre kallad "Clash of Ignorance" av Edward W. Said – vilar på ett imaginärt scenario genererat av överdriven påverkan från vissa radikala och okunniga fraktioner som finns i dessa två civilisationer. Faktum är, att det kan inte finnas någon konflikt mellan den västerländska civilisationen och den islamiska civilisationen, eftersom den judiska och kristna tron, på vilka den västerländska civilisationen är grundad, är i perfekt harmoni med islam.

I koranen kallas judar och kristna "bokens folk". Detta beror på att medlemmarna av dessa två religioner följer de Gudomliga böckerna avslöjade av Allah. Islams syn på bokens folk är mycket rättvist och barmhärtigt.

Denna inställning till bokens folk utvecklades under åren av islams födelse. På den tiden, var muslimer en minoritet som kämpade för att skydda sin tro och som led av förtryck och tortyr av hedningarna i staden Mecka. På grund av denna förföljelse beslöt några muslimer att fly Mecka och söka husrum i ett tryggt land med en rättvis härskare. Profeten Muhammad (saas) sade åt dem att ta sin tillflykt till den kristna kungen av Etiopien. Muslimerna som åkte till Etiopien hittade en mycket rättvis förvaltning som omfamnade dem med kärlek och respekt. Kungen vägrade kraven från de hedniska budbärarna, som rest till Etiopien och bad honom att kapitulera muslimerna till dem, och meddelade att muslimer kunde leva fritt i hans land.

Dessa kristna attityder av medkänsla, barmhärtighet och rättvisa nämns i en vers i koranen som säger:

Och du skall helt säkert finna att de som kommer dem närmast i vänskap av alla människor är de som säger "Vi är kristna"; det finns nämligen bland dem präster och ordensfolk, som sällan visar högmod. (Surat al-Ma'ida, 82).

Muslimerna måste vara trevliga mot bokens folk

Adnan Oktar: först, aggression, skrika och gapa är ingen lösning, inte heller feighet eller att förlora modet. En muslim måste vara rationell och agera i enlighet med koranen och bete sig i enlighet med hur profeten (saas) betedde sig. Han måste basera sitt beteende på vad profeten (saas) gjorde och på hur saker var under följeslagarnas tid. Följeslagarna var mycket positiva, välskötta människor. Och vår profet (saas) var den finaste mannen av alla. Hans moraliska värderingar och beteende var perfekt och mycket konsekvent. **Han var väldigt kärleksfull och beskyddande gentemot bokens folk.** De var också mycket imponerade av vår profets (saas) moraliska värderingar och blev muslimer i hela grupper, hela samhällen. Hur kunde kristna och judar se hans moraliska värderingar om han aldrig träffat dem? Hur kunde de någonsin utveckla en sådan önskan om han inte behandlade dem väl? Därför, som jag redan har beskrivit, måste varje muslim lära sig perspektivet som antagits gentemot bokens folk i tiden av följeslagarna och det skulle vara en bra sak för mig att producera en bok i det ämnet. Låt mig skriva en sådan bok, insha'Allah. Vi ska trycka den och mina bröder kan nyttja den. Vilket var läget för bokens folk i tiden av profeten (saas)? Låt mig skriva en sådan bok. Det vore bra om jag kunde skriva den snabbt eftersom det finns ett stort behov, insha'Allah (Kral Karadeniz TV, 25 January 2010).

Vanliga övertygelser och värderingar som delas av muslimer och bokens folk

Kristna och muslimska föreställningar har många gemensamma aspekter. Judendomen delar också många föreställningar med islam. I koranen, hänför Allah att muslimer delar samma tro med bokens folk och att de säger till dem **"Vi tror på det som har uppenbarats för oss och det som har uppenbarats för er, och vår Gud och er Gud är en och samme Gud och vi underkastar oss Hans vilja."** (Surat al-Ankabut, 46).

Alla sanna anhängare av dessa tre stora religioner:

Tror att Gud har skapat hela universum ur intet och att Han dominerar allt som existerar med sin allmakt.

Tror att Gud har skapat människan och levande ting på ett mirakulöst sätt och att människan besitter en själ beviljad honom av Gud.

Tror på uppståndelsen, himmel och helvete och änglar, och att Gud har skapat våra liv med ett visst öde.

Tror att Gud sände många profeter som profeten Noah (as), profeten Abraham (as), profeten Isaac (as), profeten Joseph (as) och profeten Moses (as) genom historien, och de älskar alla dessa profeter. I en vers är det relaterat att muslimer inte gör någon skillnad mellan profeterna:

Sändebudet tror på vad hans Herre har uppenbarat för honom och de troende med honom. De tror alla på Gud och Hans änglar och Hans uppenbarelser och Hans

sändebud - utan att göra åtskillnad mellan Hans sändebud - och de säger: "Vi hör och vi lyder. Herre, [ge oss] Din förlåtelse; Du är målet för vår färd!" (Surat al-Baqara, 285).

Bokens folks tro är i harmoni med muslimernas, inte bara i termer av trorelaterade frågor, utan också av moraliska värderingar. Idag, i en värld där sådana osedligheter som äktenskapsbrott, homosexualitet, drogmissbruk och en modell av egoism och självisk grymhet har vuxit omfattande, delar bokens folk och muslimer samma dygder: ära, kyskhet, ödmjukhet, självuppoftning, ärlighet, medkänsla, barmhärtighet och villkorslös kärlek.

De gemensamma motståndarna till muslimer och bokens folk

Ett annat viktigt faktum som drar kristendomen, judendomen och islam tillsammans är de ateistiska filosofierna som är så inflytelserika i vår tid.

Bland de mest kända och mest skadliga filosofier i vår tid kan nämnas materialism, kommunism, fascism, anarkism, rasism, nihilism och existentialism. Många människor som trodde på falska diagnoser, vilseledande beskrivningar och förklaringar av dessa idéer om universum, samhället och människan, förlorade sin tro eller tvivlade på den. Vad mer är, att dessa ideologier har dragit in människor, samhällen och nationer i stora kriser, konflikter och krig. Deras andel av skulden för smärtan och problemen som mänskligheten lider av idag är enorm.

Medan de förnekar Gud och skapelsen, är alla ovan nämnda ideologier baserade på en gemensam ram, en så kallad vetenskaplig grund; Charles Darwins evolutionsteori. Darwinismen utgör grunden för ateistiska filosofier. Denna teori hävdar- utan att ha någon vetenskaplig grund- att levande varelser har utvecklats som ett resultat av tillfälligheter och genom en kamp för livet. Därför skickar darwinismen detta bedrägliga budskap till folket:

”Du är inte ansvarig för någon, du är skyldig ditt liv till tillfälligheter, du måste kämpa och om nödvändigt förtrycka andra för att lyckas. Denna värld är en värld av konflikter och egenintresse”.

Detta sociala budskap förmedlat genom darwinistiska begrepp som ”naturligt urval”, ”kampen för överlevnad”, ”starkast vinner” är medel för farlig indoktrinering. Denna onda moral råder folk att vara egoistiska, egennyttiga, grymma och förtryckande. Det förstör sådana dygder som barmhärtighet, medkänsla, självuppoftning och ödmjukhet, de moraliska värdena för de tre stora monoteistiska religionerna, och presenterar detta som om det är en nödvändighet i ”reglerna för livet”.

Denna darwinistiska indoktrinering är precis motsatsen till bokens folks tro och koranens moral. Följaktligen utgör den darwinistiska indoktrineringen grunden för en värld som i sig motsätter sig alla de tre gudomliga religionerna.

Detta är fallet, det är nödvändigt för bokens folk och muslimer att samarbeta, eftersom de tror på Gud och accepterar den moral han lär. Anhängarna av dessa tre religioner borde exponera för världen det bedrägliga i darwinismen, som inte har någon vetenskaplig grund, men som människor försöker bevara för den materialistiska filosofins skull. De bör

samarbeta operativt för en intellektuell kamp mot alla andra bedrägliga idéer (kommunism, fascism, rasism) som tjänar ateism. När detta är realiserat, kommer världen på mycket kort tid, omfamna fred, lugn och rättvisa.

Antisemitism är en rasism helt i strid med islam

I vår tid är antisemitism en ideologi som hotar världsfreden och vänder välfärd och trygghet från oskyldiga människor. Detta är rasistiskt hat som vissa känner för judar.

På 20-talet, signerade antisemitismen sitt namn till stora katastrofer, en av de mest fruktansvärda är den grymhet och de mord som drabbade judarna av nazisterna. Utöver detta, i många länder, har auktoritära regimer riktat in sig på judar och utsatt dem för grym behandling. Fascistiska organisationer har trakasserat judar och utsatt dem för blodiga attacker.

Så hur ska en muslim beakta antisemitism?

Svaret är uppenbart. **Varje muslim måste motsätta sig antisemitism som han skulle motsätta sig vilken annan rasistisk ideologi. Han måste kämpa mot denna förhatliga ideologi och skydda judarnas rättigheter, som för alla andra i världen.** Varje muslim måste erkänna och försvara rättigheterna för alla judar i världen, vare sig de är i Israel eller diasporan, att leva och dyrka i frihet, att skydda sin egen identitet och att uttrycka sig själv.

Muslimerna fördömer rättvist viss aggressiv politik i staten Israel. Men oskyldiga judar kan naturligtvis inte kritiseras på dessa grunder.

Men, att kritisera officiell ateist sionistisk ideologi har ingenting att göra med antisemitism, eftersom att invända mot Gudlös sionism är att invända mot en intensiv form av rasism. Det finns många judar som också kritiserar den rasistiska politiken i ateistsionism, och att märka dem som anti-semitiska vore absurt. Utsatt aldrig en gemenskap för blank kritik, är ett kommando som anges i Koranen, det finns ett behov av att skilja mellan de rättfärdiga och de ogudaktiga, de grymma och de oskyldiga. I koranen visas den moraliska perfektionen av uppriktiga judar och kristna och anges enligt följande:

Alla är inte av samma sort. Bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns även redbara människor, som under nattens timmar läser högt ur Guds budskap och faller ned på sina ansikten i tillbedjan. De tror på Gud och på den Yttersta dagen och de anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och de tävlar om att göra gott. De hör till de rättfärdiga och vad gott de gör skall inte fränkännas dem; Gud vet vilka de är som fruktar Honom. (Surah Al 'Imran, 113-115).

Antisemitism är en anti-religiös ideologi som har sina rötter i neo-hedendom. Därför är det otänkbart att en muslim skulle hylla antisemitism eller känna sympati för denna ideologi. Antisemiter har ingen respekt för profeten Abraham (as), profeten Moses (as) eller profeten David (as) som var välsignade profeter utvalda av Gud för att vara förebilder för mänskligheten.

Antisemitism och andra sorters rasism (t.ex.fördomar mot svarta) har ingen plats i sann religion; de är perversioner som härrör från olika ideologier och vidskepelser.

Dessutom, när vi undersöker antisemitism och andra former av rasism, ser vi tydligt att de främjar idéer och en samhällsmodell som är helt i strid mot de moraliska lärorna i koranen, till exempel, finns i grunden av antisemitism lögn, hat, våld och brist på medkänsla. En antisemit kan vara så grym som att stödja mord på judar, män, kvinnor, barn och äldre och overse att de bli utsatta för tortyr. Däremot, ålägger den moraliska undervisningen i koranen kärlek, medkänsla och barmhärtighet för alla människor. Den befäller också muslimer att visa rättvisa och vara förlåtande även till sina fiender.

Å andra sidan, motsätter sig antisemiter och andra rasister att leva tillsammans i fred med människor av en annan ras eller trosbekännelse (t.ex. tyska rasister (nazister) var emot att tyskar och judar skulle leva tillsammans). Men i koranen finns inte minsta skillnad mellan raserna, koranen rekommenderar att människor av olika trosuppfattningar lever tillsammans i samma samhälle i fred och lycka.

Muslimer måste anta vår profets (saas) attityd som förebild

Adnan Oktar: Detta beror på en skillnad i tolkningen. Någon som helt har internaliserat koranen, som till fullo förstår koranen, som älskar Allah och har stor passion för Allah är bokstavligen berusad på kärlek. Han älskar Allah och ser på allt med kärlek. Han kommer aldrig att vilja förstöra, bomba eller riva något isär. Islam bygger på att vinna människor att komma över. Du vinner den andra personen att komma över, och om du inte gör det, är han fri att framhärda i sina egna övertygelser. Det är klart att det inte kan finnas något tvång i religionen. Om du tvingar någon att konvertera kommer han att bli en hycklare. En hycklare är någon som kommer att gå till den lägsta nivån av helvetet, den uslaste möjligaste varelse. Han är någon som har förvandlats till en maskin som producerar de vidrigaste enheter. Så man måste uppmuntra människor att vara ärliga. Om han inte tror, måste han ärligt säga att han inte tror, och den personen ska respekteras. Alla människor ska respekteras, för det är så Allah har skapat dem och det är deras öde. Berätta du sanningen, och kan han förstå förstår han, om inte, så gör han det inte.

En person måste försvara sig på samma sätt som vår profet (saas) gjorde, vilket Allah anger i koranen. Men att bomba kvinnor och barn och lämna dem täckta med blod, det är den uslaste sak i mina ögon, oärligt och ett brott mot gott samvete. Det är uselt, ingenting annat. Vilken sorts seger är det att lämna kvinnor och barn täckta i blod? Det är inget annat än ondska. För att krig har sina egna regler. Du förklarar krig och den andra sidan säger att de är i krig med er. Stater förklarar krig och du går till krig, och vem som helst Allah skänker segern segrar. Nederlaget skapar fångenskap och anses vara kontrollerat av den andra sidan. Bortsett från det, gör du en överenskommelse med andra sidan om att leva i fred, ni gör en överenskommelse som stat, men om du sedan plötsligt säger att jag backar gällande överenskommelsen och ska bomba er, bomba kvinnor och barn, då är det ett brott mot samvete, anledning, tro och koranen, uppenbarligen. Gjorde vår profet (saas) något sådant? Nej. (Azerbajjan Ayna, 8 August 2008).

Enligt koranen måste muslimer, judar och kristna leva i kamratskap

I koranen finns det en signifikant skillnad mellan bokens folk och de som inte tror på Allah. Detta understryks särskilt inom området för socialt liv. Till exempel, sägs det om dem som associerar andra med Allah: **(de) är orena efter utgången av detta år skall de därför inte tillåtas närma sig den heliga moskén** (Surat at-Tawba, 28). De som associerar andra med Allah är människor som inte vet någon gudomlig lag, har inga moraliska föreskrifter och kan begå alla typer av förnedrande och perversa handlingar utan att tveka.

Men Bokens folk, medan de förlitar sig i huvudsak på Allahs uppenbarelse, har moraliska rättesnören och vet vad som är lagligt och inte. På samma sätt, har tillstånd givits för en muslimsk man att gifta sig med en kvinna från bokens folk. Om detta ämne kommenderar Allah:

Denna dag har all god, hälsosam föda blivit tillåten för er; och födan hos dem som fick del av uppenbarelsen i äldre tid är tillåten för er och er föda är tillåten för dem. Ni får ta till hustrur är bara kvinnor bland de troende och ärbara kvinnor bland dem som före er fick del av uppenbarelsen, sedan ni gett dem deras brudgåva, för att leva med dem i ett regelrätt äktenskap, inte i ett löst förhållande eller en hemlig förbindelse. Om någon förnekar tron skall alla hans strävanden gå om intet och i det eviga livet kommer han att stå som förlorare. (Surat al-Ma'ida, 5).

Dessa kommandon visar att band av släktskap kan inrättas som ett resultat av äktenskapet mellan en muslim och en kvinna från bokens folk och att de på varje sida om unionen kan acceptera en inbjudan till en måltid. Detta är grunderna som kommer att garantera **upprättandet av rättvisa mänskliga relationer och ett lyckligt gemensamt liv**. Eftersom koranen påbjuder denna rättvisa och medkännande attityd är det otänkbart att en muslim kan ha en motsatt uppfattning.

Den rättvisa och medkännande praxis profeten Muhammad (saas) visar gentemot bokens folk sätter mycket goda exempel för muslimer. I avtalet med de kristna i Najran, som levde i södra Arabien, demonstrerar profeten Muhammad (saas) ett av de bästa exemplen på medkänsla och rättvisa. I avtalet ingår följande artikel:

Livet för människorna i Najran och dess omgivningar, deras religion, deras land, boskap och de av dem som är närvarande eller frånvarande, deras budbärare och deras gudstjänstlokaler är under beskydd av Allah och förmyndarskap av Hans profet.

Med hjälp av sådana avtal, säkrade sändebud (saas) att en social ordning för muslimer och bokens folk var lika, vilket präglades av fred och säkerhet. Denna order var en total manifestation av följande vers:

De som tror på denna Skrift och de som bekänner den judiska tron och de kristna och sabierna - ja, alla som tror på Gud och den Yttersta dagen och som lever ett rättskaffens liv - skall helt visst få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem. (Surat al-Baqara, 62).

Konstitutionen i Madinah är det viktigaste avtalet som säkrade rättvisa och fred mellan kristna, judar och hedniska samhällen.

Konstitutionen i Madinah bereddes under ledning av profeten Muhammad (saas) för 1400 år sedan, det är 622 e. Kr., för att möta behoven hos människor med olika trosuppfattningar och sattes i praktiken som ett skriftligt juridiskt kontrakt. Olika samhällen med olika religioner och raser som hyst djupt rotad fiendskap mot varandra i 120 år blev parter till detta juridiska kontrakt. Med hjälp av detta kontrakt, visade profeten Muhammad (saas) att konflikter mellan dessa samhällen, som hade varit fiender och ganska oförmögna att nå någon form av kompromiss, kunde komma till ett slut, och de kunde faktiskt leva sida vid sida.

Enligt grundlagen i Madinah, var alla fria att ansluta sig till en tro eller religion eller göra politiska eller filosofiska val. Människor som delade samma åsikter kunde komma samman och bilda en gemenskap. Alla var fria att utöva sitt eget rättvisa system. Men, någon som begick ett brott skulle inte skyddas av någon. Parterna i avtalet skulle engagera sig i samarbete med varandra, stödja varandra och skulle förbli under profeten Muhammads (saas) beskydd. Konflikter mellan parterna skulle föras till Allahs sändebud (saas).

Detta kontrakt gällde från 622 till 632 e. Kr. Genom detta dokument, var stammens strukturer som tidigare baserats på blod och släktskap avskaffat, och människor med olika kulturell, etnisk och geografisk bakgrund samlades och bildade en social enhet. Konstitutionen i Madinah säkrade absolut religionsfrihet.

Att behandla bokens folk med medkänsla och tillgivenhet är Sunnah av vår profet (saas)

Adnan Oktar: Israels folk härstammar från profeterna, de är barnbarn till våra egna profeter. Och de följer lagen om Moses (as) och har bevarat den lagen och tron från den dagen till detta. Därför är det oförenligt med förnuft och gott samvete att lämna dessa obefläckade människor utan en stat, att beröva dem deras nation, att försöka förvisa dem från sina marker eller neka dem rätten till liv. Muslimer är tillgivna, medkännande och fulla av kärlek. Judarna är våra bröder och har rätt till liv. De är första klassens människor, som lever, handlar och gör konst och vetenskap som de önskar i regionen. Så varför skulle de tvingas från sina marker eller berövas rätten till ett riktigt liv? Det är oacceptabelt för alla. Och oacceptabelt för mig. Naturligtvis kommer de att leva i fred och lycka och deras liv kommer att garanteras. De kommer att leva i massor av överflöd i den turkisk –islamiska unionen. Orden i koranen är lätta att se, liksom Sunnah och vår profets (saas) praxis. Bokens folk, Israels folk, levde i fullständig enkelhet under vår profets (saas) tid. De levde också i Jerusalem vid den tiden, i regionen Israel. De var lyckliga och välmående och behandlades med kärlek och tillgivenhet. Män kan gifta sig med judiska flickor, sitta vid deras bord, äta mat de förberett, besöka deras hem och vara vänner med dem. Det var praxis i den tiden för profeten (saas) och hans Sunnah. Och det gäller även kristna. Som ni vet, var en av våra profeters (saas) biustrur kristen. Hon är vår mamma, någon vi minns med största respekt. Jag talar inte om judendomen ensam. Kristna är också människor vi måste betrakta anses ha rätt att leva i fred och lycka och gott överflöd, och glädjen därav (The Gulf Today, November 2008).

Kloster, kyrkor och synagogor måste respekteras

Ett annat viktigt faktum vi lär av koranen är att muslimer måste respektera judiska och kristna gudstjänstlokaler. I koranen, är platser för dyrkan för bokens folk, dvs. kloster, kyrkor och synagogor, nämnda som gudstjänstlokaler som skyddas av Allah.

...om Gud inte höll tillbaka vissa människor med andra som redskap skulle helt visst kloster och kyrkor, synagogor och moskéer där Guds namn åkallas utan uppehåll, ha jämnats med marken. Ja, Gud skall bistå alla som strävar för Hans sak - hos Gud ligger all styrka, all makt -(Surat al-Hajj, 40).

Denna vers visar varje muslim vikten av att respektera och skydda de heliga platserna för bokens folk.

I själva verket, gjorde profeten Muhammad (saas) dessutom avtal med hedningar, liksom med bokens folk. Hedningarna behandlades alltid med rättvisa, och när de bad om att få skydd, var deras önskemål snabbt accepterat av Muhammad (saas). Detta innebar att dessa samhällen sökte skydd av Allahs sändebud (saas) inför en attack eller felaktig anklagelse. Under hela hans liv begärde många icke- muslimer och hedningar skydd från profeten Muhammad (saas), och han tog dem under sitt beskydd och säkrade deras trygghet. I Sura Tawba, råder Allah att förfrågningar av hedningar som söker skydd ska accepteras av troende. Om detta säger Allah följande:

Om någon bland avgudadyrkarna söker skydd hos dig, ge honom då ditt beskydd, så att han får höra Guds ord; för honom sedan till en plats där han är i trygghet. (Surat at-Tawba, 6).

Judar och kristna, på grund av deras likheter med muslimer, är mycket närmre muslimer än de som inte har någon tro på Allah. Var och en av dessa religioner har sin bok, det vill säga, de omfattas av en bok som sänts ner av Allah. De vet vad som är rätt och fel, vad som är lagligt och vad som är olagligt enligt sina skrifter, och alla vördar profeter och sändebud som följde med dem. De tror alla på ett liv efter detta, och i livet efter detta måste de redogöra för alla sina handlingar inför Allah. Så, det finns en delad gemenskap som vi alla kan enas om.

Samlas till en gemensam formel

Beträffande bokens folk, ger Allah muslimer ett kommando i koranen; att samlas till en gemensam formel:

Säg: "Efterföljare av äldre tiders uppenbarelser! Låt oss samlas kring en regel, gemensam för oss och för er - att vi inte skall dyrka någon utom Gud och inte sätta något vid Guds sida och inte erkänna andra människor som våra herrar och beskyddare i Guds ställe." (Surah Al 'Imran, 64).

Detta är verkligen vår uppmaning till kristna och judar: Människor som tror på Allah och följer Hans uppenbarelser, låt oss samlas till en gemensam formel – ”tro”. Låt oss älska

Allah, som är vår skapare och Herre, och följa hans kommandon. Och låt oss be till Allah att leda oss till en ännu rakare väg.

När muslimer, kristna och judar samlas till en gemensam formel på detta sätt; när de förstår att de är vänner och inte fiender, när de ser att den verkliga fienden är förkastandet av Allah, då kommer världen bli en väldigt annorlunda plats. Krigen i många delar av världen, fiendskap, rädslor och terroristattacker kommer att ta slut, och en ny civilisation baserad på kärlek, respekt och fred kommer att upprättas med denna ”vanliga formel”.

Det finns viktiga fakta att tänka på för muslimer. Vad Allah lär oss i koranen om olika folk och religioner är tydlig:

- ❖ Koranens moral utesluter alla former av rasism.
- ❖ I koranen befäls det att en moderat och vänlig attityd måste upprätthållas gentemot andra religioner.

Det är uppenbart att en del judar som levde i det förflutna har begått många fel, vilka är angivna och kritiseras i koranen. Men allt detta får inte uppfattas av muslimer som ett skäl att känna fientlighet mot alla judar. Brott som begåtts av vissa judar på grund av ateistiska ideologier kan inte tillskrivas judendomen och den judiska nationen.

Återigen en grundläggande utsiktspunkt föreskrivet i koranen är att inte göra bedömningar om människor bara för att de tillhör en viss ras, nation eller religion. I varje samhälle finns det goda såväl som onda människor. Denna differentiering anges i koranen. Till exempel, direkt efter att nämnt den upproriska naturen –mot Allah och Hans religion – av somliga judar och kristna, finns det hänvisning till ett undantag:

Alla är inte av samma sort. Bland efterföljarna av äldre tiders uppenbarelser finns även redbara människor, som under nattens timmar läser högt ur Guds budskap och faller ned på sina ansikten i tillbedjan. De tror på Gud och på den Yttersta dagen och de anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt och de tävlar om att göra gott. De hör till de rättfärdiga och vad gott de gör skall inte fränkännas dem; Gud vet vilka de är som fruktar Honom. (Surah Al'Imran, 113-115).

I en annan vers befäller Allah:

Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma för att förkunna: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!" Bland dessa människor i äldre tider fanns den som Gud vägledde, och det fanns den som dömde sig själv att gå vilse. Gå därför ut i världen och se spåren som visar vad slutet blev för dem som kallade sanningen för lögn! (Surat an-Nahl, 36).

Allah uppenbarade till alla budbärare att Han är den unike och att det inte finns någon annan än Honom som människor skall tillbe, tjäna och lyda. Det gudomliga budskapet, förmedlades till folket av Allah genom Hans budbärare och har kommunicerats till folket sedan människans skapelse. Vissa samhällen accepterade meddelandet och följde den rätta vägen, medan andra förnekade och vinglade ifrån det. Detta gäller även det aktuella dagsläget. Vissa människor är sida vid sida med de rättfärdiga medan vissa andra kommer

att kasta sig in i rackartyg. Detta är lagen om Allah. De som tror bör också anta ett sådant synsätt att aldrig glömma att det kan finnas uppriktiga, fromma människor som fruktar Allah bland medlemmar i alla religioner, liksom de som är långt från de religiösa lärosatserna.

Vår förhoppning är att en värld ska upprättas där människor kan leva tillsammans i fred, oavsett vilken ras eller religion de tillhör, där varje rasistisk perversion kommer att avslås, där allas rättigheter värnas och alla kommer bli respekterade. Den kamp som måste äga rum på intellektuella grunder mot alla anti- religiösa ideologier kommer förhoppningsvis skapa den fred som det längtats efter. Gällande detta berättar Allah följande i koranen:

De som framhårdar i att förneka sanningen är sinsemellan bundsförvanter och de stöder och beskyddar varandra; om ni inte handlar på samma sätt kommer förtrycket på jorden att fortsätta och oordningen och sedefördärvet att tillta. (Surat al-Anfal, 73).

Det är olyckligt för människorna att det bland de släkten som Vi lät gå under före er tid, inte fanns fler kloka och sansade människor, som försökte hejda oordningen och sedefördärvet på jorden! Dessa var bara ett fåtal bland dem Vi räddade, medan de orättfärdiga hängav sig åt ett förvekligande liv av nöjen och njutningar och sjönk allt djupare ned i synd. (Surah Hud, 116).

ISLAM HAR SKAPAT FRED OCH HARMONI TILL MELLANÖSTERN

Historien har alltid bevittnat fred, rättvisa och kärlek i de länder som styrdes av muslimska administratörer när de följde koranens vägledning. Den praxis i de länder som erövrades under profeten Muhammads (saas) tid är mycket viktiga exempel, rättvisa administratörer efterträdde honom och följde i fotspåren av Allahs budbärare, vinglade aldrig från moralen i koranen och etablerade fredliga samhällen. Den sanna rättvisan, rättfärdigheten och ärligheten som beskrivs i koranen framhårdade i tiden för dessa administratörer, vilket ger en förebild för kommande generationer att följa.

Marken i Palestina och dess huvudstad Jerusalem, där medlemmar av de tre gudomliga religionerna bor tillsammans, är viktiga på så sätt att de visar hur muslimer bringar fred och stabilitet i de länder de härskar. Faktum är, att för de flesta av de senaste 1400 åren har muslimskt styre bringat fred till Jerusalem och Palestina.

Den fred och rättvisa som kalifen Omar (ra) introducerat för Palestina

Jerusalem var huvudstad för judarna fram till A.D 71. Det året gjorde den romerska armén ett stort anfall mot judarna och förvisade dem från området med stor grymhet. När tiden för den judiska diasporan började blev Jerusalem och dess omgivning en övergiven mark.

Men, Jerusalem blev återigen ett centralt intresse med godkännande av kristendomen under tiden för den romerske kejsaren Konstantin. Romerska kristna byggde kyrkor i Jerusalem. Förbudet mot att judar bosatte sig i regionen lyftes. Palestina förblev romerskt (Byzantine) område fram till det 7:e århundradet. Perserna erövrade regionen en kort tid, men Byzantines återerövrade den senare.

En viktig vändpunkt i Palestinas historia kom år 637, när det erövrades av islamiska arméer. Detta betydde ny fred och harmoni i Palestina, som i århundraden varit skådeplats för krig, exil, plundring och massakrer, och som såg ny brutalitet vid varje ägarskifte, en frekvent förekomst. Islams framkomst var början på en ny tid då människor av olika trosuppfattningar kunde leva tillsammans i fred och harmoni.

Palestina erövrades av Hazrat Omar (ra), den andra kalifen efter profeten (saw) själv. Inträdet av kalifen i Jerusalem, medkännandet, mognaden och vänligheten han visade mot människor av olika trosuppfattningar, introducerade den vackra tiden som började. Karen Armstrong beskriver tillfångatagandet av Jerusalem av Hazrat Omar (ra) i dessa termer i sin bok *Holy War*:

Kalifen Omar kom in i Jerusalem monterad på en vit kamel, eskorterad av magistraten i staden, den grekiska patriarken Sophronius. Kalifen bad att tas direkt till tempelberget där han knäböjde i bön på den plats hans vän Mohammed hade gjort sin nattliga resa. Patriarken såg förskräckt ut, det här, tänkte han, måste vara förödelsens styggelse som profeten Daniel hade förutsagt skulle gå in i templet; detta måste vara antikrist som skulle förebåda de sista dagarna. Därefter bad Omar att få se de kristna helgedomarna och, medan han var i kyrkan av den heliga graven, kom tiden för den muslimska bönen runt om.

Hövligt bjöd patriarken in honom att be där han var, men Omar hövligt vägrade. **Om han knäböjde för att be i kyrkan, förklarade han, skulle muslimerna vilja fira händelsen genom att uppföra en moské där, och det skulle innebära att de skulle behöva riva den heliga graven.** Istället gick Omar för att be på lite avstånd från kyrkan och mycket riktigt, direkt mittemot den heliga graven finns det fortfarande en liten moské tillägnat kalifen Omar.

Den andra stora moskén av Omar restes på tempelberget för att markera den muslimska erövringen, tillsammans med moskén al-Aqsa, som firar minnet av Mohammeds nattliga resa. **I årtal hade de kristna använt platsen för det förstörda judiska templet som stadens soptipp. Kalifen hjälpte sina muslimer att rensa skräp med sina egna händer** och där reste muslimerna sina två helgedomar för att etablera islam i den tredje heligaste staden i den islamiska världen.

Med den muslimska erövringen av Jerusalem blev staden en fristad där alla tre religioner kunde samexistera i fred. John L. Esposito skriver:

När de arabiska arméerna tog Jerusalem 638, upptog de ett centrum vars helgedomar hade gjort det till en viktig pilgrimsfärdplats i kristendomen. Kyrkorna och den kristna befolkningen lämnades oskadda. Judar, länge förbjudna från att leva där av kristna härskare, tilläts återvända leva och dyrka i staden av Solomon och David.

Avtalet –som nämnts i tidigare sidor –att kalifen Omar (ra) hade undertecknat med patriarken av Jerusalem när han kom till Jerusalem är ett resultat av hans medkänsla.

Kort sagt förde muslimerna civilisation till Jerusalem och hela Palestina. Istället för föreställningar som inte visade någon respekt för andra människors heliga värderingar, och

som dödade dem helt enkelt av skillnader i tro, rådde det rättvis tolerant och moderat kultur av islam. Efter sin, Hazrat Omars (ra) fångst, levde muslimer, kristna och judar tillsammans i fred och harmoni i Palestina. Muslimer försökte aldrig med tvång få folk att konvertera, men vissa icke - muslimer som såg att islam var den sanna religionen gjorde det av egen fri vilja.

Freden och lugnet i Palestina varade så länge det var muslimskt styre i regionen. Men i slutet av 1100-talet trädde en erövrande kraft från utlandet in i regionen och det civiliserade Jerusalem blev barbariskt och brutalt plundrat, på ett sätt som aldrig tidigare skådats. Dessa barbarer var korsfararna.

Korsfararnas barbari

Under tiden som medlemmarna av alla de tre religionerna levde fredligt tillsammans i Palestina, bestämde de kristna i Europa att organisera ett korståg. Efter en uppmaning av påven Urban II den 27 november 1095 på rådet av Clermont, avsattes mer än 100 000 personer från hela Europa för Palestina, för att befria det heliga landet från muslimer och hitta den mytomspunna rikedomerna i öst. Efter en lång och utmattande resa, och mycket plundring och slakt längs vägen, nådde de Jerusalem år 1099. Staden föll efter en belägring på nästan fem veckor och korsfararna flyttade in. Och de utförde en massaker vars like världen sällan skådat. Alla muslimer och judar i staden ställdes till svärdet.

Freden och lugnet i Palestina, som hade varat sedan Hazrat Omar (ra), slutade i fruktansvärd slakt. Korsfararna bröt mot alla etiska lagar i kristendomen, en religion av kärlek och medkänsla, och spred skräck i kristendomens namn.

Saladins rättvisa

Den barbariska korsfarararmén gjorde Jerusalem till sin huvudstad och etablerade ett latinskt kungadöme vars gränser sträckte sig från Palestina till Antioch. Men, korsfararna som fört barbari till Palestina varade inte länge. Saladin samlade alla de muslimska rikena och besegrade korsfararna i slaget vid Hattin år 1187. Efter striden blev de två ledarna för korsfararnas armé, Reynald av Chatillon och kung Guy, förda till Saladins närvaro. Saladin avrättade Reynald av Chatillon, som hade blivit ökad för den fruktansvärda grymhet han begått mot muslimer, men han lät Kung Guy gå eftersom han inte hade begått samma brott. Palestina såg återigen den sanna innebörden av rättvisa.

Direkt efter Hattin, och på samma dag som profeten Muhammad (saas) hade tagits från Mecka till Jerusalem på en natt, dagen av Ascent, trädde Saladin in i Jerusalem och befriade det från 88 år av korsfararnas ockupation. När korsfararna 88 år tidigare hade tagit staden, hade de dödat alla muslimer i den, och därför var de rädda att Saladin skulle göra samma sak mot dem. Men han rörde inte en enda kristen i staden. Vidare beordrade han bara de latinska (katolska) kristna att lämna den. De ortodoxa kristna, som inte var korsfarare, fick leva i staden och dyrka vad de valde. För att citera John L. Esposito, ”den muslimska armén var lika storsint i segern som de varit envisa i strid. Civila skonades; kyrkor och helgedomar lämnades i allmänhet orört... Saladin var trogen sitt ord medkännande mot de icke stridande”.

Karen Armstrong beskriver den andra erövringen av Jerusalem med dessa ord:

Den 2 oktober 1187 trädde Saladin och hans armé in i Jerusalem som besegrare och för de följande 800 åren skulle Jerusalem förbli en muslimsk stad. Saladin höll sitt ord och erövrade staden enligt de högsta islamiska ideal. **Han tog ingen hämnd för 1099 massakern, som koranen rådde (16:127), och nu när fiendligheten upphört slutade han dödandet (2:193-194).** Inte en enda kristen dödades och det fanns inget plundrande. Lösensummorna var avsiktligt mycket låga...Saladin..släppte många av dem fria, som koranen uppmanade... Hans bror al-Adil var så bekymrad över situationen för fångarna att han frågade Saladin om ett tusental av dem för eget bruk och släppte dem på plats. Alla de muslimska ledarna blev upprörda att se de rika kristna fly med sin rikedom som kunde använts till att lösa ut alla fångar. Patriarken Heraclius betalade sina tio-dinaren lösen som alla andra och blev även försedd med en speciell eskort för att hålla sin skatt säker under resan till Tyre.

Kort sagt, Saladin och muslimerna i hans befäl behandlade de kristna med stor nåd och rättvisa och visade till och med mer medkänsla än vad deras egna ledare hade gjort. Inte bara de kristna utan också judar uppnådde fred och säkerhet med muslimernas erövring av Jerusalem. Den välkände spansk-judiske poeten Yehuda al-Harizi uttryckte sina känslor i ett av sina verk:

Gud, beslutade att helgedomen inte längre skulle vila i händerna på Esaus söner... Så år 4950 av Creation (AD 1190) väckte Gud andan av ismaeliternas furste (Salah al-Din), en försiktig och modig man som kom med hela sin armé, belägrade Jerusalem, tog det och proklamerade hela landet att han skulle ta emot och acceptera Ephraims ras, oavsett var de kom ifrån. Och så kom vi från världens alla hörn för att bosätta oss här. Vi lever nu i fredens skugga.

Efter Jerusalem fortsatte korsfararna sitt barbari och muslimerna sin rättvisa i andra städer i Palestina. År 1194, avrättade Richard Lejonhjärta, som framställts som en stor hjälte i brittisk historia, 3000 muslimer varav många kvinnor och barn i Castle Acre. Även om muslimerna bevittnade detta barbari, tillgrep de aldrig samma metoder. De följde Allahs befallning ” **låt inte hat mot dem som spärrade vägen för er till den heliga Moskén driva er till angreppshandlingar...**” (Surat al-Ma'ida, 2) och använde aldrig våld mot oskyldiga civila. De använde aldrig onödigt våld, inte ens mot korsfararnas arméer som de besegrade.

Korsfararnas grymhet och muslimernas rättvisa avslöjar återigen en historisk sanning: **en administration byggd på islams principer tillät människor med olika trosuppfattningar att leva tillsammans.** Detta faktum har fortsatt att demonstreras i 700 år efter Saladin, särskilt under den Ottomanska perioden.

Det Ottomanska imperiets rättvisa och barmhärtiga styre

År 1514 fångade Sultan Selim Jerusalem och dess omgivande område och 400 år av Ottomanskt styre i Palestina tog sin början. Som i andra Ottomanska städer, skulle denna

period möjliggöra för Palestina att njuta av fred, stabilitet och att leva tillsammans med olika trosuppfattningar.

Det Ottomanska riket administrerades enligt vad som är känt som **”nation (hirs) systemet”** med ett grundläggande inslag som var att människor med olika trosuppfattning tilläts leva efter sina egna övertygelser och även rättssystem. Kristna och judar, beskrivna som bokens folk i koranen, fann medkänsla, trygghet och frihet i Ottomanska länder.

Den viktigaste orsaken till detta var att även om det Ottomanska riket var en islamisk stat som administrerades av muslimer, hade det ingen önskan att tvinga sina medborgare att anta Islam. Tvärtom, den Ottomanska staten syftade till att ge fred och säkerhet för icke-muslimer, och styrde dem på ett sådant sätt att de skulle vara nöjda med islamiskt styre och rättvisa.

Samtidigt hade andra stora stater mycket grövre förtryckande och intoleranta åsikter om regeringen. kungariket i Spanien kunde inte tolerera att det fanns muslimer och judar på den spanska halvön och tillfogade mycket våld på båda folkgrupperna. I många andra europeiska länder, var judar förtryckta bara för att de var judar (de till exempel fängslades i getton), och var ibland offer för masslakt (pogromer). Kristna kunde inte ens komma överens med varandra: striderna mellan protestanter och katoliker på 16- 1700 talet gjorde Europa till ett blodbad. Det 30 åriga kriget mellan 1618 och 1648 var ett resultat av denna katolsk-protestantiska konflikt. Som ett resultat av det kriget blev centraleuropa ett slagfält, och bara i Tyskland dödades en tredje del av 15 miljoner invånare.

I en sådan miljö är det en obestridligt viktig sanning att Ottomanska styret var mycket humanare.

Många historiker och statsvetare har uppmärksammat detta faktum. En av dessa är Columbia Universitys världsberömda mellanösternexpert, professor Edward Said. Ursprungligen från en Jerusalem-kristen familj, fortsätter han sin forskning långt från sitt hemland på Amerikanska universitet. I en intervju i den Israeliska tidningen Ha'aretz rekommenderade han **”Ottomanska nationen systemet”** om en varaktig fred ska byggas i mellanöstern. Vad han sa var:

En judisk minoritet kan överleva som andra minoriteter i arabvärlden överlevde... det fungerade ganska bra under det Ottomanska imperiet med hirs systemet. Vad de hade då verkar mycket mer humant än vad vi har nu.

Historien visar att islam är det enda trossystem som erbjuder ett rättvist, tolerant och medkännande sätt av regering i mellanöstern. Pax Ottomana, som avslutades med ett tillbakadragande av det Ottomanska riket från regionen har ännu inte ersatts.

Av denna anledning, är sättet att uppnå fred i mellanöstern att införa den Ottomanska modellen som kännetecknas av medkänsla och kompromisser, de två grundläggande lärorna i koranen. Islam, verkligen följt, är lösningen på alla sorters våld, konflikter, krig och terror och en garant för fred, rättvisa och medkänsla.

DE VERKLIGA GRUNDERNA TILL TERRORISM: DARWINISM OCH MATERIALISM

De flesta människor tror att evolutionsteorin först fastslogs av Charles Darwin och vilar på vetenskapliga bevis, observationer och experiment. Men sanningen är att Darwin inte var dess upphovsman, och inte heller vilar teorin på vetenskapliga bevis. Teorin består av en anpassning till naturen av den gamla läran om materialistisk filosofi. Även om det inte backas upp av vetenskapliga upptäckter är teorin blint stöttad i den materialistiska filosofins namn (se Harun Yahya, *The Evolution Deceit*, Taha Publishers, 1999).

Denna fanatism har lett till alla möjliga katastrofer. Tillsammans med spridningen av darwinismen och den materialistiska filosofin den stödjer, har svaret på frågan ”vad är en människa?” förändrats. Människor som brukade svara: ”människan skapades av Gud och måste leva i enlighet med den vackra moral Han undervisar”, har nu börjat tänka att ”människan kom till av en slump och är ett djur som utvecklats med hjälp av att slåss för sin överlevnad”. Det finns ett högt pris att betala för detta stora bedrägeri.

Våldsamma ideologier som rasism, fascism och kommunism, och många andra barbariska vyer världen baserat på konflikten har alla hämtat styrka från detta bedrägeri.

Denna del av boken kommer att undersöka vad katastrofen darwinism har gjort med världen och avslöjar dess nära samband med terrorism, ett av de viktigaste globala problemen i vår tid.

Kampen mot terrorism kommer att lyckas genom att informera andra människor om darwinismens ogiltighet

Adnan Oktar: om det inte finns någon rationell kampanj mot darwinisterna, då kommer PKK aktiviteter i Turkiet att växa, må Gud förbjuda. De kommer att delta i allvarliga aktiviteter som syftar till att dela av den delen av landet. De kommer också ha stärkt grunden för den påstådda organisationen Ergenekon. **Den enda lösningen är att darwinismen skall elimineras från Turkiet och regionen och hela mellanöstern, med statligt stöd, genom intellektuell och kulturell aktivitet och med äkta bevis och äkta vetenskap. Men förödelsen kommer kvarstå så länge det inte blir gjort.** Ovilja att engagera sig i argument eller bråka är inte till nytta för någon. De tog bort en artikel från Bilim ve Teknik magasinet häromdagen och ersatte den omedelbart med ett långt stycke om evolutionen, ett stycke som stödjer evolutionen. De bokstavligen skröt om evolutionen, och det är fruktansvärt förnedrande, mycket dåligt. Det är mycket fel att göra sådana koncessioner och falla in i ett sådant tillstånd, det är totalt olämpligt. Det rätta hade varit att föra ut special utgåvor om darwinismen, 30 eller 40 sidor, och prata om darwinismen där i. Sedan kunde de ha ägnat ytterligare 40 sidor till verklig vetenskap, till anti-darwinistisk redovisning som fastställer lögnen i darwinism. Det skulle vara verklig vetenskap. Men du kan inte komma någonstans om du är skygg inför darwinisterna, om du säger att dessa människor producerar rapporter i pressen, och om du säger att vi ska producera darwinistiska redovisningar på samma sätt som de gör. Näst kommer den marxistiska dialektiken, sedan Lenins idéer om att döda soldater och poliser, och slutresultatet kommer

att bli enorm skada. Jag har redan sagt detta tidigare, **marxism och darwinism går hand i hand, precis som med fascism. Om en person eller en institution eller en regering vill sätta stopp för terror och arbeta ärligt, då måste de sätta totalt stopp för darwinismen i regionen. Inte genom att förbjuda darwinismen, men genom att beskriva det i längden. För vi kan inte komma genom till folket vad problemet med dem är på något annat sätt.** Vi måste först beskriva darwinismen i längden så det syns hur fel det är. Deras knep och lögn måste sedan exponeras en efter en. Till exempel, måste man peka på de fossiler som producerats av darwinisterna och sedan förklara på vilket sätt det inte finns några övergångsform-fossiler. Hur de är helt perfekta, regelbundna och symmetriska livsformer. Hur darwinister skildrar utdöda livsformer som övergångsbestämmelser, och då måste man visa människor sanningen, fossilerna bevisar skapelsen. Det skulle vara hederligt arbete. Men att vara blyg inför darwinisterna och säga att de har rätt och aldrig nämna skapelsen, att säga till någon att hålla munnen ordentligt stängd, det är bara att erkänna nederlag. Det är ett nederlag i vetenskapens namn och det mest ohederliga intryck. För det skulle vara att agera utifrån rädsla. Man bör agera ärligt. **Säger jag åt någon att inte diskutera darwinismen? Det borde i själva verket beskrivas utförligt. Darwinism kunde till och med läras ut i skolan som en speciell lektion. Som en filosofi lektion i gymnasiet. Vi hade det på gymnasiet på min tid. Det borde vara en filosofi på gymnasiet år ett, två och tre. Det borde till och med läras ut i högstadiet. Ett av de viktigaste ämnena i en filosofi klass borde vara marxistiskt tänkande, kapitalistiskt tänkande och darwinismen. Dessa bör diskuteras utförligt. De måste då lägga fram deras lögn, olösliga dilemman och bedrägerier, i samma bok, i filosofi kursboken, på ett sätt som är helt fritt och öppet för debatt och baserat på vetenskapliga bevis.** Vi säger att saker inte kan ske av en slump, till exempel. De säger, jo de kan. De säger att de inte i något fall pratar om slump. Så vad är det ni pratar om, frågar vi. De säger att det inte är slump, men om vi pressar dem, kommer de erkänna att det är det. Snälla! Ni slösar på vår tid, på allas tid och uppmuntrar de okunniga till uppror. Jag menar, vilken typ av utbildning har de som kastar sten på polisen, som härjar, som följer marxism och leninism fått? Om du undervisar darwinism finns inget annat alternativ. Om en person är darwinist kommer han antingen bli fascist eller kommunist. Det finns ingen annan väg. Det är i allmänhet hur det går runt om i världen (Kanal Urfa TV, 5 December 2009).

Den darwinistiska lögnen: "livet är en konflikt"

Darwin anger ett grundläggande misstag när han utvecklar sin teori: **Utvecklingen av levande ting beror på kampen för överlevnad. De starka vinner kampen. De svaga är dömda att besegras och glömmas bort.**

Enligt Darwins ovetenskapliga idéer finns det en hänsynslös kamp för överlevnad och en evig konflikt i naturen. Den starka vinner alltid över den svaga och detta möjliggör att utveckling kan äga rum. Underrubriken han gav till sin bok *The Origin of Species*, "*The Origin of Species, genom naturligt urval, eller bevarandet av gynnande raser i kampen för livet*", sammanfattar hans avvikande och ovetenskapliga uppfattning.

Vidare föreslog Darwin lögnen att "kampen för överlevnad" också tillämpas mellan mänskliga rasgrupper. Enligt detta mytiska påstående, var gynnande raser segrande i kampen. Gynnande raser, enligt Darwins uppfattning, var vita européer. Afrikanska eller asiatiska raser hade halkat efter i kampen för överlevnad. Darwin gick vidare, och föreslog att dessa raser snart skulle förlora kampen för överlevnad helt, och därmed försvinna:

Vid någon framtida period, inte särskilt avlägsen i århundranden mätt, kommer de civiliserade människoraserna med största sannolikhet utrota och ersätta de vilda raserna över hela världen. Samtidigt kommer de antropomorfa aporna utan tvekan bli utrotade. Pausen mellan människan och hans närmaste allierade blir då större, för det kommer att inbegripa mellan mannen i en mer civiliserad stad, som vi kan hoppas på, **även den kaukasiska och någon apa så låg som baboon, istället för som nu mellan negern eller australiensaren och gorillan.**

Den indiska antropologen Lalita Vidyarthi förklarar hur Darwins evolutionsteori införde rasism i samhällsvetenskap:

Hans (Darwins) teori om att starkast överlever välkomnades varmt av samhällsvetare på den tiden, och de trodde att mänskligheten hade uppnått olika nivåer av utveckling som kulminerat i den vite mannens civilisation. **Under andra halvan av det nittonde århundradet var rasism accepterat som ett faktum av den stora majoriteten av västerländska forskare.**

Darwins inspirationskälla: Malthus hänsynslösa teori

Darwins inspirationskälla på hans ovetenskapliga, mörka och farliga idéer var den brittiske ekonomen Thomas Malthus bok *An Essay on the Principle of Population*. Lämnad till sitt eget öde kalkylerade Malthus att den mänskliga befolkningen ökat snabbt. Enligt hans uppfattning var den huvudsakliga påverkan som höll befolkningen under kontroll katastrofer som krig, svält och sjukdomar. Kort sagt, enligt detta brutala påstående, skulle vissa människor behöva dö för att andra skulle få leva. Existens kom att betyda permanent krig.

På nittonhundratalet var Malthus avvikande idéer allmänt accepterade. I synnerhet stöttade Europeiska överklass intellektuella hans grymma idéer. I artikeln "**The Scientific Background of the Nazi" ras -renings "programmet"** av T.D. Hall, beskrivs vikten av det som 1900 talets Europa förenade med Malthus syn på befolkning såhär:

I den inledande halvan av 1900 talet, genom hela Europa samlades medlemmar av styrande klasser för att diskutera det nyupptäckta "befolknings problemet" och utarbeta metoder för att genomföra Malthus mandat, att öka dödligheten för de fattiga: **"Istället för att rekommendera renlighet till de fattiga, bör vi uppmuntra det motsatta. I våra städer bör vi göra gatorna trängre, fylla husen med människor och skicka pestens återkomst till domstol. På landet ska vi bygga våra byar nära stagnerade pooler och särskilt uppmuntra bosättningar i alla sumpiga och ohållbara situationer",** och så vidare och så vidare.

Som ett resultat av denna grymma politik, skulle de svaga och de som förlorat kampen för överlevnad elimineras, och som ett resultat skulle den snabba ökningen av befolkningen balanseras ut. Den så kallade ”förtryck av de fattiga” politiken genomfördes faktiskt under 1900 talet i England. En industriell order sattes upp där barn i åldrarna åtta och nio år tvingades jobba sexton timmar om dagen i kolgruvorna och tusentals dog av de fruktansvärda förhållandena. Kampen för överlevnad som efterfrågades av Malthus teori ledde miljontals britters ledande liv till liv fulla av lidande.

Influerad av dessa vilda idéer tillämpade Darwin begreppet konflikt till allt i naturen och föreslog att den kraftigaste och starkaste segrade ur detta krig om existens. Dessutom hävdade han att den så kallade kampen för överlevnad var en motiverad och oföränderlig lag av naturen. Å andra sidan, uppmanade han folk att överge sin religiösa övertygelse genom att förneka skapelsen, och därmed undergräva alla etiska värden som kunde visa sig vara hinder för hänsynslösheten i kampen om överlevnad.

Mänskligheten har under det tjugonde århundradet betalat ett högt pris för spridningen av dessa hjärtlösa åsikter vilka lett människor till hänsynslöshet och grymhet.

Darwinismens roll i förberedelserna för första världskriget

Eftersom darwinismen dominerade den europeiska kulturen började effekterna av den bristande logiken i kampen för överlevnad att växa fram. Kolonialistiska europeiska nationer i synnerhet, började skildra de nationer de koloniserade som så kallade ” evolutionära efterblivna nationer” och såg till darwinismen för motivering.

Den blodigaste politiska effekten av darwinismen var första världskrigets utbrott 1914.

I sin bok *Europe Since 1870*, förklarar den välkände brittiske professorn i historia, James Joll, att en av de faktorer som banade väg för första världskriget var tron på darwinismen av europeiska härskare på den tiden.

...det är viktigt att inse hur bokstavligen läran om kampen för överlevnad och starkast överlever, togs av en majoritet av Europas ledare under åren före första världskriget. Den österrikisk - ungerske stabschefen till exempel, Franz Baron Conrad von Hoetzendorff, skrev i sina memoarer efter kriget:

Filantropiska religioner, moralisk undervisning och filosofiska läror kan förvisso ibland tjäna till att **försvaga mänsklighetens kamp för överlevnad** i sin grävsta form, men de kommer aldrig lyckas ta bort det som ett drivande motiv av världen. **Det är i enighet med denna stora princip som katastrofen i första världskriget blev resultatet av dessa drivkrafter i livet för stater och folk, likt ett åskväder som genom sin natur måste befrias av sig själv.**

Sett mot denna typ av ideologisk bakgrund, blir Conrads insisterande på behovet av ett förebyggande krig för att bevara den österrikisk – ungerska monarkin begriplig.

Vi har också sett hur dessa synpunkter inte varit begränsade till militära siffror, och att Max Weber till exempel, var djupt oroad i den internationella kampen för överlevnad. Återigen,

Kurt Riezler, personlig assistent och förtrogen den tyske kanslern Theobald von Bethmann Hollwegs, skrev 1914:

Evig och absolut fiendskap är fundamentalt inneboende i relationerna mellan folken; och **den fientlighet som vi observerar överallt... är inte resultatet av en perversion av mänskligheten men är kärnan i världen och källan till livet självt.**

Friedrich von Bernhardi, en general i första världskriget, gjorde ett liknande samband mellan krig och krigets lagar i naturen. **"Krig"** förklarade Bernhardi **"är en biologisk nödvändighet"**, det "är lika nödvändigt som kampen i naturens element", det "ger ett biologiskt rättvist beslut, eftersom dess beslut vilar på sakens natur".

Som vi har sett, första världskriget bröt ut på grund av europeiska tänkare, generaler och administratörer som såg krig, blodsutgjutelse och lidande som någon slags utveckling och trodde att det var en oföränderlig lag av naturen. Den ideologiska rot som drog alla i den generationen till undergång var ingenting annat än Darwins begrepp om "kampen för överlevnad" och "gynnande raser".

Första världskriget lämnade åtta miljoner döda, hundratals förstörda städer och miljontals sårade, krymplingar, hemlösa och arbetslösa bakom sig.

Den grundläggande orsaken till andra världskriget, som bröt ut 21 år senare och lämnade 55 miljoner döda bakom sig, byggde också på darwinismen.

Vad "djungel lagen" ledde till: fascism

När darwinismen födde rasismen på 1900 talet formades grunden för den ideologi som skulle utveckla och dränka världen i blod på 20-talet: nazismen.

Ett starkt darwinistiskt inflytande kan ses i nazisternas ideologier. När man undersöker denna teori som formades av Adolf Hitler och Alfred Rosenberg stöter man på begrepp som "naturligt urval" och "sektiv parning" och "kampen för överlevnad mellan raserna" som upprepas dussintals gånger i verk av Darwin. När han namngav sin bok *Mein Kampf* (Min Kamp), var Hitler inspirerad av den darwinistiska kampen för överlevnad och principen att segern gick till den starkaste. Han talar särskilt om kampen mellan raserna:

Historien skulle kulminera i ett tusenårigt imperium av oöverträffad glans, baserat på en ny ras- hierarki ordinerad av naturen själv.

1933, i Nürnbergs partisamlarmöte, proklamerade Hitler att "a higher race subjects to itself a lower race... en rättighet som vi ser i naturen och som kan betraktas som den enda tänkbara rätta.

Att nazisterna påverkades av darwinismen är ett faktum som nästan alla historiker som är experter i saken accepterar. Peter Chrisp, författaren till boken *The Rise of Fascism*, uttrycker detta faktum på följande sätt:

Charles Darwins teori att människan hade utvecklats från aporna förlöjligades när den först publicerades, men blev senare allmänt accepterad. Nazisterna förvrängde Darwins teorier och använde dem för att rättfärdiga krig och rasism.

Historikern Hickman beskriver darwinismens inflytande på Hitler som följer:

(Hitler) var en fast troende och förkunnare av evolutionen. Oavsett det djupare, genomgripande, komplexa i hans psyke, är det säkert att (begreppet kamp var viktigt eftersom) hans bok, *Mein Kampf*, tydligt anger ett antal evolutionära idéer, särskilt de som betonar kamp, starkast överlever och utrotningen av svaga, för att producera ett bättre samhälle.

Hitler, som uppkom med dessa åsikter, drog med sig världen i våld som aldrig tidigare setts. Många etniska och politiska grupper, i synnerhet judarna, utsattes för fruktansvärd grymhet och slakt i de nazistiska koncentrationslägren. Andra världskriget som började med den nazistiska invasionen, kostade 55 miljoner liv. Vad som låg bakom den största tragedin i världshistorien var darwinismen begrepp "kampen för överlevnad".

Den blodiga alliansen: darwinism och kommunism

Medan fascisterna återfinns på högerkanten av social darwinism, är den vänstra flygeln ockuperad av kommunister. Kommunister har alltid varit bland de hårdaste försvararna av Darwins teori.

Detta förhållande mellan darwinismen och kommunismen går ända tillbaka till grundarna av dessa båda "ismer". Marx och Engels, grundarna av kommunismen, läste Darwins *The Origin of Species* så fort den kom ut, och var förundrade över dess dialektiska materialistiska attityd. Korrespondenten mellan Marx och Engels visade att de såg Darwins teori som "innehåller grunden i naturhistoria för kommunismen". I sin bok *The Dialectics of Nature*, som han skrev under inflytande av Darwin, var Engels full av beröm för Darwin och försökte göra sitt eget bidrag till teorin i kapitlet "The Part Played by Labour in the Transition from Ape to Man".

Ryska kommunister som följde i Marx och Engels fotspår, så som Plechanov, Lenin, Trotskij och Stalin, var alla överens med Darwins evolutionsteori. Plechanov, som ses som grundaren av den ryska kommunismen, betraktade Marxisismen som "**darwinism i sin tillämpning till samhällsvetenskap**".

Trotsky sade, "**Darwins upptäckt är den högsta triumfen för dialektiken inom hela fältet av organiskt material**".

Darwinistisk utbildning hade en viktig roll i bildandet av kommunistkadrer. Till exempel så noterade historiker det faktum att **Stalin var religiös i sin ungdom, men blev en ateist främst på grund av Darwins böcker**.

Mao som etablerade kommunistiskt styre i Kina och dödade miljontals människor sade öppet att "**kinesisk socialism är grundat på Darwin och evolutionsteorin**".

Harvards universitets historiker James reeve Pusey, går in i detalj på darwinismens påverkan på Mao och kinesisk kommunism, i sin forskningsbok *Kina och Charles Darwin*.

Kort sagt finns det en nödvändig koppling mellan evolutionsteorin och kommunism. Teorin hävdar att levande varelser är resultatet av en slump, och ger ett så kallat vetenskapligt stöd för ateism. Kommunism, en ateistisk ideologi, är därför fast knuten till darwinism. Vidare föreslår evolutionsteorin att naturens utveckling är möjlig tack vare konflikter (med andra ord "kampen för överlevnad") och stöder begreppet "dialektik" som är grundläggande för kommunismen.

Om vi tänker på det kommunistiska begreppet "dialektisk konflikt" som dödade omkring 120 miljoner människor under 20-talet, som en "mördarmaskin", då kan vi bättre förstå dimensionerna av katastrofen sedan darwinismen besökte planeten.

Darwinism är orsaken till terror, men islam är lösningen på terror

Adnan Oktar: alla de som begick 11-september attackerna var människor som hade fått en darwinistisk, materialistisk och ateistisk utbildning, som hade utbildats i Europa och som hade materialistiska åsikter. Deras identitetskort kan beskriva dem som muslimer, men det är irrelevant... Det brukade finnas kommunister i Palestina, det brukade finnas kommunister i Syrien och det brukade finnas kommunister i Irak, men Alhamdulillah, alla dessa länder har nu blivit mycket hängivna. **Men det spelar ingen roll om någon som har vuxit upp som en marxist och fått en vänsterregering, darwinistisk, materialistisk utbildning kallas Hassan eller Mehmet. En materialist är en materialist. En åtgärd som utförs av en darwinist, en materialist, är en darwinistisk, materialistisk åtgärd. Det är en marxistisk åtgärd. Det finns därför ingen mening med att tillskriva det till muslimer. Med andra ord, när vi tittar på de människor som begår terrorhandlingar av alla slag ser vi oundvikligt att de har haft en darwinistisk utbildning. Vi ser att de har haft en materialistisk utbildning. Kan någon som fruktar Allah, som älskar Allah med hela sitt hjärta, som tror på livet efter detta och som tror på paradiset och helvetet möjligtvis bomba oskyldiga kvinnor och barn? Vad för slags mod är det? Kan någon som fruktar Allah ha styrkan att göra det? De skulle inte ens kunna föreställa sig en sådan sak. Det skulle aldrig tänka tanken, än mindre verkligen utföra det. Människor som gör sådana här saker är i allmänhet av de slag som jag har beskrivit, människor som har haft en religiös utbildning men som har darwinistiska, materialistiska åsikter. Vi kan tillskriva detta till islam. Orsaken till terror är darwinism och materialism. Det finns marxism-leninismen. Terror är en förutsättning i leninistiskt tänkande. Marxism är teoretisk kommunism och leninism tillämpad kommunism. Det är kommunistisk tanke i handling. Lening säger, att omsätta det i praktiken är genom terror. Lenin kan inte föreställa sig en kommunism utan terror. Terror är väsentligt i klassiskt marxistisk och leninistiskt tänkande. Dessa människor gör bara vad som är nödvändigt.**

Se, de är tidigare medlemmar av Baathpartiet och människor utbildade av dem. Irakiska och syriska Baathister fick alla en marxistisk-leninistisk och stalinistisk utbildning. Irak i synnerhet är fullt av stalinister. Våld är en av de viktigaste inslagen i stalinism. Det finns ingen stalinism utan våld. Iraks statschef Saddam försökte modellera sig själv som Stalin och var ett stort fan av Stalin. Han hade marxist-leninistiska åsikter. Han uttryckte sin beundran för Stalin många gånger. Och hans metoder var från stalinismen. Mass slakt, döda

väldigt många människor, är en av Stalins metoder. På grund av sin beundran för honom, gjorde han samma saker. Baath trupper, vissa Baath människor, skingrades bland allmänheten. De utför fortfarande dessa attacker. Att säga att de kommer till paradiset är ett ytligt tillägg. Ingen som fruktar Allah och tror på paradiset och helvete kan döda små barn och liknande. Han kan inte döda oskyldiga människor. Det finns en lag beträffande krig i islam. Och detta återfinns i koranen. Det är inskrivet i Sunnah av vår profet (saas). Krig är defensivt och kvinnor och barn får inte röras. Aldrig... Krig mot ett land måste deklarerat. Krig måste vara lagligt, en kamp inom rättsliga ramar. Fredsavtal med ett land man har undertecknat fredsfördrag med är okränkbar; det är oacceptabelt för tre eller fyra personer att meddela att de har deklarerat krig. Och attacker på barn och liknande är särskilt oacceptabelt. De måste lämnas ifred. **Islam kan spridas genom människors sinnen med kultur, kunskap, kärlek, tillgivenhet och konst. Inte genom våldshandlingar. Inte genom blodsutgjutelse.** Vår profet (saas) skulle gå till Ukaz marknaden och folk skulle förolämpa denna vackra, strålande individ. De skulle kasta törn i hans väg. De kastade kamel inälvor på honom. Men han predikade fortfarande ordet. Han beskrev islam och koranen. Han gjorde det med kärlek, outtröttligt och i årtal. Så småningom, som ni vet, var han oförmögen att stå emot trycket gick på Hegira. Han fortsatte att predika på de platser han besökte på Hegiran. Alla profetens (saas) krig var försvarskrig. Krig av självförsvar. Han gick aldrig någonstans och tog kontroll över det genom vapenmakt. Han kämpade alltid försvarskrig (Azernews, 23 October 2008).

Dialektisk konflikt främjar inte utvecklingen av samhällen, det förstör dem

Som vi har lärt oss tidigare, föreslog darwinismen att kampen mellan levande varelser är orsaken till deras utveckling och fick så kallad vetenskaplig valuta för filosofin av dialektisk materialism.

Som det kan förstås av dess namn, vilar dialektisk materialism på idén om "konflikt". Karl Marx, grundaren av denna filosofi, propagerade idén att **"om det inte fanns någon kamp och opposition, skulle allt förbli som det är"**. På ett annat ställe sade han, **"tvång är barnmorska åt varje gammalt samhälle gravid med en ny"**. Genom att säga detta kallade han folk till våld, krig och blodsutgjutelse i syfte att de skulle kunna utvecklas.

Den första att tillämpa Marx teori i politikens värld var Lenin. För att främja idén att **"framsteg kommer som ett resultat av konflikten av motsatser"**, förespråkade Lenin att människor med motsatta idéer borde vara i ständig konflikt. Lenin sade också upprepade gånger att denna konflikt skulle kräva blodsutgjutelse, det vill säga terrorism. Ett stycke av Lenin med titeln "Gerillakrig", som först publicerades i Proletarij 1906 elva år innan den Bolsjevikiska revolutionen, visar de terroristiska metoder han hade antagit:

Fenomenet som vi är intresserade av är den väpnade kampen. Det genomförs av enskilda och av små grupper. Vissa tillhör revolutionära organisationer, medan andra (majoriteten i vissa delar av Ryssland) inte tillhör någon revolutionär organisation. Väpnad kamp har två olika syften, vilka absolut måste urskiljas: för det första, **denna kamp syftar till att lönmörda individer, chefer och underordnade i armén och polisen; för det**

andra, syftar det till förverkande av monetära medel både från regeringen och från privatpersoner. De konfiskerade medlen går delvis in i statskassan i partiet, dels för speciella ändamål att beväpna och förbereda för ett uppror, och dels för underhåll av personer som deltar i kampen vi beskriver.

På tjugohundratalet var en av de mest kända ideologierna att göra invändningar mot kommunism, fascism. Det intressanta är, att även om fascismen förklarade sig emot kommunism, trodde det precis lika mycket som kommunismen på begreppet kamp. Kommunisterna trodde på nödvändigheten av klasskampen; fascisterna bytte helt enkelt arena i kampen och koncentrerade sig på idén om kampen mellan raser och nationer. Till exempel, den tyske historikern Heinrich Treitschke, en av de viktigaste källorna för nazistiska idéer och en framstående rasist, skrev, ”**nationer kunde inte blomstra utan hård konkurrens, liksom kampen för överlevnad av Darwin**”. Hitler sade också att han hämtat inspiration från Darwins uppfattning om kamp:

Hela naturens värld är en mäktig kamp mellan styrka och svaghet – en evig seger för de starka över de svaga. Det skulle inte vara något annat än förfall i hela naturen om det inte vore så. Han som ska leva måste kämpa. Han som inte vill slåss i denna värld där ständig kamp är livets lag, har inte rätt att existera.

Dessa två social darwinistiska ideologier trodde att för att ett samhälle ska växa sig starkt, är kamp och blodsutgjutelse nödvändigt; vad de skapade på tjugohundratalet är väl känt. Oräkneligt antal oskyldiga människor dog; många andra skadades eller lemlästades, nationella ekonomier rasade; pengar som brukade spenderas på hälsa, forskning, teknik, utbildning och konst spenderades på vapen, på bandage för att binda såren som orsakats av dessa vapen och för att återställa förstörda städer. Allt eftersom tiden gick blev det uppenbart att kamp och terror inte främjar mänsklig utveckling utan snarare förstör.

Visst finns det motsättningar i världen. Precis som det i naturen finns ljus och mörker, dag och natt, värme och kyla så finns det också motsägelser i att sätta idéer i praktik. Men en motsägelse i idéer kräver inte konflikt. Tvärtom, om motsättningarna närmas med fred, förståelse, kärlek, medkänsla och barmhärtighet, kan goda resultat uppnås. Alla som jämför sin egen idé med någon annans kan utveckla sin egen eller se sina brister och åtgärda dem. De som försvarar motsatta åsikter kan ha ett utbyte av idéer i samtal eller delta i en konstruktiv kritik. Endast den typ av uppriktiga, förlåtande, lugna och ödmjuka person som överensstämmer med den moraliska undervisningen i koranen kan utveckla denna metod.

Att döda en person eller skada honom illa för att han har olika uppfattning, tror på en annan religion eller tillhör en annan ras, är en handling av oerhörd grymhet. Enbart på grund av detta skäl, genom historien och över hela världen, har söner och döttrar till samma fosterland kämpat med varandra till döden, mördat varandra utan synd. Eller människor av olika ras eller nationalitet, inkluderat kvinnor och barn, har urskillningslöst slaktats. Den enda person som kunnat göra en sådan sak är en person som inte har någon respekt för en människa, och som ser personen framför honom precis som ett intelligent djur; det är någon som inte tror att han kommer att behöva redogöra för Allah vad han har gjort.

Den bästa och mest sanna attityd att ha gentemot motstående idéer avslöjas i koranen. Sammandrabbningar av idéer har uppstått genom historien och en av de mest kända exemplen på detta är motsättningen mellan Moses (as) och hans samtida Faraos. Trots Faraos all grymhet och aggressivitet, sände Allah profeten Moses (as) att bjuda in honom till Allahs religion, och han förklarade metoden profeten Moses (as) skulle använda:

Gå till Faraos - han har gått för långt i sitt övermod -men tala till honom i försonliga ordalag; kanske förmås han då till eftertanke eller grips av fruktan. (Surah Ta Ha, 43-44).

Profeten Moses (as) lydde Allahs befallning och förklarade sann religion för honom mycket utförligt. För att stoppa Faraos förnekande av Allah och hans grymhet mot människor, förklarade profeten Moses (as) tålmodigt varje fråga. Dock visade Faraos en fientlig attityd mot profeten Moses (as) ädla karaktär och tålmod, hotade att döda honom och de som delade hans idéer. Men det var inte Faraos attityd som rådde; tvärtom, han och hans folk var dränkta. Profeten Moses (as) och hans folk var segerrika.

Som detta exempel visar uppstår segern för en idé eller kampen för utveckling inte från fientlighet eller aggression. Mötet mellan profeten Moses (as) och Faraos erbjuder en lärdom från historien: det är inte de på sidan av påståendet och grymheten som segrar, utan de som finns på sidan av fred och rättvisa. Utövandet av fina moraliska principer får sin belöning både i denna värld och i livet härefter.

Darwinism och terrorism

Som vi hittills sett är darwinismen roten till olika ideologier av våld som tillskrivit katastrof till mänskligheten på tjugohundratalet. Den grundläggande tanken bakom denna förståelse och metod är "kämpa mot alla som inte är en av oss". Det finns olika uppfattningar, världsbilder och filosofier i världen. Det är väldigt naturligt att alla dessa olika idéer har egenskaper motsatta varandra. Emellertid kan dessa olikheter se på varandra på ett av två sätt:

- 1) De kan respektera att det finns andra som inte är som dem och försöka etablera en dialog med dem, använda en human metod. Sannerligen, överensstämmer denna metod med koranens moral.
- 2) De kan välja att bekämpa andra, och försöka få en fördel genom att skada dem, med andra ord, att bete sig som ett vilt djur. Detta är en metod som används av materialism, det vill säga irreligion.

Den fasa vi kallar "terrorism" är inget annat än ett uttalande av den andra syn.

När vi betraktar skillnaden mellan dessa två synsätt kan vi se att idén om "**människan som ett kämpande djur**" som darwinismen undermedvetet ålagt människor, är särskilt inflytelserik. Individer och grupper som väljer vägen med konflikter kanske aldrig har hört talas om darwinismen och principerna för denna ideologi. Men i slutändan håller de med ett synsätt vars filosofiska grund vilar på darwinismen. Det som får dem att tro på riktigheten i detta synsätt är darwinism-baserade slagord som "i denna värld, överlever de starka", "

Stora fiskar sväljer små”, ”Krig är en dygd” och ”Människan gör framsteg genom krig”. Ta bort darwinismen och detta är inget annat än tomma slagord.

Faktum är, när darwinism tas bort återstår ingen filosofi av konflikter. De tre gudomliga religionerna som de flesta människorna i världen tror på, islam, kristendom och judendom, är alla emot våld. Alla tre religioner vill skapa fred och harmoni i världen, och motsätter sig att oskyldiga människor dödas och lider grymhet och tortyr. Konflikt och våld bryter mot den moral som Allah har satt upp för människan och är onormala och oönskade begrepp. Emellertid ser och skildrar darwinismen konflikter och våld som naturliga, motiverade och korrekta begrepp som måste existera.

Av denna anledning kan du vara säker på, att om vissa människor begår terrorism med hjälp av begrepp och symboler av islam, kristendom eller judendom och i dessa religioners namn, så är de inte muslimer, kristna eller judar. De är verkliga social darwinister. De gömmer sig under en täckmantel av religion, men de är inte äkta troende. Även om de hävdar att de tjänar religionen, är de faktiskt fiender av religion och troende. Detta för att de hänsynslöst begår ett brott som religionen förbjuder, och på ett sådant sätt att svärta ner religion i människors ögon.

Av denna anledning, är roten till den terrorism som plågar vår planet inte i någon av de gudomliga religionerna, men i ateism, och uttrycket för ateism i vår tid: darwinism och materialism.

Varje person som önskar fred måste erkänna faran med darwinism

Lösningen i kampen mot ett särskilt problem ligger i att göra sig av med de idéer problemet fundamentalt beror på. Till exempel, oavsett hur hårt man eftersträvar att hålla omgivningen av en stinkande soptunna ren, kommer soporna fortsätta stinka. Alla lösningar kommer bli kortlivade. Den verkliga lösningen ligger i en grundlig rengöring av sopornas källa, ta bort soporna helt. Annars är det som att spendera år med att föda upp giftiga ormar på en gård, sedan släppa dem, undrande varför de börjar bita människor och försöka binda upp dem igen. Det viktiga är att inte föda upp dem från början.

Följaktligen i kampen mot terrorism, ger inte att söka efter terrorister en efter en och försöka göra dem ineffektiva någon hållbar och varaktig lösning. **Det enda sättet att helt utrota terrorismens gissel från jordens yta är att identifiera de grundläggande källorna som föder terrorister och ta bort dem. Den främsta källan till terrorism, å andra sidan, är felaktiga ideologier och den utbildning som erhållits i ljuset av dessa ideologier.**

I våra dagar, i nästan alla länder i världen är darwinismen införlivad i skolans läroplaner och anses vara vetenskapliga faktum. Unga människor lär sig inte att de är skapade av Allah, att de är utrustade med en ande, visdom och samvete. De får inte veta att de kommer få stå till svars för sina gärningar på domedagen och följaktligen straffas i helvetet eller belönas med paradiset i all evighet. Tvärtom blir de lärda lögnare om att de är varelser vars förfäder var djur som på något sätt började existera genom några slumpmässiga sammanträffanden. Under sådan indoktrinering, antar de sig själv vara herrelösa varelser

som inte är ansvariga inför Allah och ser sin framtid –som är deras överlevnad- i att vara segerrik genom kamp. Efter detta steg, blir det ganska lätt att hjärntvätta dessa människor som redan blivit indoktrinerade genom hela skollivet, och förvandla dem till mänsklighetens fiender grymma nog att mörda oskyldiga barn. Sådana ungdomar kan lätt lockas av någon vilsekommen ideologi, de kan agera under inflytande av terroristernas konditionering och delta i ofattbart grymma och våldsamma handlingar. De kommunistiska, fascistiska och rasistiska terroristgrupper som har funnit sedan 1900- talet är produkten av denna typ av utbildningssystem.

Den andra stora skadan detta utbildningssystem gör är att helt distansera utbildning från religion, vilket begränsar området för religion till de utbildade människornas värld. Således medan de som har tillgång till utbildning är helt avlägsnade från religion tack vare darwinistisk-materialistisk instillation, blir religion något som är utmärkande för den obildade. Detta skapar utvecklingen av vidskepliga och felaktiga idéer och låter dem som lagt fram idéer, totalt i strid med religionen i religionens namn, att lätt ta kontrollen.

De senaste händelserna den 11 september är de mest uppenbara exemplen på detta. Ingen som fruktar Allah, älskar Honom och räknar med att redogöra för sina gärningar i livet efter detta, kan begå någon handling som kommer att lämna tusentals oskyldiga människor döda eller sårade, och göra tusentals barn föräldralösa. En sådan person vet att han kommer ge ett konto till Allah för varje person han utsatt för grymhet, och var och en av dem kommer vara en källa till ångest för honom i helvetet.

Avslutningsvis, sättet att stoppa terrordåd är att sätta stopp för darwinistisk-materialistisk utbildning, att utbilda ungdomar i enlighet med en läroplan baserad på sanna vetenskapliga rön och att ingjuta i dem fruktan för Allah, och viljan att handla klokt och noggrant. Fruktarna av en sådan utbildning kommer vara en gemenskap bestående av fredliga, pålitliga, förlåtande, medkännande, snälla och humana människor.

SLUTSATS: REKOMMENDATIONER TILL VÄSTVÄRLDEN OCH MUSLIMER

Idag är västvärlden oroad över de organisationer som använder terror under sken av islam och denna oro är inte obefogad. Det är uppenbart att de som utför terror, och deras supportrar, bör prövas enligt internationella rättsliga kriterier. Men en viktigare fråga att behandla är de långsiktiga strategier som måste följas för att upptäcka genomförbara lösningar på dessa problem.

Bedömningarna ovan visar att terror inte har någon plats i islam och att det är ett brott mot mänskligheten. De visar vidare den motsägelsefulla karaktären av begreppet ”islamisk terror”. Detta ger oss en viktig utsiktspunkt:

1) Tiden framöver kräver att alla länder agerar med försiktighet, känslighet och visdom. Det dystra scenario som utspelar sig med ”civilisationernas kamp”, är till nackdel för hela världen och inte till någons nytta. Världen i stort måste ta chansen att lära sig att leva sida vid sida i fredligt utbyte, lära av varandra, studera varandras historia, prestationer i religion, konst, litteratur, filosofi, vetenskap, teknologi och kultur, allt som ömsesidigt berikar varandras liv.

2) **De aktiviteter som betjänar presentationen av sann islam måste vara utbredda.**

Lösningen för att bekämpa radikala fraktioner i islamiska länder bör inte vara ”obligatorisk sekularisering”. Tvärtom kommer en sådan politik hetsa mer reaktion från massorna. Lösningen är att sprida sann islam och uppkomsten av en muslimsk modell som omfattar koranens värderingar så som mänskliga rättigheter, demokrati, frihet, hög moral, vetenskap, andlighet, estetik och som erbjuder lycka och salighet för mänskligheten. Muslimer måste förklara och leva efter de moraliska värdena som koranen befäller och som exemplifieras av Muhammed (saas), Allahs budbärare. Muslimer har ansvar för att ta islam ur händerna på dem som felaktigt tillämpar det (vilket leder till ytterligare missförstånd av islam), och sätta tillbaka det i händerna på dem som lever efter lärdomarna av islamiska dygder, och med Muhammad (saas) som exempel, Allahs budbärare.

3) Källan till terrorism ligger i okunnighet och trångsynthet och lösningen på terrorism är utbildning. Till kretsarna som känner sympati med terror bör det klargöras att terror är helt emot islam och att det endast tjänar till att skada islam, muslimer och mänskligheten i stort.

4) Långsiktiga kulturella lösningar måste utformas för att bekämpa terrorism som har sina rötter i kommunistiska, fascistiska och rasistiska ideologier. Idag i länder över hela världen, utgör darwinistiska föreskrifter grunden för utbildningssystemet. Men som vi har betonat tidigare är darwinismen en felaktig ideologi som ser människan som ett djur som utvecklats enbart genom att kämpa för överlevnad – något som sannolikt utgör grunden för alla former av terrorism. En ideologi som förutsäger att bara de som innehar makten kommer att överleva och ser krig som en dygd, är som ett enormt träska som aldrig kommer att upphöra att göra katastrof för världen. Detta är fallet, förutom rättsliga och andra åtgärder som kommer införas för att bekämpa terrorism, finns det också behov av en kraftfull utbildningskampanj som ska lanseras över hela världen. Utlämnande av bedrägeriets verkliga ansikte av darwinism och materialism och undervisning i de goda värdena Allah har uppenbarat för människor, måste vara grunderna i denna utbildning. Fred och stabilitet kan uppnås endast genom att leva efter goda värderingar från sann religion. Utan att dränera träsket, är det inte möjligt att befria världen från katastrof.

Vår förhoppning är att dessa åtgärder kommer att bidra till att hjälpa världen att bli av med terrorism och alla andra trångsynta, brutala, barbariska strukturer. Med den kristna kultur det representerar, eftersom USA definierar sig själv som ”en nation under Gud”, borde det vara en vän till muslimerna. I koranen, drar Allah uppmärksamhet åt detta faktum och informerar oss att kristna är de som är **”mest tillgivna till dem som tror”** (Surat al-Ma’ida, 82).

I historien, missade några okunniga människor (till exempel korsfararna) att förstå detta faktum och orsakade konflikter mellan dessa två religioner. För att förhindra upprepning av detta scenario, som sprids med motto som ”sammandrabbning av civilisationen” eller ”heligt krig mot väst”, måste sanna kristna och muslimer komma samman och samarbeta.

Faktum är att den utveckling som ägde rum i efterdyningarna av dessa svåra händelser visar att frön av detta samarbete redan har sått. Detta grova terrordåd som har dragit kristna och

muslimska samfund närmare varandra, ledde till att många kristna kom till att lära sig mer om religionen islam och uppmuntrade muslimer att göra större ansträngningar för att kommunicera sann islamisk moral som beskrivs i koranen.

Alla dessa händelser är det glada budskapet om att människor kommer att förstå islamiska värderingar bättre och kunna göra sig av med eventuella fördomar de haft. Genom Allahs vilja, kommer det 21:a århundradet vara den tid då människor verkligen kommer att erkänna att spridningen av islams värderingar är det unika sättet att uppnå mycket efterlängtdad fred på planeten.

Han är Gud, Skaparen, som är upphovet till allt och som ger allt dess slutliga form. Hans är fullkomlighetens sköna namn; allt och alla i himlarna och på jorden prisar Honom - Han är den Allsmäktige, den Vise. (Surat al-Hashr, 24).

MISSUPPFATTNING AV EVOLUTIONEN

Darwinism, med andra ord evolutionsteorin, lades fram i syfte att förneka skapelsens faktum, men är sannerligen inget annat än ett misslyckat, ovetenskapligt nonsens. **Denna teori som hävdar att liv uppstod av en slump från icke-levande materia, motsades av vetenskapliga bevis för mirakulös ordning i universum och i levande ting, samt genom upptäckten av cirka 300 miljoner fossiler som avslöjar att evolutionen aldrig hänt. På detta sätt bekräftade vetenskapen det faktum att Allah skapade universum och allt levande i det.** Den propaganda som utförs idag för att hålla evolutionsteorin levande är baserat enbart på distorsionen av vetenskapliga fakta, partisk tolkning, och lögner och osanningar förklätt som vetenskap.

Ändå kan denna propaganda inte dölja sanningen. **Det faktum att evolutionsteorin är det största bedrägeriet i vetenskaplig historia** har uttryckts mer och mer i den vetenskapliga världen under de senaste 20-30 åren. Forskning som gjorts i synnerhet efter 1980 talet har visat att påståenden om darwinismen är helt ogrundade, något som konstaterats av ett stort antal forskare. I USA i synnerhet, erkänner många forskare från så många olika områden som biologi, biokemi och paleontologi ogiltigheten i darwinismen och anställer skapelsens faktum till kontot för livets ursprung.

Vi har granskat kollapsen av evolutionsteorin och bevisen för skapelsen i stor vetenskaplig detalj i många av våra arbeten, och fortsätter fortfarande att göra det. Med tanke på den enorma betydelsen av denna fråga, kommer det vara till stor nytta för att sammanfatta det här.

Darwinismens vetenskapliga kollaps

Som en **hednisk doktrin** som går tillbaka så långt som till antikens Grekland, var evolutionsteorins framfart stor under 1900-talet. Den viktigaste utvecklingen som gjorde det till topp ämnet i vetenskapens värld var Charles Darwins *The Origin of Species*, som publicerades 1859. I denna bok motsatte han, i sina egna ögon, det faktum att Allah skapade olika levande arter på jorden separat, för han hävdade felaktigt att alla levande varelser hade en gemensam förfader och hade diversifierats över tid genom små förändringar.

Darwins teori var inte baserad på någon konkret vetenskaplig upptäckt, vilket han också accepterade, det var bara ett "antagande". Dessutom, som Darwin erkände i det långa kapitlet i sin bok med titeln **"Difficulties on Theory"**, misslyckades teorin i ansiktet på många kritiska frågor.

Darwin investerade alla sina förhoppningar på nya vetenskapliga upptäckter, som han förväntade lösa dessa svårigheter. Men i motsats till hans förväntningar, expanderade vetenskapliga rön dimensionerna av dessa svårigheter. Nederlaget för darwinismen i ansiktet på vetenskapen kan omprövas enligt tre grundläggande punkter:

- 1) Teorin kan inte förklara hur livet uppstod på jorden.
- 2) Inga vetenskapliga upptäckter visar att de "evolutionära mekanismerna" som föreslås av teorin har någon evolutionär effekt alls.
- 3) Den fossila dokumentationen visar den exakta motsatsen till vad teorin antyder.

I detta avsnitt kommer vi att undersöka dessa tre grundläggande punkter i allmänna riktlinjer:

Det första oöverstigliga steget: The Origin of Life

Evolutionsteorin hävdar att alla levande arter utvecklats från en enda levande cell som uppstod på den primitiva jorden för 3,8 miljarder år sedan. Hur en enskild cell kan generera miljontals komplexa levande arter och, om en sådan utveckling verkligen inträffat varför spår av detta inte kan observeras i fossila fynd, är några av de frågor som teorin inte kan svara på. Men först och främst måste vi fråga oss: **Var har denna "första cell" sitt ursprung?**

Eftersom evolutionsteorin okunnigt förnekar skapelsen hävdar den att den "första cellen" uppstod som en produkt av blinda tillfälligheter inom naturlagarna, utan någon plan eller arrangemang. Enligt teorin måste livlös materia ha producerat en levande cell som ett resultat av tillfälligheter. Ett sådant påstående är dock oförenligt med de mest svårangripliga reglerna i biologin.

"Liv kommer från liv"

I sin bok refererade Darwin aldrig till livets ursprung. Den primitiva förståelsen av vetenskap under hans tid vilade på antagandet att levande varelser hade en mycket enkel struktur. Ända sedan medeltiden, spontan generation, som påstår att icke-levande material kom samman för att skapa levande organismer, hade allmänt accepterats. Det var en vanlig uppfattning att insekter kom till från matrester och möss från vete. Intressanta experiment utfördes för att bevisa denna teori. Lite vete placerades på en smutsig trasa och man trodde att möss skulle härröra från det efter ett tag.

Likaså ansågs larver som utvecklades i ruttnande kött vara ett bevis på spontan generation. Men **det var senare förstått att maskarna inte uppstod i kött spontant utan fördes dit avflugor i form av larver, osynliga för blotta ögat.**

Även när Darwin skrev *The Origin of Species*, var tron att bakterier kunde komma att existera från icke-levande materia allmänt accepterat i den vetenskapliga världen.

Men, fem år efter publiceringen av Darwins bok meddelade Louis Pasteur sitt resultat efter långa studier och experiment, vilket motbevisade spontan generation, en viktig hörnsten i Darwins teori. I sin triumferande föreläsning på Sorbonne 1864 sade Pasteur: ”aldrig kommer läran om spontan generation återhämta sig från dråpslaget av detta enkla experiment”.

Under en lång tid gjorde förespråkare för evolutionsteorin motstånd mot dessa upptäckter. Eftersom utvecklingen av vetenskapen rivit den komplexa strukturen av cellen av en levande varelse, stod idén om att liv kunde komma i stånd genom en tillfällighet inför en ännu större återvändsgränd.

Resultatlösa ansträngningar av det tjugonde århundradet

Den första evolutionisten som tog upp frågan om livets ursprung under det tjugonde århundradet var den berömda ryske biologen Alexander Oparin. Med olika teser avancerade han på 1930 talet, han försökte bevisa att en levande cell kunde härröra från en tillfällighet. Dessa studier var dock dömda att misslyckas och Oparin blev tvungen att göra följande bekännelse:

Tyvärr, men problemet med cellens ursprung är kanske den mest dunkla punkt i hela studien om organismernas evolution.

Evolutionistiska efterföljare till Oparin försökte utföra experiment för att lösa detta problem. Det mest kända experimentet utfördes av den amerikanske kemisten Stanley Miller år 1953. Genom att kombinera gaserna han påstod hade funnits i den ursprungliga jordatmosfären i ett experiment set- up, och lägga till energi till blandningen, syntetiserade Miller flera organiska molekyler (aminosyror) som finns i strukturen av proteiner.

Knappt ett par år hade gått innan det avslöjades **att detta experiment, som sedan presenterades som ett viktigt steg i evolutionens namn, var ogiltigt för att atmosfären som användes i experimentet var väldigt annorlunda från de riktiga förhållandena på jorden.**

Efter en lång tystnad erkände Miller att atmosfär mediet han använde var orealistiskt.

Alla evolutionisternas insatser genom hela tjugohundratalet att förklara uppkomsten av liv slutade i ett misslyckande. Geokemisten Jeffrey Bada från San Diego Scripps Institute, godtar detta faktum i en artikel publicerad i Earth magazine år 1998:

Idag när vi lämnar det tjugonde århundradet står vi fortfarande inför det största olösta problemet som vi hade när vi gick in i det tjugonde århundradet: hur fick liv sitt ursprung på jorden?

Den komplexa strukturen av liv

Den främsta anledningen till att evolutionsteorin hamnade i en sådan stor återvändsgränd om livets ursprung är att även de levande organismerna som anses vara de enklaste, har

enastående komplexa strukturer. Cellen av ett levande ting är mer komplext än alla våra konstgjorda tekniska produkter. **Idag, till och med i de mest utvecklade laboratorierna i världen, kan inte en levande cell framställas genom att föra samman organiska kemikalier.**

De villkor som krävs för bildandet av en cell är alltför stora i kvantitet för att förklaras bort av tillfälligheter. **Sannolikheten att proteiner, byggstenarna i en cell, syntetiseras av en tillfällighet är 1 på 10 950 mindre i sannolikhet än 1 på 1050 för ett genomsnittligt protein som består av 500 aminosyror. I matematik anses en sannolikhet mindre än 1 på 1050 som en praktisk omöjlighet.**

DNA-molekylen som finns i kärnan i cellen och som lagrar genetisk information är en magnifik databank. Om informationen som finns kodad i DNA skulle skrivits ner, skulle det utgöra ett gigantiskt bibliotek bestående av cirka 900 uppslagsverk med 500 sidor vardera i volym.

Ett mycket intressant dilemma framträder i detta skede: DNA kan replikera sig själv endast med hjälp av några specialiserade proteiner (enzymer). Emellertid, kan syntesen av dessa enzymer endast förverkligas genom kodad information i DNA. Eftersom de båda är beroende av varandra måste de existera samtidigt för replikering. Detta ger scenariot att liv uppstod av sig själv ett dödläge. Professor Leslie Orgel, en ansedd evolutionist från universitetet i San Diego Kalifornien, bekänner detta faktum i september 1994, i ett magasin utfärdat av *Scientific American*:

Det är ytterst osannolikt att proteiner och nukleinsyror, vilka båda är strukturellt komplexa, uppstod spontant på samma plats vid samma tillfälle. Ändå verkar det också omöjligt att ha det ena utan det andra. Och så vid första anblicken, kan man dra slutsatsen att liv skulle i själva verket aldrig kunna ha sitt ursprung på kemisk väg.

Utän tvekan, om det är omöjligt för liv att ha uppstått spontant som ett resultat av blinda tillfälligheter, då måste det godtas att livet blev ”skapat”. Detta faktum upphäver uttryckligen evolutionsteorin, vars främsta syfte är att förneka skapelsen.

Imaginär mekanism av evolution

Den andra viktiga punkten som upphäver Darwins teori är att de båda koncepten som förts fram av teorin som ”evolutionära mekanismer” var förstått att ha, i verkligheten, noll evolutionär kraft. Darwin grundade sitt evolutionära påstående helt på mekanismen ”naturligt urval”. Vikten han lade på denna mekanism var tydlig i namnet på hans bok: *The Origin of Species, By Means of Natural Selection...*

Naturligt urval hävdar att de levande saker som är starkare och mer anpassade till de naturliga förutsättningarna i deras livsmiljöer kommer att överleva kampen för livet. Till exempel i en rådjursflock under hot av en attack av vilda djur, kommer de som springer fortast överleva. Därav kommer rådjursflocken bestå av snabbare och starkare individer.

Men, utan tvekan, kommer inte denna mekanism orsaka rådjur att utvecklas och förvandla sig till andra levande arter, till exempel hästar.

Därför har **mekanismen för det naturliga urvalet ingen evolutionär kraft. Darwin var också medveten om detta faktum** och var tvungen att ange detta i sin bok *The Origin of Species*:

Naturligt urval kan inte göra något förrän gynnsamma individuella olikheter eller variationer förekommer.

Lamarcks påverkan

Så hur skulle dessa ”gynnsamma variationer” uppstå? Darwin försökte besvara denna fråga med utgångspunkt från den primitiva förståelse för vetenskap på den tiden. Enligt den franske biologen Chevalier de Lamarck (1744-1829) som levde före Darwin, förde levande varelser vidare de egenskaper de förvärvat under sin livstid till nästa generation. Han hävdade att dessa egenskaper, som ackumulerade från en generation till en annan, orsakade att nya arter bildades. Till exempel hävdade han att giraffer utvecklats från antiloper när de kämpade för att äta bladen på träden på höga träd och deras halsar förlängdes från generation till generation.

Darwin gav också liknande exempel i sin bok *The Origin of Species*, till exempel sade han att vissa björnar som gick ner i vattnet för att hitta mat förvandlades till valar över tid.

Men, lagarna om arv som upptäcktes av Gregor Mendel (1822-1884) och som verifierats av vetenskapen om genetik som blomstrade under det tjugonde århundradet, fullständigt demolerade legenden att förvärvade egenskaper fördes vidare till kommande generationer. Således föll naturligt urval i onåd som en evolutionär mekanism.

Neo-darwinismen och mutationer

I syfte att finna en lösning avancerade darwinisterna med ”Modern Synthetic Theory”, eller som det är mer allmänt känt som, Neo-darwinism, i slutet av 1930 talet. Neo-darwinismen adderade mutationer vilket är störningar som bildas i generna hos levande varelser på grund av yttre faktorer såsom strålning eller replikeringsfel som ”orsak till gynnsamma variationer” utöver naturlig mutation.

Idag är modellen som darwinister hyllar, trots sin egen medvetenhet om dess vetenskapliga invaliditet, Neo-darwinismen. Teorin hävdar att miljontals levande varelser bildats som ett resultat av en process där många komplexa organ hos dessa organismer (tex öron, ögon, lungor och vingar) genomgått ”mutationer”, det vill säga genetiska störningar. Ändå finns det ett direkt vetenskapligt faktum som totalt undergräver denna teori: **mutationer medför inte att levande varelser utvecklas; tvärtom är de alltid skadliga.**

Anledningen till detta är mycket enkel: **DNA har en mycket komplex struktur och slumpmässiga effekter kan bara skada den.** Den amerikanske genetikern B. G. Ranganathan förklarar detta på följande sätt:

För det första, äkta mutationer är mycket sällsynta i naturen. För det andra, de flesta mutationer är skadliga eftersom de är slumpmässiga, snarare än ordnade förändringar i strukturen av gener; en slumpmässig förändring i ett högt ordnat system kommer att vara till det sämre, inte till det bättre. Till exempel, **om en jordbävning skulle skaka en höggradigt ordnad struktur såsom en byggnad, skulle det finnas en slumpmässig förändring i ramen av byggnaden som med all sannolikhet inte skulle vara en förbättring.**

Inte överraskande, har inget mutationsexempel som är användbart, det vill säga som är observerat för att utveckla den genetiska koden hittills konstaterats. Alla mutationer har visat sig vara skadligt. Det var förstått att mutation, som är presenterat som en ” evolutionär mekanism” faktiskt är en genetisk händelse som skadar levande saker och lämnar dem handikappade (den vanligaste effekten av mutation bland människor är cancer). Naturligtvis kan en destruktiv mekanism inte vara en ”evolutionär mekanism”. Naturligt urval å andra sidan, ”kan inte göra någonting av sig själv”, vilket Darwin också accepterade. Detta faktum visar oss att det inte finns någon **”evolutionär mekanism” i naturen.** Eftersom ingen evolutionär mekanism existerar, kan ingen sådan imaginär process kallad ”evolution” ha ägt rum.

Den fossila dokumentationen: inga tecken på övergångsformer

Det tydligaste beviset på att scenariot som föreslagits av evolutionsteorin inte ägt rum är fossila fynd.

Enligt de ovetenskapliga antagandena av denna teori har varje levande art vuxit fram ur en föregångare. En tidigare existerande art förvandlas till någonting annat över tid och alla arter har kommit till på detta sätt. Med andra ord fortsätter denna omvandling gradvis under miljontals år.

Om detta varit fallet, skulle flertalet mellanliggande arter ha funnits och levt inom denna långa transformationperiod.

Till exempel borde vissa halvt fisk/halvt reptiler levt i det förflutna som förvärvat vissa reptildrag förutom de fisk egenskaper de redan hade. Eller så skulle det ha funnits vissa reptilfåglar som förvärvat vissa fågeldrag utöver reptilhjärnans egenskaper de redan hade. Eftersom dessa skulle vara i en övergångsfas, borde de vara handikappade, defekta, lamslagna levande varelser. Evolutionister hänvisar till dessa imaginära varelser, som de tror har levt i det förflutna som ”övergångsformer”.

Om sådana djur någonsin verkligen existerat borde det finnas miljontals och till och med miljarder av dem i antal och mångfald. Ännu viktigare, resterna av dessa underliga varelser borde finnas i fossil. I *The Origin of Species*, förklarade Darwin:

Om min teori stämmer, måste otaliga mellanliggande sorter som länkar samman de närmsta arterna från samma grupp säkerligen ha funnits... Följaktligen kan bevis för deras tidigare existens hittas endast bland fossila efterlämningar.

Emellertid var **Darwin väl medveten om att inga fossil av dessa mellanformer ännu hade hittats**. Han betraktade detta som en avsevärd svårighet i sin teori. I ett kapitel i sin bok med titeln ”Difficulties on Theory”, skrev han:

Varför, om arterna härstammar från andra arter genom omärkligt fina övergångar, **kan vi inte överallt se otaliga övergångsformer? Varför är inte hela naturen i förvirring istället för de arter, som vi ser dem, väl definierade? ...Men, med denna teori måste otaliga övergångsformer ha funnits, varför hittar vi inte dem inbäddade i oräkneliga antal i jordskorpan? ...Varför är då inte varje geologisk formation och varje skikt fullt av sådana intermediära länkar?** Geologi avslöjar förvisso inte någon sådan fint graderad ekologisk kedja; och detta kanske är den mest uppenbara och allvarliga invändning som kan pressas mot min teori.

Darwins förhoppningar krossades

Men även om evolutionisterna sedan mitten av nittonhundratalet gjort stora ansträngningar över hela världen för att hitta fossiler har **inga övergångsformer ännu avslöjats. Alla fossiler, i strid med evolutionisternas förväntningar, visar att liv uppstod på jorden helt plötsligt och fullt utvecklat.**

En känd brittisk paleontolog, Derek V. Ager, erkänner detta faktum även om han är en evolutionist:

Poängen framgår, att om vi undersöker fossilfynd i detalj oavsett på nivån av order eller arter, **finner vi – om och om igen- inte gradvis utveckling utan en plötslig explosion av en grupp på bekostnad av en annan.**

Detta innebär att i **det fossila rekordet framstår alla levande arter plötsligt och fullt utvecklade utan några mellanliggande former däremellan.** Detta är precis motsatsen till Darwins antaganden. Detta är också mycket starka bevis på att **alla levande ting är skapade.** Den enda förklaringen till att levande arter uppstått plötsligt och i komplett i varje detalj utan någon evolutionär förfader, är att det blev skapat. Detta faktum medges även av den allmänt kända evolutionistbiologen Douglas Futuyma:

Skapelse och evolution, mellan dem uttöms möjliga förklaringar till uppkomsten av levande varelser. Organismer dök upp på jorden antingen fullt utvecklade eller så gjorde de det inte. Om de inte gjorde det, måste de utvecklats från befintliga arter genom någon process av modifiering. Om de uppstod i ett fullt utvecklat tillstånd, måste de verkligen ha skapats av någon allsmäktig intelligens.

Fossiler visar att levande varelser uppstod fullt utvecklade och i ett perfekt tillstånd på jorden. Det betyder att ”arternas uppkomst”, i motsats till Darwins förmodan, inte är evolution utan skapelse.

Berättelsen om mänsklig utveckling

Ämnet som oftast tas upp av förespråkarna för evolutionsteorin är det om människans ursprung. Darwinisterna påstår att människan utvecklats från så kallade apliknande varelser. Under denna påstådda evolutionära process, vilken skulle ha startat för fyra, fem miljoner år sedan, skulle en del ”övergångsformer” mellan dagens människa och hans imaginära förfäder existerat. Enligt detta helt imaginära scenario är fyra grundläggande ”kategorier” listade:

1. Australopithecus
2. Homo habilis
3. Homo erectus
4. Homo sapiens

Evolutionister kallar människans första så kallade apliknande förfäder Australopithecus, vilket betyder ”sydafrikansk apa”. Dessa levande varelser är egentligen inget annat än en gammal ap-art som utrotats. Omfattande forskning på olika Australopithecus-prover av två världsberömda anatomer från England och USA, nämligen Lord Solly Zuckerman och professor Charles Oxnard, visar att dessa apor tillhörde en vanlig ap-art som dog ut och bar inte några likheter med människan.

Evolutionister klassificerar nästa steg i människans evolution som ”homo”, som är ”människan”. Enligt deras uppfattning är de levande varelserna i Homo-serien mer utvecklade än Australopithecus. Evolutionister utformade ett fantasifullt evolutionssystem genom att arrangera olika fossil av dessa varelser i en viss ordning. Detta system är imaginärt eftersom det aldrig har bevisats att det finns ett revolutionärt samband mellan dessa olika klasser. Ernst Mayr, en av tjugonde århundradets viktigaste evolutionister hävdar i sin bok *One Long Argument* att ”särskilda historiska (pussel) såsom livets, eller Homo sapiens ursprung, är extremt svåra och kan till och med motstå en slutlig, tillfredställande förklaring”.

Genom att beskriva kedjelänken *Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*, antyder evolutionister att var och en av dessa arter är varandras förfäder. Dock har de senaste resultaten från paleontologer avslöjat att *Australopithecus*, *Homo habilis* och *Homo erectus* levde i olika delar av världen under samma tid.

Dessutom, har ett visst segment av människor som klassificerats som *Homo erectus* levt fram till mycket modern tid. **Homo sapiens neandarthalensis och Homo sapiens sapiens (dagens människa) samexisterade i samma region.**

Denna situation indikerar tydligt på ogiltigheten av påståendet att de är förfäder till varandra. En sen Stephen Jay Gould förklarade detta dödläge av evolutionsteorin, även om han själv var en av de ledande förespråkarna för evolution i det tjugonde århundradet:

Vad har det blivit av vår steg om det finns tre samtida härstamningar av hominider (*A. africanus*, de robusta australopithecines, och *H. habilis*), där ingen härrör tydligt från någon

annan? Dessutom, ingen av de tre visar några evolutionära tendenser under sin mandatperiod på jorden.

Kort sagt, scenariot av människans evolution som ”upprätthålls” med hjälp av olika ritningar av några ”hälften apa, hälften människa” varelser som förekommer i media och kursböcker, det är uppriktigt sagt med hjälp av propaganda ingenting annat än **en berättelse utan vetenskaplig grund.**

Lord Solly Zuckerman, en av de mest kända och respekterade forskarna i Storbritannien som forskat om detta ämne i årtal och studerat Australopithecus fossiler i femton år, konstaterade slutligen trots att han själv är evolutionist, **att det i själva verket inte finns något sådant släkträd som förgrenar sig från apliknande varelser till människa.**

Zuckerman gjorde också ett intressant ”spektrum av vetenskap” som sträcker sig från dem han ansåg vetenskapliga till dem han ansåg ovetenskapliga. Enligt Zuckermans spektrum är de mest ”vetenskapliga” beroende på konkret data – vetenskapsområdena kemi och fysik. Efter dem kommer de biologiska vetenskaperna och därefter de sociala vetenskaperna. Vid änden av skalan, vilket anses vara den del som är mest ”ovetenskaplig” är ”extra sensorisk perception” -begrepp som telepati och sjätte sinne- och slutligen ”människans evolution”. Zuckerman förklarar sitt resonemang:

Vi flyttar sedan precis utanför registret av objektiv sanning in till det område av förmodad biologisk vetenskap, såsom extra sensorisk perception eller tolkningen av människans fossila historia, till där den troende (evolutionisten) tror allt är möjligt – och där den ivrigt troende (på evolution) ibland är kapabel att tro flera motsägelsefulla saker på samma gång.

Berättelsen om människans evolution kokar ner till ingenting annat än de fördomsfulla tolkningarna av några fossiler ojordade av vissa människor, som blint följer sin teori.

Darwinistisk formel!

Förutom all teknisk bevisning vi hittills har behandlat, låt oss nu en gång för alla undersöka vilken typ av vidskepelse evolutionisterna har med hjälp av ett exempel så enkelt att det kan förstås även av barn:

Evolutionsteorin hävdar att liv formas av slumpen. Enligt detta irrationella påstående kom livlösa och omedvetna atomer samman och formade cellen, och på något sätt formade de sedan andra levande varelser, inklusive människan. Låt oss tänka på det. När vi för samman de element som är byggstenarna av liv såsom kol, fosfor, kväve och kalium, bildas bara en hög. Oavsett vilken behandling det genomgår, kan inte denna atomhög bilda en enda levande varelse. Om du vill låt oss formulera ett ”experiment” på detta ämne och låt oss undersöka på uppdrag av evolutionister, vad de verkligen hävdar, utan att högt uttala det under namnet ”**darwinistisk formel**”:

Låt evolutionisterna lägga massor av material som finns i sammansättningen av levande varelser såsom fosfor, kväve, kol, syre, järn och magnesium i stora tunnor. Vidare, låt dem lägga till i dessa tunnor, allt material som inte finns under normala förhållanden, men de tror är nödvändigt. Låt dem lägga till i denna blandning, så många aminosyror och så

många proteiner – en enda som har en formations sannolikhet på 1 av 10⁹⁵⁰ – som de vill. Låt dem exponera dessa blandningar för så mycket värme och fukt som de vill. Låt dem röra om detta med all tekniskt utvecklad utrustning de vill. Låt dem sätta de främsta forskarna bredvid dessa tunnor. Låt dessa experter vänta på tur bredvid dessa tunnor i miljarder, till och med triljoner år. Låt dem vara fria att använda alla typer av villkor de tror vara nödvändigt för en människas formation. **Vad de än gör, kan de inte producera en människa från dessa tunnor, säger en professor som undersöker sin cellstruktur under elektronmikroskopet.** De kan inte producera giraffer, lejon, bin, kanariefåglar, hästar, delfiner, rosor, orkidéer, liljor, nejlikor, bananer, apelsiner, äpplen, dadlar, tomater, meloner, vattenmeloner, fikon, oliver, vindruvor, persikor, påfåglar, fasaner, flerfärgad fjärilar eller miljontals andra levande varelser som dessa. I själva verket, kan de inte erhålla ens en enda cell av dem.

Korfattat, **omedvetna atomer kan inte forma en cell** genom att komma samman. De kan inte fatta ett nytt beslut att dela denna cell till två, sedan fatta andra beslut och skapa de professorer som först uppfann elektronmikroskop och därefter pröva sin egen cellstruktur under det mikroskopet. **Materien är en omedveten, livlös hög, och det får liv av Allahs överlägsna skapelse.**

Evolutionsteorin som hävdar motsatsen, är en total villfarelse som strider helt mot förnuftet. Bara genom att fundera lite på evolutionisternas påstående beskrivs denna verklighet, precis som i exemplet ovan.

Teknologi i ögat och örat

Ett annat ämne som förblir obesvarat i evolutionsteorin är den utmärkta kvalitén på ögats och örats uppfattning.

Innan vi går vidare in på ämnet för ögat, låt oss kort svara på frågan om hur vi ser. Ljusstrålar som kommer från ett föremål faller motsatt på ögats näthinna. Nu, dessa ljusstrålar överförs till elektriska signaler av celler och når en liten plats i hjärnans bakre del, "centrum av vision". Dessa elektriska signaler uppfattas i detta centrum som en bild, efter en serie av processer. Med denna tekniska bakgrund, låt oss tänka lite.

Hjärnan är isolerad från ljus. Det betyder att dess insida är helt mörk, och att inget ljus når den plats där den är placerad. Således är "center av vision" aldrig rörd av ljus och kan till och med vara den mörkaste plats du någonsin vetat om. Men, du observerar en lysande, klar värld i detta beckmörker.

Bilden som formas i ögat är så skarp och tydlig att inte ens tjugohundratalets teknologi har kunnat uppnå den. Till exempel, titta på boken du läser, dina händer som du håller den med, och lyft sedan huvudet och se dig runtomkring. Har du någonsin sett en så skarp och tydlig bild som denna på någon annan plats? Även den mest utvecklade TV-skärm som producerats av de största tv-producenterna i världen kan inte ge dig en så skarp

bild. Detta är en tre-dimensionell, färgad och extremt skarp bild. I mer än hundra år har tusentals ingenjörer försökt åstadkomma denna skärpa. Fabriker, stora lokaler etablerades, mycket forskning har gjorts, planer och projekt har gjorts för detta ändamål. Återigen, titta på en TV-skärm och boken du håller i dina händer. Du kommer se att det finns en stor skillnad i skärpa och distinktion. Dessutom, visar TV-skärmen dig en tvådimensionell bild, medans med dina ögon tittar du på ett tredimensionellt perspektiv med djup.

Under många år har tiotusentals ingenjörer försökt göra en tredimensionell TV och nå samma kvalitet som ögats syn. Ja, de har gjort ett tredimensionellt TV-system, men det är inte möjligt att titta på det utan att använda speciella 3D glasögon och dessutom är det bara en konstgjord tre-dimension. Bakgrunden är mer suddig, förgrunden förefaller pappersliknande. Aldrig har det varit möjligt att producera en så skarp och distinkt syn som ögats. I både kamera och TV finns en förlust i bildkvalitet.

Evolutionister hävdar att den mekanism som producerar denna skarpa och distinkta bild har formats av slumpen. Nu, om någon hade sagt till dig att TV:n i ditt rum formats som ett resultat av en slump, att alla dess atomer bara råkade träffas och göra upp denna enhet som producerar en bild, vad skulle du tänka? Hur kan atomer göra vad tusentals människor inte kan?

Om en utrustning som producerar en mer primitiv bild än ögat inte kan ha skapats av en slump, då är det mycket tydligt att ögat och den bild som ögat ser inte kunnat skapats av en slump. Samma situation gäller örat. Ytterörat fångar upp de tillgängliga ljuden av hjärtörat och leder dem till mellanörat, mellanörat överför ljudvibrationerna genom att intensifiera dem, och innerörat skickar dessa vibrationer till hjärnan genom att översätta dem till elektriska signaler. Precis som med ögat, slutförs handlingen av hörandet i hjärnans centrum för hörande.

Situationen i ögat är också sant för örat. Det vill säga, **att hjärnan är isolerad från ljud** precis som för ljus. Den släpper inte in något ljud. Därför, oavsett hur bullrigt det är på utsidan, är insidan av hjärnan helt tyst. Ändå uppfattas de skarpaste ljud i hjärnan. **I din helt tysta hjärna, lyssnar du på symfonier och hör alla ljud på ett trångt ställe.** Men, skulle ljudnivån i din hjärna bli mätt med en exakt enhet i det ögonblicket, skulle det vara fullständig tystnad som råder där.

Som är fallet med bildspråk, har årtionden av arbete spenderats med att försöka skapa och återge ljud som är troget originalet. Resultatet av dessa ansträngningar är apparater för inspelning, hifi-system och system för avkänning av ljud. Trots all denna teknik och de tusentals ingenjörer och experter som har arbetat på denna strävan, har ännu inget ljud erhållits som har samma skärpa och klarhet som ljudet som uppfattas av örat. Tänk på högsta kvalitén av hifi-system som producerats av det största företaget i musikbranschen. Även i dessa enheter, när ljudet spelas in, försvinner en del av det; eller när du sätter på en hi-fi hör du alltid ett väsende ljud innan musiken börjar. Men, det ljud som är produkten av den mänskliga kroppens teknik är extremt skarpt och klart. Ett mänskligt öra uppfattar

aldrig ett ljud tillsammans med ett väsende eller atmosfäriskt ljud som en hi-fi gör; utan det uppfattar ljud precis som det är, skarpt och tydligt. Det är på detta sätt det varit sedan **människans skapelse**.

Än så länge har inga konstgjorda syn- eller ljudupptagningsapparater varit så känsliga och framgångsrika i att uppfatta sensorisk data som ögat och örat. Men så vitt det gäller syn och hörsel, ligger en mycket stor sanning bakom allt detta.

Till vem hör medvetande som ser och hör i hjärnan?

Vem vaktar en lockande värld i hjärnan, lyssnar på symfonier och fågelkvitter och doftar rosor?

De stimulanser som kommer från en människas ögon, öron och näsa färdas till hjärnan som elektrokemiska nervimpulser. I biologi, fysiologi och biokemi böcker kan du hitta många detaljer om hur bilden formas i hjärnan. Men, du kommer aldrig komma över detta viktigaste faktum: vem uppfattar dessa elektrokemiska nervimpulser som bilder, ljud, lukter och sensoriska händelser i hjärnan? **Det finns en medvetenhet i hjärnan som uppfattar allt detta utan att känna något behov av ett öga, ett öra och en näsa.** Till vem hör detta medvetande? Naturligtvis hör det inte till nerverna, fettlagret och neuronerna som hjärnan innefattar. Det är därför darwinist-materialister, som tror att allt består av materia, inte kan svara på dessa frågor.

För, **detta medvetande är anden skapad av Allah**, vilket kräver varken ögat för att titta på bilder eller örat för att höra ljud. Dessutom behöver det inte hjärnan för att tänka.

Alla som läser detta explicit och vetenskapliga faktum borde fundera på den allsmäktige Allah, och frukta och söka sin tillflykt till Honom, för Han pressar in hela universum i ett kolsvart rum på ett par kubikcentimeter, i en tredimensionell, färgad, skuggig och självlysande form.

En materialistisk tro

Den information som vi hittills presenterat visar oss att **evolutionsteorin är oförenlig med vetenskapliga rön**. Teorins påstående om livets ursprung strider mot vetenskapen, de evolutionära mekanismer som föreslås har ingen evolutionär kraft, och fossiler visar att de **nödvändiga mellanformerna aldrig existerat**. Så, vidare blir det självklart att evolutionsteorin bör skjutas åt sidan som en ovetenskaplig idé. Det är på detta sätt som många idéer, som universum-modellen för jordens centrering, har tagits bort från agendan för vetenskap genom historien.

Men, evolutionsteorin hålls kvar på agendan för vetenskap. Vissa människor försöker till och med representera kritik direkt riktat mot den som ett ”angrepp på vetenskapen”. Varför?

Anledningen är att denna teori är en outhärlig dogmatisk tro för vissa kretsar. Dessa kretsar **ägnar sig blint** åt materialistisk filosofi och tillämpar darwinism för att det är den enda materialistiska förklaring som kan läggas fram för att förklara naturens mekanism.

Intressant nog erkänner de också detta faktum från tid till annan. En välkänd genetiker och en frispråkig evolutionist Richard C. Lewontin från Harvard University, bekänner att han ” först och främst är en materialist och sedan en vetenskapsman”:

Det är inte att metoder och institutioner för vetenskap på något sätt tvingar oss att acceptera en materiell förklaring till den fenomenala världen, men tvärtom, att vi tvingas av vår första prioritet till materiella orsaker för att skapa en apparat för undersökning och en uppsättning begrepp som producerar materiella förklaringar, oavsett hur krångligt, oavsett hur mystiskt det är för den oinvigde. Dessutom är materialism absolut, så vi kan inte tillåta ett gudomligt (ingripande)...

Detta är tydliga uttalanden om att **darwinism är en dogm** som hålls vid liv bara för den sakens skull att följa materialismen. **This dogma maintains that there is no being save matter.** Därför hävdas det att livlös, omedveten materia skapade liv. Det insisterar på att miljontals olika levande arter (t.ex. fåglar, fiskar, giraffer, tigrar, insekter, träd, blommor, valar och människor) uppstod som ett resultat av ett samspel mellan materia, såsom hållande regn, blixnar och så vidare, ur livlös materia. Detta är en föreskrift som strider både mot förnuft och vetenskap. Ändå fortsätter darwinisterna att ignorant försvara det bara för att inte bekräfta, i sina egna ögon, den uppenbara existensen av Allah.

Alla som inte ser ursprunget av levande varelser med en materialistisk påverkan ser denna uppenbara sanning: **alla levande varelser är verk av en skapare** som är allsmäktig, all-vis och allvetande. **Denna skapare är Allah**, som skapat hela universum från icke-existens i den mest perfekta form och formade alla levande varelser.

Evolutionsteorin: den mest potentiella förtrollningen i världen

Alla som är fria från fördomar och påverkan från någon särskild ideologi, som bara använder sitt förnuft och sin logik, kommer tydligt förstå att tron på evolutionsteorin, vilken för tankarna till vidskepliga samhällen utan kunskap om vetenskap eller civilisation, är helt omöjlig.

Som förklaras ovan, de som tror på evolutionsteorin tror att några atomer och molekyler som kastas in i en stort kar kan producera tänkande, resonemang, professorer och universitetsstuderande; vetenskapsmän som Einstein och Galileo, artister som Humphrey Bogart, Frank Sinatra och Luciano Pavarotti; liksom antiloper, citronträd och nejlikor. Dessutom, eftersom de forskare och professorer som tror på detta nonsens är utbildade människor, är det ganska försvarbart att prata om denna teori som ”den mest potentiella förtrollningen i världen”. Aldrig tidigare har någon annan trosuppfattning eller idé på detta vis tagit bort människors kompetens till orsaker, vägrat tillåta dem att tänka smart och logiskt och dolt sanningen för dem som om de fått ögonbindel. Detta är en ännu värre och

mer otrolig blindhet än totemdyrkan i vissa delar av Afrika, folket i Saba dyrkar solen, Profeten Abrahams (as) stam dyrkar idoler de skapat med egna händer, eller några bland folket av profeten Moses (as) som dyrkar guldkalven.

I själva verket har Allah pekat på denna brist på förnuft i koranen. I många verser avslöjar han att vissa människors sinnen kommer stängas och att de kommer vara oförmögna att se sanningen. Några av dessa verser är som följer:

Men för dem som framhärdar i att förneka sanningen är det likgiltigt om du varnar dem eller inte - de vill inte tro. Gud har förseglat deras hjärtan och deras öron och täckt över deras ögon; ett strängt straff väntar dem. (Surat al-Baqara, 6-7)

...de har hjärtan som ingenting förstår, ögon som ingenting ser och öron som ingenting hör. De är som kreatur, nej, de är ännu vilsnare: de är de tanklösa, de likgiltiga. (Surat al-A'raf, 179).

Även om Vi lät dem stiga upp till himlen och Vi där öppnade en port för dem, så att de fick fortsätta sin uppstigning och se de största tecken, skulle de säkerligen säga: "Vi är offer för en synvilla - nej, vi har blivit förhäxade!" (Surat al-Hijr, 14-15).

Ord kan inte uttrycka hur häpnadsväckande det är att denna förtrollning kan hålla en så stor gemenskap i träl, att hålla folk från sanningen och inte bryta den på 150 år. Det är förståeligt att en eller ett fåtal människor kan tro på omöjliga scenarier och fordringar fulla av dumhet och ologiskhet. Men "magi" är den enda möjliga förklaringen till att människor från hela världen tror att omedvetna och livlösa atomer plötsligt bestämde sig för att komma samman och bilda ett universum som fungerar med ett perfekt system av organisation, disciplin, förnuft och medvetande; en planet som heter jorden med alla dess funktioner så perfekt anpassade till livet; och levande ting fulla av otaliga komplexa system.

Faktum är att i koranen relaterar Allah till händelsen av profeten Moses (as) och Faraos för att visa att vissa människor som stöder ateistiska filosofier faktiskt påverkar andra genom magi. När Faraos fick höra om den sanna religionen, sade han till profeten Moses (as) att han skulle träffa sina egna magiker. När profeten Moses (as) gjorde det, sade han till dem att visa sina förmågor först. Verserna fortsätter:

Han svarade: "Kasta ni!" Och när de kastade sina stavar förvände de synen på människorna och satte skräck i dem och gav prov på stor trolldomskonst. (Surat al-A'raf, 116).

Som vi har sett kunde Faraos magiker lura alla, bortsett från profeten Moses (as) och de som trodde på honom. Men, hans bevis bröt förtrollningen eller "slukade upp vad de förfalskat", vilket avslöjas i versen:

Då ingav Vi Moses att kasta sin stav, och den slukade alla synvillor som trollkarlarna hade manat fram. Och sanningen segrade och det blev uppenbart att deras trolldom inte var annat än konst och knep. (Surat al-A'raf, 117-118).

Som vi kan se, när folk insåg att en förtrollning hade kastats över dem och de såg att det bara var en illusion, förlorade Faraos magiker all sin trovärdighet. Också idag, såvida inte de som är under påverkan av en liknande förtrollning, tror på dessa löjliga påståenden under deras vetenskapliga förklädnad och tillbringar sina liv med att försvara dem överger sina vidskepliga föreställningar, kommer också de att bli förolämpade när hela sanningen kommer fram och förtrollningen är bruten. I själva verket, den världskände brittiske författaren och filosofen Malcolm Muggeridge, en ateist som försvarade evolutionen under cirka 60 år men som senare insåg sanningen, avslöjar det läge i vilken evolutionsteorin skulle befinna sig inom en nära framtid i dessa termer:

Själv är jag övertygad om att **evolutionsteorin**, särskilt i den utsträckning den tillämpats, **kommer vara ett av de största skämten i framtidens historieböcker**. Eftervärlden kommer att förundras över att en så väldigt bräcklig och tvivelaktig hypotes kunde godtas med den otroliga godtrogenhet som den gjort.

Den framtiden är inte långt borta: tvärtom, folk kommer snart se att "slump" inte är en gudom, och kommer att se tillbaka på **evolutionsteorin som det värsta svek och den mest fruktansvärda förtrollning i världen**. Den förtrollningen håller redan snabbt på att lyftas från axlarna på människor över hela världen. Många människor som ser dess sanna ansikte undrar med häpnad hur de någonsin kunde dras in i den.

De svarade: "Stor är Du i Din härlighet! Vi äger ingen annan kunskap än den som Du har gett oss; Du är den Allvetande, den Allvise." (Surat al-Baqara, 32).

BACK COVER